

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 287

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56

29 octombrie 2013

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1021/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de modificare a Directivelor 1999/4/CE și 2000/36/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivelor 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE ale Consiliului în ceea ce privește competențele care urmează să fie conferite Comisiei ⁽¹⁾ .....** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1022/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) în ceea ce privește conferirea de atribuții specifice Băncii Centrale Europene în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului .....** 5
- ★ **Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene .....** 15
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit .....** 63

Rectificări

- ★ **Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare) (JO L 269, 10.10.2013, p. 1) .....** 90

Preț: 4 EUR

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1021/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 9 octombrie 2013

de modificare a Directivelor 1999/4/CE și 2000/36/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivelor 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE ale Consiliului în ceea ce privește competențele care urmează să fie conferite Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 114 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare ⁽³⁾, Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman ⁽⁴⁾, Directiva 2001/111/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite

tipuri de zahăr destinate consumului uman ⁽⁵⁾, Directiva 2001/113/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind gemurile, jeleurile și marmeladele de fructe, precum și piureul de castane îndulcit destinate alimentației umane ⁽⁶⁾ și Directiva 2001/114/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite tipuri de lapte conservat, parțial sau integral deshidratat și destinat consumului uman ⁽⁷⁾ conferă Comisiei anumite competențe în vederea punerii în aplicare a unora dintre dispozițiile directivelor respective. Respectivele competențe au fost exercitate în conformitate cu procedurile prevăzute în Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁸⁾. Este necesară, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, alinierea respectivei conferiri de competențe la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

- (2) În special, Directivele 2000/36/CE, 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE conferă Comisiei competența de a adopta măsurile necesare pentru punerea în aplicare a directivelor respective în ceea ce privește adaptarea la progresul tehnic. Astfel de măsuri fac în prezent obiectul procedurii de reglementare cu control în cazul Directivei 2000/36/CE și, respectiv, al procedurii de reglementare în cazul Directivelor 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE. Este necesară, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, alinierea respectivei conferiri de competențe la articolul 290 din TFUE, iar domeniul de aplicare a respectivelor competențe ar trebui să fie revizuit.

- (3) Anexele la Directivele 2000/36/CE, 2001/111/CE și 2001/113/CE conțin elemente tehnice care ar putea necesita să fie adaptate sau actualizate pentru a ține

⁽¹⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 143.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 septembrie 2013.

⁽³⁾ JO L 66, 13.3.1999, p. 26.

⁽⁴⁾ JO L 197, 3.8.2000, p. 19.

⁽⁵⁾ JO L 10, 12.1.2002, p. 53.

⁽⁶⁾ JO L 10, 12.1.2002, p. 67.

⁽⁷⁾ JO L 15, 17.1.2002, p. 19.

⁽⁸⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

seama de evoluția standardelor internaționale relevante. Cu toate acestea, Directivele 2000/36/CE și 2001/111/CE nu conferă Comisiei competențe adecvate pentru a modifica rapid anexele la aceste directive pentru a ține seama de o astfel de evoluție. Prin urmare, pentru a asigura punerea în aplicare coerentă a Directivelor 2000/36/CE și 2001/111/CE, ar trebui să fie delegate Comisiei competențe suplimentare pentru a modifica secțiunile C și D din anexa I la Directiva 2000/36/CE și partea B din anexa la Directiva 2001/111/CE pentru a ține seama de evoluția standardelor internaționale relevante. De asemenea, Directiva 2001/113/CE conferă Comisiei competențe pentru a adapta respectiva directivă la evoluția standardelor internaționale relevante în conformitate cu procedura de reglementare. Este necesară, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, alinierea respectivei conferiri de competențe la articolul 290 din TFUE, iar domeniul de aplicare a respectivelor competențe ar trebui să fie revizuit.

- (4) Prin urmare, pentru a ține seama de progresul tehnic și de evoluția standardelor internaționale relevante, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea secțiunilor C și D din anexa I la Directiva 2000/36/CE, modificarea părții B din anexa la Directiva 2001/111/CE, precum și modificarea anexei II și a părții B din anexa III la Directiva 2001/113/CE. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (5) Ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare⁽¹⁾, care se aplică tuturor etapelor de producție, prelucrare și distribuție a produselor alimentare și a hranei pentru animale la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, dispozițiile de ordin general ale Uniunii privind alimentele se aplică direct produselor reglementate de Directivele 1999/4/CE, 2000/36/CE, 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE. În consecință, nu mai este necesar ca Comisia să aibă competența să alinieze dispozițiile directivelor în cauză la dispozițiile de ordin general ale Uniunii privind alimentele. Dispozițiile care conferă aceste competențe ar trebui, prin urmare, să fie eliminate.
- (6) Prezentul regulament se limitează la alinierea la articolul 290 din TFUE a delegării de competențe acordate în prezent Comisiei în baza Directivelor 1999/4/CE, 2000/36/CE, 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE și, atunci când este cazul, la revizuirea

domeniului de aplicare a acestor competențe. Deoarece obiectivele acestor directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor respective.

- (7) Prin urmare, Directivele 1999/4/CE, 2000/36/CE, 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE ar trebui modificate în consecință.
- (8) Deoarece modificările aduse Directivelor 1999/4/CE, 2000/36/CE, 2001/111/CE, 2001/113/CE și 2001/114/CE se referă exclusiv la competențele Comisiei, nu este necesar ca acestea să fie transpuse de către statele membre,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Directivei 1999/4/CE

Articolele 4 și 5 din Directiva 1999/4/CE se elimină.

Articolul 2

Modificarea Directivei 2000/36/CE

Directiva 2000/36/CE se modifică după cum urmează:

1. articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Pentru a se ține seama de progresul tehnic și de evoluția standardelor internaționale relevante, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 6 pentru a modifica secțiunile C și D din anexa I.”;

2. articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 18 noiembrie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 3

Modificarea Directivei 2001/111/CE

Directiva 2001/111/CE se modifică după cum urmează:

1. articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Pentru a se ține seama de progresul tehnic și de evoluția standardelor internaționale relevante, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 5 pentru a modifica partea B din anexă.”;

2. articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 18 noiembrie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 4

Modificarea Directivei 2001/113/CE

Directiva 2001/113/CE se modifică după cum urmează:

1. articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Pentru a se ține seama de progresul tehnic și de evoluția standardelor internaționale relevante, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 6 pentru a modifica anexa II și partea B din anexa III.”;

2. articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 18 noiembrie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 5

Modificarea Directivei 2001/114/CE

Articolele 5 și 6 din Directiva 2001/114/CE se elimină.

Articolul 6

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 9 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1022/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 22 octombrie 2013**

**de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de
supraveghere (Autoritatea bancară europeană) în ceea ce privește conferirea de atribuții specifice
Băncii Centrale Europene în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social Euro-
pean ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) La 29 iunie 2012, șefii de stat și de guvern din zona euro au solicitat Comisiei să prezinte propuneri în vederea instituirii unui mecanism unic de supraveghere care să implice Banca Centrală Europeană (BCE). În concluziile sale din 29 iunie 2012, Consiliului European și-a invitat președintele să elaboreze, în strânsă colaborare cu președintele Comisiei, cu președintele Eurogrupului și cu președintele BCE, o foaie de parcurs specifică cu un calendar precis pentru realizarea unei uniuni economice și monetare veritabile, care să includă propuneri concrete privind menținerea unității și integrității pieței interne în domeniul serviciilor financiare.

(2) Instituirea unui mecanism unic de supraveghere constituie o primă etapă în direcția creării unei uniuni bancare europene, susținută de un cadru cu adevărat unic de reglementare a serviciilor financiare și de noi cadre de garantare a depozitelor și de rezoluție.

(3) În scopul instituirii unui mecanism unic de supraveghere, Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 ⁽⁴⁾ al Consiliului conferă BCE atribuții specifice în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit în statele membre a căror monedă este euro și permite altor state membre să stabilească o cooperare strânsă cu BCE.

(4) Conferirea unor atribuții de supraveghere BCE în privința instituțiilor de credit pentru unele state membre nu ar trebui să compromită în niciun fel funcționarea pieței interne a serviciilor financiare. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) („ABE”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, ar trebui, așadar, să își păstreze rolul și toate competențele și sarcinile sale existente: ar trebui să dezvolte în continuare cadrul unic de reglementare aplicabil tuturor statelor membre și să contribuie la consecvența aplicării acestuia, precum și să sporească gradul de convergență al practicilor de supraveghere pe întreg teritoriul Uniunii.

(5) Este esențial ca uniunea bancară să includă mecanisme de răspundere democratică.

(6) Atunci când exercită atribuțiile care i-au fost conferite și luând în considerare obiectivul de a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, ABE ar trebui să țină pe deplin seama de diversitatea instituțiilor de credit, de dimensiunile și modelele de afaceri ale acestora, precum și de avantajele sistemice ale diversității pentru sectorul bancar european.

(7) În vederea promovării celor mai bune practici de supraveghere în cadrul pieței interne, este de importanță fundamentală ca acest cadru unic de reglementare să fie însoțit de un manual european de supraveghere a instituțiilor financiare, elaborat de ABE în consultare cu autoritățile competente. Manualul de supraveghere respectiv ar trebui să conțină cele mai bune practici de pe teritoriul Uniunii în ceea ce privește metodologiile și procesele de supraveghere în vederea obținerii adeziunii la principiile de bază la nivel internațional și la nivelul Uniunii. Manualul nu ar trebui să aibă forma unor acte juridice obligatorii sau să restricționeze deciziile de supraveghere. Manualul ar trebui să vizeze toate aspectele aflate în sfera de competență a ABE, inclusiv, în măsura în care sunt

⁽¹⁾ JO C 30, 1.2.2013, p. 6.

⁽²⁾ JO C 11, 15.1.2013, p. 34.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 septembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 octombrie 2013.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (A se vedea pagina 63 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁵⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

- aplicabile, protecția consumatorilor și lupta împotriva spălării banilor. Acesta ar trebui să stabilească indicatori și metodologii pentru evaluarea riscurilor, semnalele de avertizare timpurie și criteriile pentru măsurile de supraveghere. Autoritățile competente ar trebui să utilizeze manualul. Utilizarea manualului ar trebui considerată un element semnificativ pentru evaluarea gradului de convergență a practicilor de supraveghere și pentru evaluarea *inter pares* în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010.
- (8) ABE ar trebui să poată solicita informații de la instituțiile financiare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 în legătură cu orice informație la care instituțiile financiare respective au acces legal, inclusiv informațiile deținute de persoane remunerate de respectivele instituții financiare pentru desfășurarea unor activități relevante, rezultatele misiunilor de audit transmise instituțiilor financiare de auditori externi și copii ale documentelor, registrelor și înregistrărilor relevante.
- (9) Solicitățile de informații adresate de ABE ar trebui justificate și motivate în mod corespunzător. Obiecțiile la anumite solicitări de informații pe motive de nerespectare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ar trebui formulate în conformitate cu procedurile aplicabile. Atunci când un destinatar al unei solicitări formulează astfel de obiecții, aceasta nu ar trebui să o exonereze de obligația de a furniza informațiile solicitate. Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să aibă competența de a hotărî, în conformitate cu procedurile prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dacă o anumită solicitare de informații adresată de ABE respectă regulamentul respectiv.
- (10) Este necesară asigurarea existenței pieței interne și coeziunii Uniunii și, în acest context, ar trebui analizate cu atenție aspecte precum guvernarea și modalitățile de vot în cadrul ABE și ar trebui garantat principiul egalității de tratament între statele membre care participă la Mecanismul unic de supraveghere MUS astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și celelalte state membre.
- (11) Deoarece ABE, la activitatea căreia toate statele membre participă cu drepturi egale, a fost înființată cu scopul de a dezvolta cadrul unic de reglementare, de a contribui la consecvența aplicării acestuia și de a spori gradul de coerență a practicilor de supraveghere în cadrul Uniunii și deoarece BCE are un rol principal în cadrul MUS, ABE ar trebui să dispună de instrumente adecvate care să-i permită să își îndeplinească în mod eficient sarcinile care îi revin în ceea ce privește integritatea pieței interne.
- (12) Având în vedere atribuțiile de supraveghere conferite BCE de Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, ABE ar trebui să aibă capacitatea de a-și îndeplini sarcinile și în raport cu BCE în același mod ca în relația cu alte autorități competente. În special, pentru a-și păstra eficacitatea, mecanismele existente de soluționare a dezacordurilor și de intervenție în situații de urgență ar trebui adaptate în consecință.
- (13) Pentru a-și putea îndeplini rolul de facilitare și de coordonare în situații de urgență, ABE ar trebui informată pe deplin cu privire la toate evoluțiile relevante și ar trebui invitată să participe în calitate de observator la toate reuniunile relevante ale autorităților competente, beneficiind inclusiv de dreptul de a lua cuvântul și de a aduce orice alte contribuții.
- (14) Pentru a garanta că sunt luate în considerare în mod adecvat interesele tuturor statelor membre și pentru a permite buna funcționare a ABE în vederea menținerii și adâncirii pieței interne a serviciilor financiare, ar trebui adaptate modalitățile de vot în cadrul Consiliului său al supraveghetorilor.
- (15) Deciziile privind cazurile de nerespectare a dreptului Uniunii și deciziile de soluționare a dezacordurilor ar trebui examinate de un grup independent compus din membrii cu drept de vot ai Consiliului supraveghetorilor care nu se află în conflict de interese, numit de Consiliul supraveghetorilor. Deciziile propuse de grup Consiliului supraveghetorilor ar trebui adoptate printr-o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot ai Consiliului supraveghetorilor, care ar trebui să cuprindă o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre participante la MUS („state membre participante”) și o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre care nu sunt state membre participante („state membre neparticipante”).
- (16) Deciziile privind măsurile pentru situații de urgență ar trebui adoptate cu majoritate simplă a Consiliului supraveghetorilor, care ar trebui să includă o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre participante și o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre neparticipante.
- (17) Deciziile privind actele menționate la articolele 10 - 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și măsurile și deciziile adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (5) al treilea paragraf și în temeiul capitolului VI din regulamentul respectiv ar trebui să fie adoptate cu majoritate calificată a Consiliului supraveghetorilor, care ar trebui să includă cel puțin o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre participante și o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre neparticipante.
- (18) ABE ar trebui să elaboreze regulamentul de procedură al grupului care să garanteze independența și obiectivitatea acestuia.
- (19) Componența Consiliului de administrație ar trebui să fie echilibrată și ar trebui garantată reprezentarea adecvată a statelor membre neparticipante.

- (20) Numirea membrilor organismelor și comitetelor interne ale ABE ar trebui să asigure un echilibru geografic între statele membre.
- (21) În vederea asigurării bunei funcționări a ABE și a reprezentării adecvate a tuturor statelor membre, ar trebui monitorizate modalitățile de vot, componența Consiliului de administrație și componența grupului independent. Acestea ar trebui revizuite după o anumită perioadă, luând în considerare experiența acumulată și evoluțiile ulterioare în domeniu.
- (22) Niciun stat membru sau grup de state membre nu ar trebui să fie discriminat, direct sau indirect, ca loc de prestare a serviciilor financiare.
- (23) ABE ar trebui să dispună de resurse financiare și umane adecvate care să-i permită să-și îndeplinească în mod adecvat eventualele sarcini suplimentare atribuite în temeiul prezentului regulament. Procedura de stabilire, execuție și control al bugetului său, prevăzută la articolele 63 și 64 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ar trebui să țină seama în mod corespunzător de respectivele sarcini suplimentare. ABE ar trebui să garanteze respectarea celor mai înalte standarde de eficiență.
- (24) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume garantarea unui nivel ridicat al eficacității și al consecvenței reglementării și supravegherii prudențiale în toate statele membre, protejarea integrității, eficienței și a bunei funcționări a pieței interne și menținerea stabilității sistemului financiar, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar datorită dimensiunii acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective.
- (25) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 ar trebui, prin urmare, modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acționează în limitele prerogativelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în cadrul domeniului de aplicare a Directivei 94/19/CE, Directivei 2002/87/CE, Regulamentului (CE) nr. 1781/2006, Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie

2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții (*), Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (**), și, în măsura în care aceste acte se aplică instituțiilor financiare și de credit și autorităților competente care le supraveghează, în cadrul părților relevante ale Directivei 2002/65/CE, Directivei 2005/60/CE, Directivei 2007/64/CE și ale Directivei 2009/110/CE, fiind incluse, de asemenea, toate directivele, regulamentele și deciziile adoptate în baza acestor acte, precum și orice alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii, care conferă sarcini Autorității. Autoritatea acționează, de asemenea, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (***)

(*) JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

(**) JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

(***) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63);

(b) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În acest scop, Autoritatea contribuie la aplicarea consecventă, eficientă și efectivă a actelor menționate la alineatul (2), favorizează convergența în domeniul supravegherii, furnizează avize Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și realizează analize economice ale piețelor pentru a promova îndeplinirea obiectivului Autorității.”;

(c) la alineatul (5), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În îndeplinirea atribuțiilor sale, Autoritatea acționează independent, obiectiv și în mod nediscriminatoriu, în interesul Uniunii în ansamblu.”;

2. La articolul 2 alineatul (2), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) autoritățile competente sau autoritățile de supraveghere, astfel cum se precizează în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, inclusiv Banca Centrală Europeană pentru atribuțiile conferite acesteia prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, precum și din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Răspunderea autorităților

Autoritățile menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a) - (d) răspund în fața Parlamentului European și a Consiliului. Banca Centrală Europeană răspunde în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere conferite acesteia prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în conformitate cu regulamentul respectiv.”;

4. La articolul 4 punctul (2), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv Banca Centrală Europeană pentru aspectele care țin de atribuțiile conferite acesteia prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în Directiva 2007/64/CE și astfel cum sunt menționate în Directiva 2009/110/CE;”;

5. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) de a contribui la elaborarea de standarde și practici comune de înaltă calitate în materie de reglementare și supraveghere, în special prin furnizarea de avize către instituțiile Uniunii și prin elaborarea de orientări, recomandări, proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare și alte măsuri care se întemeiază pe actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2);

(aa) de a elabora și de a actualiza constant, ținând seama, printre altele, de modificările suferite de practicile de afaceri și de modelele de afaceri ale instituțiilor financiare, un manual european de supraveghere a instituțiilor financiare din întreaga Uniune, care stabilește cele mai bune practici în materie de metodologie și procese ale supravegherii;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) de a facilita delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente;”

(iii) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) de a promova funcționarea consecventă și coerentă a colegiilor de supraveghetori, monitorizarea, evaluarea și măsurarea riscurilor sistemice, elaborarea și coordonarea planurilor de redresare și de rezoluție, asigurând un nivel înalt de protecție a deponenților și a investitorilor pe întreg teritoriul Uniunii și elaborând metode pentru rezoluția instituțiilor financiare falimentare, precum și o evaluare a necesității de a deține instrumente de finanțare corespunzătoare, în vederea promovării cooperării între autoritățile competente care participă la gestionarea crizei ce afectează instituțiile transfrontaliere cu potențial de risc sistemic, în conformitate cu articolele 21 - 26;”

(iv) litera (l) se elimină;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(1a) În îndeplinirea sarcinilor care îi revin în conformitate cu prezentul regulament, Autoritatea:

(a) face uz de toate prerogativele de care dispune și

(b) luând în considerare obiectivul de garantare a siguranței și solidității instituțiilor de credit, ține seama pe deplin de diferitele tipuri, modele de afaceri și dimensiuni ale instituțiilor de credit.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(2a) În îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1) și în exercitarea prerogativelor menționate la alineatul (2), Autoritatea acordă atenția cuvenită principiilor unei mai bune reglementări, inclusiv rezultatelor analizelor cost-beneficiu realizate în conformitate cu prezentul regulament.”;

6. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritatea instituie, ca parte integrantă a Autorității, un Comitet pentru inovare financiară care reunește toate autoritățile de supraveghere competente relevante în vederea realizării unei abordări coordonate a activității de reglementare și supraveghere a activităților financiare noi sau inovatoare și în vederea furnizării de consultanță pe care Autoritatea să o prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”;

- (b) la alineatul (5), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea poate analiza, de asemenea, necesitatea de a interzice sau de a restricționa anumite tipuri de activități financiare și, dacă acest lucru este necesar, poate informa Comisia și autoritățile competente pentru a facilita adoptarea unor astfel de interdicții sau restricții.”;

7. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul unor evoluții nefavorabile care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar din Uniune, Autoritatea facilitează în mod activ și, atunci când consideră că este necesar, coordonează eventualele măsuri luate de către autoritățile de supraveghere competente relevante.

Pentru a putea îndeplini respectivul rol de facilitare și coordonare, Autoritatea este informată pe deplin cu privire la eventualele evoluții relevante și este invitată să participe în calitate de observator la eventualele reuniuni relevante ale autorităților de supraveghere competente.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care Consiliul a adoptat o decizie în temeiul alineatului (2) și în situații excepționale în care sunt necesare măsuri coordonate ale autorităților competente pentru a reacționa la evoluții nefavorabile care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar din Uniune, Autoritatea poate adopta decizii individuale prin care să oblige autoritățile competente să ia măsurile necesare în conformitate cu legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) pentru a aborda astfel de evoluții, asigurând îndeplinirea de către instituțiile financiare și autoritățile competente a cerințelor prevăzute în respectiva legislație.”;

8. La articolul 19 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 17, în cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei măsuri sau cu lipsa de acțiune din partea unei alte autorități competente în cazurile precizate în actele juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea, la cererea uneia sau mai multor

autorități competente vizate, poate sprijini autoritățile competente în efortul acestora de a ajunge la un acord, în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2) - (4) din prezentul articol.”;

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 20a

Convergența procesului de supraveghere

Autoritatea promovează, în limitele prerogativelor sale, convergența procesului de supraveghere și evaluare în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, pentru a institui în Uniune standarde solide în materie de supraveghere.”;

10. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea promovează, în limitele prerogativelor sale, funcționarea eficientă, eficace și consecventă a colegiilor de supraveghetori menționate în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE și favorizează aplicarea consecventă a legislației Uniunii de către colegiile de supraveghetori. În scopul asigurării convergenței celor mai bune practici în materie de supraveghere, Autoritatea promovează planuri comune de supraveghere și inspecții comune, iar personalul Autorității poate participa la activitățile colegiilor de supraveghetori, inclusiv la inspecții la fața locului efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente.”;

- (b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea își asumă un rol principal în eforturile de asigurare a consecvenței în funcționarea colegiilor de supraveghetori pentru instituțiile transfrontaliere din Uniune, ținând seama de riscul sistemic prezentat de instituțiile financiare, menționat la articolul 23, și convoacă, dacă este cazul, o reuniune a unui colegiu.”;

11. La articolul 22, se introduce următorul alineat:

„(1a) Cel puțin o dată pe an, Autoritatea analizează dacă este oportun să efectueze evaluări la nivelul Uniunii cu privire la rezistența instituțiilor financiare, în conformitate cu articolul 32 și informează Parlamentul European, Comisia și Consiliul cu privire la raționamentul său. În cazul în care aceste evaluări la nivelul Uniunii sunt efectuate și Autoritatea publică, dacă consideră că acest lucru este adecvat, rezultatele pentru fiecare instituție financiară participantă.”;

12. La articolul 25, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea contribuie la elaborarea și coordonarea unor planuri eficiente, consecvente și actualizate pentru redresarea și rezoluția instituțiilor financiare și participă activ la acestea. Autoritatea contribuie, de asemenea, dacă actele juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) prevăd acest lucru, la elaborarea de proceduri în situații de urgență și de măsuri preventive pentru a reduce la minimum impactul sistemic al falimentelor.”;

13. La articolul 27 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea va oferi propria sa evaluare privind necesitatea unui sistem de mecanisme de finanțare coerente, solide și credibile, în care instrumentele de finanțare corespunzătoare sunt legate de un set de aranjamente coordonate de gestionare a crizelor.”;

14. La articolul 29 alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„În vederea dezvoltării unei culturi comune în domeniul supravegherii, Autoritatea elaborează și actualizează constant, ținând seama, printre altele, de modificările suferite de practicile de afaceri și de modelele de afaceri ale instituțiilor financiare, un manual european de supraveghere a instituțiilor financiare pentru întreaga Uniune. În manualul european de supraveghere sunt prezentate cele mai bune practici în materie de metodologie și procese ale supravegherii.”;

15. La articolul 30, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pe baza unei evaluări inter pares, Autoritatea poate emite orientări și recomandări în conformitate cu articolul 16. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3), autoritățile competente depun eforturi pentru a urma orientările și recomandările respective. La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare sau de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolele 10 - 15, Autoritatea ține seama de rezultatul evaluării inter pares și de orice alte informații obținute în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, pentru a asigura convergența către standarde și practici de cea mai înaltă calitate.

(3a) Autoritatea prezintă Comisiei un aviz ori de câte ori evaluarea inter pares sau orice altă informație obținută în

cursul exercitării sarcinilor sale relevă necesitatea unei inițiative legislative pentru a se asigura o armonizare mai completă a regulilor prudențiale.”;

16. La articolul 31, al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) stabilirea domeniului de aplicare și verificarea, în situațiile în care acest lucru este oportun, a fiabilității informațiilor care ar trebui puse la dispoziția tuturor autorităților competente vizate.”;

(b) literele (d), (e) și (f) se înlocuiesc după cum urmează:

„(d) informarea fără întârziere a CERS, a Consiliului și a Comisiei cu privire la orice posibilă situație de urgență;

(e) adoptarea tuturor măsurilor necesare în cazul unor evoluții care pot periclita funcționarea piețelor financiare, în vederea coordonării acțiunilor întreprinse de autoritățile competente relevante;

(f) centralizarea informațiilor primite de la autoritățile competente în conformitate cu articolele 21 și 35 ca urmare a obligațiilor legale de raportare ce le revin instituțiilor. Autoritatea comunică aceste informații celorlalte autorități competente vizate.”;

17. Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cooperare cu CERS, Autoritatea inițiază și coordonează evaluările la nivelul Uniunii ale rezistenței instituțiilor financiare la evoluțiile nefavorabile ale pieței. În acest scop, Autoritatea elaborează:

(a) metodologii comune pentru evaluarea efectului scenariilor economice asupra pozițiilor financiare ale unei instituții;

(b) metode comune de abordare a comunicărilor cu privire la rezultatele acestor evaluări ale rezistenței instituțiilor financiare;

(c) metodologii comune pentru evaluarea efectului pe care anumite produse sau procese de distribuție îl au asupra unei instituții și

(d) metodologii comune pentru evaluarea activelor necesare pentru testarea rezistenței la stres.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(3a) În scopul desfășurării la nivelul Uniunii a evaluărilor de rezistență a instituțiilor financiare în temeiul prezentului articol, Autoritatea poate solicita informații direct de la instituțiile financiare respective, în conformitate cu articolul 35 și sub rezerva condițiilor prevăzute în respectivul articol. De asemenea, Autoritatea poate solicita autorităților competente să efectueze evaluări specifice. Autoritatea poate solicita autorităților competente să efectueze inspecții la fața locului și poate participa la astfel de inspecții în conformitate cu articolul 21 și sub rezerva condițiilor prevăzute în respectivul articol pentru a asigura comparabilitatea și fiabilitatea metodelor, practicilor și rezultatelor.

(3b) Autoritatea poate solicita autorităților competente ca acestea să ceară instituțiilor financiare să supună unui audit independent informațiile pe care acestea trebuie să le furnizeze în temeiul alineatului (3a).”;

18. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc după cum urmează:

„(1) La cererea Autorității, autoritățile competente pun la dispoziția Autorității, în formatele specificate, toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor atribuite acesteia prin prezentul regulament, cu condiția ca acestea să aibă în mod legal acces la informațiile relevante. Informațiile trebuie să fie exacte, coerente, complete și actuale.

(2) Autoritatea poate solicita, de asemenea, ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate și în formatele specificate sau prin utilizarea unor șabloane comparabile aprobate de aceasta. Astfel de solicitări sunt făcute, acolo unde este posibil, utilizând formate de raportare comune.

(3) La cererea justificată corespunzător a unei autorități competente, Autoritatea furnizează orice informații necesare pentru a permite autorității competente să își îndeplinească atribuțiile, cu respectarea obligațiilor privind secretul profesional prevăzute în legislația sectorială și la articolul 70.”;

(b) la alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care nu sunt disponibile informații complete și exacte sau acestea nu sunt puse la dispoziție în timp util în condițiile stabilite la

alineatul (1) sau (5), Autoritatea poate solicita informații, prin intermediul unei cereri justificate și motivate corespunzător, direct de la:

- (a) instituțiile financiare relevante;
- (b) societățile holding sau sucursalele unei instituții financiare relevante;
- (c) entitățile operaționale nereglementate din cadrul unui grup sau conglomerat financiar care sunt importante pentru activitățile financiare ale instituțiilor financiare relevante.

Destinatarii unei astfel de solicitări furnizează Autorității cu promptitudine și fără întârzieri nejustificate informații clare, exacte și complete actuale.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(7a) În cazul în care destinatarii unei solicitări adresate în conformitate cu alineatul (6) nu furnizează cu promptitudine informații clare, exacte și complete, Autoritatea informează Banca Centrală Europeană, dacă este cazul, precum și autoritățile relevante din statele membre vizate, care cooperează cu Autoritatea, în temeiul legislației naționale, pentru a asigura accesul deplin la informații și la eventuale documente, registre sau înregistrări la care au acces legal destinatarii, în scopul verificării informațiilor.”;

19. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă Autoritatea nu dă curs unei recomandări, aceasta explică Consiliului și CERS motivele opțiunii sale. CERS informează Parlamentul European în conformitate cu articolul 19 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010.”;

(b) la alineatul (5), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care autoritatea competentă, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, informează Consiliul și CERS cu privire la acțiunile pe care le-a întreprins ca răspuns la o recomandare a CERS, aceasta ține seama în mod corespunzător de opiniile Consiliului supraveghetorilor și informează, de asemenea, Comisia.”;

20. Articolul 37 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Grupul părților interesate din domeniul bancar se reunește din proprie inițiativă, ori de câte ori este necesar, dar în orice caz de cel puțin de patru ori pe an.”;

- (b) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritatea furnizează toate informațiile necesare, sub rezerva respectării secretului profesional prevăzut la articolul 70, și asigură asistența de secretariat necesară Grupului părților interesate din domeniul bancar. Se acordă o remunerare adecvată membrilor Grupului părților interesate din domeniul bancar care reprezintă organizații non-profit, cu excepția reprezentanților sectorului. Această remunerare este echivalentă cel puțin cu nivelurile de rambursare aplicabile funcționarilor în conformitate cu Titlul V capitolul 1 secțiunea 2 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, prevăzut în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului (*) (Statutul funcționarilor). În cadrul Grupului părților interesate din domeniul bancar se pot înființa grupuri de lucru pe probleme tehnice. Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar au un mandat de doi ani și jumătate, după care are loc o nouă procedură de selecție.”;

(*) JO L 56, 4.3.1968, p. 1.”;

21. Articolul 40 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) un reprezentant desemnat de Consiliul de supraveghere al Băncii Centrale Europene, fără drept de vot.”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(4a) În cadrul discuțiilor care nu vizează instituții financiare individuale, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (4), reprezentantul numit de Consiliul de supraveghere al Băncii Centrale Europene poate fi însoțit de un reprezentant al Băncii Centrale Europene care are competențe de specialitate în ceea ce privește atribuțiile băncilor centrale.”;

22. La articolul 41, alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1a) În sensul articolului 17, Consiliul supraveghetorilor convoacă un grup independent, compus din președintele Consiliului supraveghetorilor și alți șase membri, care nu sunt reprezentanți ai autorității competente despre care se presupune că a încălcat legislația Uniunii și care nu au niciun interes față de aspectul în cauză și nici legături directe cu autoritatea competentă vizată.

Fiecare membru al grupului dispune de un singur vot.

Deciziile grupului sunt adoptate dacă cel puțin patru membri votează favorabil.”;

„(2) În sensul articolului 19, Consiliul supraveghetorilor convoacă un grup independent, compus din președintele Consiliului supraveghetorilor și alți șase membri, care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente implicate în dezacord și care nu au niciun interes în conflictul în cauză și nici legături directe cu autoritățile competente implicate.

Fiecare membru al grupului dispune de un singur vot.

Deciziile grupului sunt adoptate dacă cel puțin patru membri votează favorabil.

(3) Grupurile menționate în prezentul articol propun, în temeiul articolului 17 sau al articolului 19, Consiliului supraveghetorilor decizii spre adoptare finală.

(4) Consiliul supraveghetorilor adoptă regulamentul de procedură ale grupurilor menționate la prezentul articol.”;

23. La articolul 42 se adaugă următorul paragraf:

„Primul și al doilea paragraf nu aduc atingere sarcinilor atribuite Băncii Centrale Europene prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.”;

24. Articolul 44 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Deciziile Consiliului supraveghetorilor se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru dispune de un singur vot.

În ceea ce privește actele specificate la articolele 10 - 16, precum și măsurile și deciziile adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (5) al treilea paragraf și în temeiul capitolului VI și prin derogare de la primul paragraf din prezentul alineat, Consiliul supraveghetorilor adoptă decizii cu o majoritate calificată a membrilor săi, astfel cum este definită la articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, care include cel puțin o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre care sunt state membre participante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 (state membre participante), și cu o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre care nu sunt state membre participante astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 (state membre neparticipante).

În ceea ce privește deciziile în temeiul articolelor 17 și 19, decizia propusă de grup este adoptată cu o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot ai Consiliului supraveghetorilor, care include o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre participante și cu o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre neparticipante.

Prin derogare de la al treilea paragraf, de la data la care patru sau mai puțini membri cu drept de vot sunt din cadrul autorităților competente ale statelor membre neparticipante, decizia propusă de grup este adoptată cu o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot ai Consiliului supraveghetorilor care include cel puțin un vot al membrilor din cadrul autorităților competente ale statelor membre neparticipante.

Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot.

În ceea ce privește componența grupului în conformitate cu articolul 41 alineatul (2), Consiliul supraveghetorilor trebuie să tindă către unanimitate. În absența unanimității, deciziile Consiliului supraveghetorilor se adoptă cu o majoritate de trei sferturi dintre membrii săi cu drept de vot. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot.

În ceea ce privește deciziile adoptate în temeiul articolului 18 alineatele (3) și (4) și prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, Consiliul supraveghetorilor adoptă decizii pe baza unei majorități simple a membrilor săi cu drept de vot, care include o majoritate simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre participante, și cu majoritatea simplă a membrilor săi din cadrul autorităților competente ale statelor membre neparticipante.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Membrii fără drept de vot și observatorii, cu excepția președintelui, a directorului executiv și a reprezentantului Băncii Centrale Europene desemnat de Consiliul său de supraveghere, nu participă la nicio discuție în cadrul Consiliului supraveghetorilor care vizează instituții financiare individuale, cu excepția cazului în care la articolul 75 alineatul (3) sau în actele menționate la articolul 1 alineatul (2) se prevede altfel.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4a) Președintele Autorității are prerogativa de a solicita votarea în orice moment. Fără a aduce atingere acestei prerogative și eficacității procedurilor decizionale aplicate de Autoritate, Consiliul supraveghetorilor din cadrul Autorității tinde către unanimitate atunci când adoptă decizii.”;

25. La articolul 45 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Mandatul membrilor aleși de Consiliul supraveghetorilor este de doi ani și jumătate. Acest mandat poate fi prelungit o singură dată. Componența consiliului de administrație este echilibrată și proporțională și reflectă Uniunea în ansamblu. Consiliul de administrație include cel puțin doi reprezentanți ai statelor membre neparticipante. Mandatele se suprapun și se aplică un sistem corespunzător de rotație.”;

26. La articolul 47, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Consiliul de administrație adoptă planul politicii de personal a Autorității și, în temeiul articolului 68 alineatul (2), măsurile necesare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor.”;

27. Se introduce următorul articol:

„Articolul 49a

Cheltuieli

Președintele face publice reuniunile organizate și ospitalitatea de care a beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.”;

28. Se introduce următorul articol:

„Articolul 52a

Cheltuieli

Directorul executiv face publice reuniunile organizate și ospitalitatea de care a beneficiat. Cheltuielile fac obiectul unor înregistrări publice, în conformitate cu Statutul funcționarilor.”;

29. La articolul 63, se elimină alineatul (7);

30. La articolul 81, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În ceea ce privește supravegherea directă a instituțiilor sau a infrastructurilor cu activități paneuropene și ținând seama de evoluțiile pieței, de stabilitatea pieței interne și de coeziunea Uniunii în ansamblu, Comisia elaborează un raport anual referitor la oportunitatea încredințării Autorității de noi responsabilități de supraveghere în acest domeniu.”;

31. Se introduce următorul articol:

„Articolul 81a

Revizuirea modalităților de vot

De la data la care numărul statelor membre neparticipante este de patru, Comisia revizuieste modalitățile de vot

descrie la articolele 41 și 44 și raportează Parlamentului European, Consiliului European și Consiliului cu privire la acestea, ținând seama de experiența acumulată în aplicarea prezentului regulament.”;

Articolul 2

Fără a aduce atingere articolului 81 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, până la 31 decembrie 2016, Comisia publică un raport referitor la aplicarea dispozițiilor prezentului Regulament cu privire la:

(a) componența consiliului de administrație; și

(b) componența grupurilor independente menționate la articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 care pregătesc deciziile în sensul articolelor 17 și 19 din respectivul regulament.

În special, raportul ia în considerare eventualele evoluții în ceea ce privește numărul de state membre participante și analizează dacă, în lumina acestor evoluții, sunt necesare noi ajustări ale dispozițiilor respective pentru a garanta că deciziile ABE sunt luate în interesul menținerii și consolidării pieței interne a serviciilor financiare.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

REGULAMENTUL (UE, EURATOM) NR. 1023/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 22 octombrie 2013****de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 336,

având în vedere Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, în special articolul 12,

având în vedere propunerea Comisiei Europene, prezentată după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Justiție ⁽¹⁾,având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și cele peste 50 de instituții și agenții ale sale ar trebui să dispună în continuare de o administrație publică europeană de înaltă calitate, pentru a fi în măsură să își atingă obiectivele, să-și realizeze politicile și activitățile și să își îndeplinească sarcinile la cele mai înalte standarde, în conformitate cu tratatele, pentru a răspunde provocărilor cu care se vor confrunta în viitor atât pe plan intern, cât și extern, și a fi în serviciul cetățenilor Uniunii.
- (2) Prin urmare, este necesar să se asigure un cadru pentru atragerea, recrutarea și păstrarea unui personal înalt calificat și multilingv, recrutat pe o bază geografică cât

mai largă din rândul cetățenilor statelor membre, ținând seama de echilibrul de gen, care să fie independent și să respecte standardele profesionale cele mai înalte, și să se permită acestui personal să își îndeplinească sarcinile într-un mod cât mai eficient și mai eficace posibil. În această privință, este necesară depășirea dificultăților cu care se confruntă instituțiile în recrutarea funcționarilor sau a altor membri ai personalului din anumite state membre.

- (3) Având în vedere numărul funcționarilor publici europeni în raport cu obiectivele și populația Uniunii, reducerea personalului instituțiilor și al agențiilor Uniunii nu ar trebui să conducă la deficiențe în îndeplinirea sarcinilor, îndatoririlor și funcțiilor ce le revin în conformitate cu obligațiile și atribuțiile stabilite în tratate. În acest sens, este nevoie de o transparență în legătură cu costurile de personal suportate de fiecare instituție și de fiecare agenție pentru toate categoriile de personal angajat.
- (4) Se așteaptă de la funcția publică europeană o funcționare la cele mai înalte standarde de etică profesională și o independență permanentă. În acest scop, ar trebui aduse precizări suplimentare la titlul II din Statutul funcționarilor ⁽⁴⁾, care prevede un cadru al drepturilor și obligațiilor. Orice nerespectare a acestor obligații de către funcționari sau foști funcționari ar trebui să îi facă pasibili de măsuri disciplinare.
- (5) Valoarea funcției publice europene rezidă, în aceeași măsură, în diversitatea sa culturală și lingvistică, care poate fi asigurată numai dacă se asigură echilibrul adecvat în ceea ce privește naționalitatea funcționarilor. Recrutarea și numirile ar trebui să asigure angajarea personalului pe o bază geografică cât mai largă posibil, dintre resortisanții tuturor statelor membre ale Uniunii Europene, însă fără a se rezerva posturi pentru resortisanții vreunui anumit stat membru. În acest scop și pentru a se soluționa dezechilibre semnificative posibile între naționalități în rândul funcționarilor, care nu sunt justificate de criterii obiective, ar trebui ca fiecărei instituții să i se dea posibilitatea de a adopta măsuri îndreptățite și corespunzătoare. Aceste măsuri nu ar trebui să conducă niciodată la folosirea altor criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a măsurilor adecvate de către instituții.

⁽¹⁾ Avizul din 22 martie 2012 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 205, 12.7.2012, p. 1.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 2 iulie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 10 octombrie 2013.

⁽⁴⁾ Statutul funcționarilor Uniunii Europene, instituit prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 269/68 al Consiliului (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

- (6) Pentru a facilita recrutarea pe o bază geografică cât mai largă posibil, instituțiile ar trebui să depună toate eforturile pentru a sprijini educația multilingvă și multiculturală a copiilor membrilor personalului lor. Este de dorit ca o contribuție de către Uniune la finanțarea școlilor europene, stabilită de autoritatea bugetară în conformitate cu normele pertinente, să fie alocată de la bugetul Uniunii. Atunci când este necesar în interesul funcționării instituțiilor, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a le cere autorităților competente să reanalizeze amplasamentul unei școli europene noi.
- (7) Un obiectiv mai general ar trebui să fie optimizarea gestionării resurselor umane într-o funcție publică europeană caracterizată prin excelență, competență, independență, loialitate, imparțialitate și stabilitate, precum și prin diversitate culturală și lingvistică și condiții atractive de angajare.
- (8) Funcționarii ar trebui să efectueze o perioadă de probă de nouă luni. Atunci când ia decizia de a titulariza un funcționar, autoritatea împuternicită să facă numiri ar trebui să țină seama de raportul de evaluare a perioadei de probă întocmit la sfârșitul acesteia, precum și de conduita persoanei în cauză în raport cu obligațiile ce îi revin în conformitate cu Statutul funcționarilor. Dacă activitatea funcționarului aflat în perioada de probă se dovedește evident necorespunzătoare, ar trebui să existe posibilitatea întocmirii în orice moment a unui raport referitor la acesta. În caz contrar, raportul ar trebui întocmit exclusiv la sfârșitul perioadei de probă.
- (9) Pentru a se garanta că puterea de cumpărare a funcționarilor și a celorlalți agenți ai Uniunii Europene evoluează în paralel cu cea a funcționarilor publici din administrațiile centrale ale statelor membre, este esențial să se mențină principiul unui mecanism multianual de actualizare a remunerației, cunoscut sub denumirea de „metodă”, asigurându-se aplicarea acestuia până la sfârșitul anului 2023, cu o revizuire prevăzută la începutul anului 2022, incluzând totodată un mecanism de prelungire provizorie a metodei. De asemenea, pentru remedierea dificultăților întâlnite la aplicarea metodei în trecut, ar trebui prevăzută o metodă de actualizare anuală automată a tuturor salariilor, pensiilor și indemnizațiilor, incluzând o clauză de criză cu activare automată. În acest scop, sumele pertinente din cuprinsul Statutului funcționarilor și al Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene ar trebui înțelese ca cuantumuri de referință ce sunt supuse unei actualizări regulate și automate. Aceste sume actualizate ar trebui publicate de Comisie, în scop informativ, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Acest mecanism de actualizare ar trebui utilizat și în toate celelalte cazuri în care este prevăzută o actualizare.
- (10) Este important să se asigure calitatea datelor statistice utilizate pentru actualizarea remunerațiilor și a pensiilor.
- În conformitate cu principiul imparțialității, institutele naționale de statistică sau alte autorități corespunzătoare din statele membre ar trebui să colecteze datele la nivel național și să le transmită către Eurostat.
- (11) Avantajele potențiale ale aplicării metodei pentru funcționari și pentru ceilalți agenți ai Uniunii Europene ar trebui să fie contrabalansate prin reintroducerea sistemului unei „taxe”. La fel ca în cazul metodei, aplicarea taxei de solidaritate poate fi prelungită provizoriu. În condițiile actuale, pare a fi oportună o creștere a taxei de solidaritate față de nivelul prelevării speciale aplicate în perioada 2004-2012 și instituirea unei rate cu un caracter progresiv mai pronunțat. Scopul este de a ține seama de contextul economic și social deosebit de dificil din Uniune și de implicațiile acestuia asupra finanțelor publice din întreaga Uniune. Pentru a consolida finanțele publice din Uniune, inclusiv pe termen scurt, este necesar un efort rapid și deosebit de solidaritate din partea personalului instituțiilor Uniunii. O astfel de taxă de solidaritate ar trebui, în consecință, să se aplice tuturor funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii cu începere de la 1 ianuarie 2014.
- (12) În concluziile sale din 8 februarie 2013 privind cadrul financiar multianual, Consiliul European a relevat că necesitatea de consolidare a finanțelor publice pe termen scurt, mediu și lung implică un efort deosebit din partea fiecărei administrații publice și a personalului aferent în vederea îmbunătățirii eficienței și eficacității și a adaptării la contextul economic în schimbare. Respectivul apel a reiterat, de fapt, obiectivul propunerii din 2011 a Comisiei de modificare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, care urmărea să asigure eficiența economică și admitea că provocările cu care se confruntă în prezent Uniunea Europeană necesită un efort deosebit din partea fiecărei administrații publice și a fiecărui membru al personalului acestora pentru a-și îmbunătăți eficiența și a se adapta la contextul economic și social european în schimbare. Mai mult, Consiliul European a solicitat, în cadrul reformei Statutului funcționarilor, ajustarea remunerațiilor și pensiilor întregului personal al instituțiilor Uniunii prin suspendarea metodei pe o perioadă de doi ani și reintroducerea noii taxe de solidaritate ca parte a reformei metodei salariale.
- (13) Având în vedere aceste concluzii și pentru a răspunde viitoarelor constrângeri bugetare, precum și în semn de solidaritate din partea funcției publice europene cu măsurile severe luate de statele membre ca rezultat al crizei financiare fără precedent și al contextului social și economic deosebit de dificil din statele membre și din Uniune în ansamblul ei, este necesar să se prevadă suspendarea metodei pe o perioadă de doi ani, pentru toate remunerațiile, pensiile și alocațiile funcționarilor, taxa de solidaritate urmând să se aplice în pofida acestei suspendări.

- (14) Schimbările demografice și evoluția structurii de vârstă a populației în cauză necesită creșterea vârstei de pensionare, însă sub rezerva unor măsuri tranzitorii aplicabile funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii Europene care sunt deja în activitate. Aceste măsuri tranzitorii sunt necesare pentru a respecta drepturile dobândite de funcționarii care sunt deja în activitate și care au contribuit la fondul de pensii național pentru funcționarii Uniunii Europene. Vârsta de pensionare ar trebui să fie, de asemenea, mai flexibilă, facilitând angajaților continuarea voluntară a activității până la vârsta de 67 de ani și creând posibilitatea, în circumstanțe excepționale și cu condiții specifice, să se lucreze până la 70 de ani.
- (15) Dat fiind că sistemul de pensii al Uniunii Europene este în echilibru actuarial și că acest echilibru trebuie menținut atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, personalul angajat înainte de 1 ianuarie 2014 ar trebui să beneficieze de compensații pentru contribuția lor la sistemul de pensii prin intermediul unor măsuri tranzitorii, cum ar fi o rată ajustată de acumulare a pensiei pentru anii de serviciu efectuați după împlinirea vârstei legale de pensionare (stimulentul Barcelona), precum și prin aplicarea doar a unei jumătăți din reducerea aferentă pensionării anticipate între vârsta de 60 de ani și vârsta legală de pensionare.
- (16) Practica actuarială general acceptată impune utilizarea unei perioade de observații anterioare cuprinsă între 20 și 40 de ani pentru ratele dobânzii și creșterile salariale în vederea asigurării echilibrului sistemelor de pensii. Prin urmare, mediile mobile pentru ratele dobânzii și pentru creșterea salarială ar trebui majorate la 30 de ani, cu o perioadă de tranziție de șapte ani.
- (17) Consiliul a cerut Comisiei să efectueze un studiu și să prezinte propuneri adecvate cu privire la articolul 5 alineatul (4), anexa I, secțiunea A și articolul 45 alineatul (1) din Statutul funcționarilor pentru a stabili o legătură clară între responsabilități și grad, precum și pentru a asigura faptul că se acordă o pondere mai mare nivelului de responsabilități atunci când se compară meritele în contextul promovării.
- (18) Ținând seama de această cerere, este oportun ca promovarea într-un grad superior să fie condiționată de devotamentul personal, cultivarea abilităților și a competențelor, precum și de îndeplinirea unor sarcini a căror importanță justifică numirea funcționarului în gradul superior respectiv.
- (19) Evoluția carierei în grupele de funcții AD și AST ar trebui să fie restructurată în așa fel încât gradele cele mai înalte să fie rezervate unui număr limitat de funcționari care îndeplinesc sarcini cu cel mai înalt nivel de responsabilitate. În consecință, administratorii pot avansa numai până la gradul AD 12, dacă nu sunt numiți într-un post specific peste acest grad, iar gradele AD 13 și 14 ar trebui să fie rezervate pentru membrii personalului al căror rol atrage după sine responsabilități semnificative. În mod similar, funcționarii cu gradul AST 9 pot fi promovați la gradul AST 10 numai în conformitate cu procedura stabilită la articolul 4 și articolul 29 alineatul (1) din Statutul funcționarilor.
- (20) În vederea ajustării în continuare a structurilor de carieră în domeniile de activitate actuale ale personalului AST pentru a ține seama de diferențele niveluri de responsabilitate și ca o contribuție indispensabilă la limitarea cheltuielilor administrative, ar trebui introdusă o nouă grupă de funcții, „AST/SC” pentru personalul cu activități de secretariat și administrative. Salariile și ratele de promovare ar trebui să stabilească o corelare adecvată între nivelul de responsabilitate și nivelul de remunerare. Acest lucru va permite menținerea unei funcții publice europene stabile și cuprinzătoare. Comisia ar trebui să evalueze amploarea și efectele introducerii acestei noi grupe de funcții și să prezinte un raport în acest sens, ținând seama în mod special de situația femeilor, astfel încât să se asigure menținerea unei funcții publice europene stabile și cuprinzătoare.
- (21) Perioada de minimum doi ani de vechime în grad înainte de promovarea unui funcționar la gradul superior următor se menține, pentru a permite promovarea mai rapidă a celor cu performanțe mai bune. Fiecare instituție ar trebui să ia măsurile necesare pentru ca politicile sale interne în materie de resurse umane să facă uz de posibilitățile prevăzute în Statutul funcționarilor, pentru a le permite funcționarilor cu potențial ridicat și performanțe superioare să avanseze în carieră în mod corespunzător.
- (22) Timpul de lucru aplicat în instituții ar trebui să fie aliniat cu cel în vigoare în anumite state membre ale Uniunii Europene pentru a compensa reducerea personalului din instituții. Această aliniere ar trebui să țină cont de timpul de lucru aplicat în funcția publică din statele membre. Introducerea unui număr minim de ore de lucru pe săptămână va asigura faptul că personalul angajat în instituții poate face față volumului de muncă generat de obiectivele de politică ale Uniunii Europene, armonizând totodată condițiile de lucru din cadrul instituțiilor, în interesul solidarității în cadrul întregii funcții publice a Uniunii.
- (23) Măsurile de asigurare a unui program de lucru flexibil constituie un element esențial în cadrul unei administrații publice moderne și eficiente, deoarece permit condiții de lucru favorabile vieții de familie și asigură un echilibru adecvat între femei și bărbați în cadrul instituțiilor. Prin urmare, este necesar să se introducă în Statutul funcționarilor o trimitere explicită la măsurile respective.

- (24) Normele privind concediul aferent duratei călătoriei între locul de muncă și locul de origine și rambursarea anuală a cheltuielilor legate de această călătorie ar trebui să fie modernizate, raționalizate și corelate cu statutul de expatriat, pentru ca aplicarea lor să devină mai simplă și mai transparentă. În special, concediul anual aferent duratei călătoriei ar trebui să fie înlocuit de concediul pentru vizitarea țării de origine și limitat la cel mult două zile și jumătate.
- (25) În mod similar, ar trebui simplificate normele privind rambursarea cheltuielilor de mutare, pentru a facilita aplicarea acestora atât pentru administrație, cât și pentru personalul în cauză. În acest scop, ar trebui introduse plafoane pentru costuri care să țină seama de situația familială a funcționarului sau a agentului în cauză, precum și de costul mediu al mutării și al asigurării aferente mutării.
- (26) Unii membri ai personalului trebuie să efectueze frecvent delegații către celelalte locuri principale de desfășurare a activității instituțiilor lor. În prezent, normele privind delegațiile nu țin seama în mod adecvat de aceste situații. Prin urmare, aceste norme ar trebui să fie adaptate, pentru a permite, în astfel de cazuri, rambursarea costurilor de cazare pe baza unei sume forfetare.
- (27) Este de dorit ca condițiile de lucru ale personalului angajat în țări terțe să fie modernizate, eficientizându-le sub aspectul costurilor și generând, în același timp, economii în această direcție. Dreptul la concediu anual ar trebui ajustat și ar trebui prevăzută posibilitatea de a include o gamă mai largă de parametri pentru stabilirea indemnizației pentru condițiile de viață, fără să fie afectat obiectivul global de a genera economii de costuri. Condițiile de acordare a indemnizației de cazare ar trebui revizuite, pentru a se ține mai bine cont de condițiile locale și pentru diminuarea sarcinii administrative.
- (28) Este necesar să se prevadă un cadru mai flexibil pentru încadrarea în muncă a agenților contractuali. Prin urmare, instituțiile Uniunii ar trebui să poată angaja agenți contractuali pentru o perioadă maximă de șase ani, pentru a îndeplini sarcini sub supravegherea funcționarilor sau a agenților temporari. În plus, în timp ce marea majoritate a funcționarilor vor fi în continuare recrutați pe baza unor concursuri generale, instituțiile ar trebui să fie autorizate să organizeze concursuri interne care, în mod excepțional și cu îndeplinirea unor condiții specifice, ar putea fi deschise agenților contractuali.
- (29) Ar trebui să se prevadă norme tranzitorii care să permită aplicarea treptată a noilor norme și măsuri, garantând, totodată, respectarea drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime ale personalului angajat înainte de intrarea în vigoare a acestor modificări ale Statutului funcționarilor.
- (30) Împreună cu ceilalți membri ai personalului cărora li aplică Statutul funcționarilor, personalul agențiilor beneficiază de sistemul de pensii al Uniunii. În prezent, agențiile care se autofinanțează în întregime plătesc contribuțiile angajatorului la acest sistem. Din rațiuni de transparență bugetară și de echilibrare a distribuției sarcinilor, agențiile finanțate parțial din bugetul general al Uniunii Europene ar trebui să plătească partea respectivă din contribuțiile angajatorului ce corespunde raportului dintre, pe de o parte, veniturile agenției fără subvențiile de la bugetul general al Uniunii Europene și, pe de altă parte, veniturile sale totale. Întrucât ar putea fi necesară adaptarea normelor relevante privind colectarea taxelor de către agenții, această dispoziție nouă ar trebui să se aplice doar de la 1 ianuarie 2016. Atunci când este cazul, Comisia ar trebui să prezinte propuneri pentru adaptarea acestor norme.
- (31) În vederea asigurării simplificării și a coerenței politicii privind personalul, normele adoptate de Comisie pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor ar trebui să se aplice, prin analogie, și agenților. Cu toate acestea, pentru a se garanta faptul că se ține seama, dacă este cazul, de situația specifică a agențiilor, acestea ar trebui să aibă dreptul de a solicita Comisiei autorizația de a adopta norme de punere în aplicare care derogă de la cele adoptate de Comisie sau de a nu aplica deloc normele Comisiei.
- (32) Ar trebui să fie creat și administrat de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene un registru care să cuprindă toate normele adoptate în vederea punerii în aplicare a Statutului funcționarilor. Acest registru, care poate fi consultat de toate instituțiile, agențiile și statele membre, va asigura transparența și va promova aplicarea consecventă a Statutului funcționarilor.
- (33) În vederea armonizării și clarificării normelor privind adoptarea dispozițiilor de punere în aplicare și având în vedere natura lor internă și administrativă, este oportun să se confere competențele decizionale relevante autorității împuternicite să facă numiri și autorității autorizate să încheie contracte.
- (34) Având în vedere numărul mare de agenți temporari din cadrul agențiilor și necesitatea de a defini o politică de personal coerentă, este necesar să se creeze o nouă categorie de agenți temporari și să se stabilească norme specifice pentru această categorie.
- (35) Comisia ar trebui să monitorizeze în continuare situația bugetară a sistemului comun de asigurări de sănătate și să ia toate măsurile necesare în cazul unui dezechilibru structural al sistemului.

(36) Articolul 15 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene dispune comunicarea anumitor date ale funcționarilor și ale altor agenți către guvernele statelor membre.

(37) În vederea realizării obiectivelor prevăzute în Statutul funcționarilor, competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei, în special în ceea ce privește anumite aspecte legate de condițiile de muncă. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Statutul funcționarilor Uniunii Europene se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1d se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul alineatului (1), se consideră că o persoană are un handicap în cazul în care are o deficiență fizică, mentală, intelectuală sau senzorială de lungă durată care, în interacțiune cu diverse obstacole, poate afecta negativ participarea deplină și efectivă a persoanei respective la viața socială, într-o măsură egală cu a semenilor. Deficiența se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 33.

Se consideră că o persoană cu handicap îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 28 litera (e) în cazul în care, în urma efectuării unor aranjamente rezonabile, poate îndeplini principalele funcții ale postului respectiv.

Prin „aranjamente rezonabile” în raport cu principalele funcții ale postului se înțeleg măsurile adecvate luate, în funcție de necesități, pentru a permite unei persoane cu handicap să aibă acces la un post, să exercite atribuțiile aferente acestuia sau să avanseze în funcție ori să beneficieze de formare profesională, cu excepția cazului în care astfel de măsuri i-ar impune o povară disproporționată angajatorului.

Principiul egalității de tratament nu împiedică autoritățile de numire din instituții să mențină sau să adopte măsuri prin care se oferă o serie de avantaje specifice care să faciliteze desfășurarea de către persoanele cu handicap a unei activități profesionale sau să elimine ori să compenseze dezavantajele survenite în cariera acestora.”;

2. La articolul 1e, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Funcționarii în activitate au acces la măsuri cu caracter social, inclusiv la măsurile specifice de reconciliere a vieții profesionale cu cea de familie, adoptate de instituții, și la serviciile prestate de organele cu caracter social menționate la articolul 9. Foștii funcționari pot avea acces la măsuri specifice limitate cu caracter social.”;

3. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Posturile reglementate de Statutul funcționarilor se clasifică, în funcție de natura și importanța funcțiilor la care se raportează, într-o grupă de funcții de administratori (denumită în continuare «AD»), o grupă de funcții de asistenți (denumită în continuare «AST») și o grupă de funcții de secretari și personal administrativ (denumită în continuare «AST/SC»).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Grupa de funcții AD cuprinde douăsprezece grade, corespunzătoare funcțiilor de conducere, de concepție și de studiu, precum și funcțiilor de natură lingvistică sau științifică. Grupa de funcții AST cuprinde unsprezece grade, corespunzătoare funcțiilor de natură executivă și tehnică. Grupa de funcții AST/SC cuprinde șase grade, corespunzătoare funcțiilor administrative și de secretariat.”;

(c) la alineatul (3) litera (a), după cuvintele „pentru grupa de funcții AST” se inserează cuvintele „și grupa de funcții AST/SC”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Un tabel care prezintă diferențele posturi tip este prevăzut în anexa I secțiunea A. Pe baza tabelului respectiv, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții poate defini mai detaliat funcțiile și atribuțiile care corespund fiecărui post tip, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor.”;

4. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) O schemă de personal anexată la secțiunea din buget aferentă fiecărei instituții stabilește numărul de posturi pentru fiecare grad și fiecare grupă de funcții.

(2) Fără a aduce atingere principiului promovării bazate pe merit, enunțat la articolul 45, această schemă garantează faptul că, pentru fiecare instituție, numărul de posturi vacante pentru fiecare grad din schema de personal la data de 1 ianuarie a fiecărui an corespunde numărului de funcționari în activitate încadrați în gradul inferior la data de 1 ianuarie a anului anterior, înmulțit cu coeficienții stabiliți în anexa I secțiunea B pentru gradul respectiv. Acești coeficienți se aplică pe o bază cincinală medie începând cu 1 ianuarie 2014.

(3) Coeficienții stabiliți în anexa I secțiunea B fac obiectul raportului menționat la articolul 113.

(4) Punerea în aplicare a dispozițiilor referitoare la grupa de funcții AST/SC și a dispozițiilor tranzitorii prevăzute la articolul 31 din anexa XIII, luând în considerare evoluția nevoilor în materie de personal cu atribuții de secretariat și administrative în toate instituțiile, precum și evoluția posturilor permanente și temporare din grupele de funcții AST și AST/SC face obiectul raportului menționat la articolul 113.”;

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1a), se instituie în cadrul fiecărei instituții:

- un comitet pentru personal, împărțit eventual în secțiuni corespunzătoare fiecărui loc de repartizare a personalului;
- una sau mai multe comisii paritare, după caz, în funcție de numărul funcționarilor din locurile de repartizare;
- una sau mai multe comisii de disciplină, după caz, în funcție de numărul funcționarilor din locurile de repartizare;
- unul sau mai multe comitete consultative paritare pentru incompetență profesională, după caz, în funcție de numărul funcționarilor din locurile de repartizare;
- un comitet pentru rapoarte de evaluare, dacă este necesar;
- o comisie privind invaliditatea;

care exercită atribuțiile prevăzute de prezentul Statut.”;

(b) alineatul (1a) se înlocuiește cu următorul text:

„(1a) În vederea punerii în aplicare a anumitor dispoziții ale prezentului Statut al funcționarilor, se poate institui, pentru două sau mai multe instituții, o comisie paritară comună. Celelalte comisii și comitete menționate la alineatul (1) și comisia de disciplină pot fi instituite ca organisme comune de către două sau mai multe agenții.”;

(c) la alineatul (2), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Agențiile pot deroga de la dispozițiile articolului 1 din anexa II privind participarea la comitetele pentru personal pentru a ține seama de structura lor de personal. Agențiile pot decide să nu desemneze membri supleanți în cadrul comisiei paritare sau al comisiilor paritare prevăzute la articolul 2 din anexa II.”;

6. La articolul 10 primul paragraf a doua teză, cuvântul „instituții” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

7. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Funcționarul este obligat să își exercite atribuțiile și să se comporte ținând seama numai de interesele Uniunii; Acesta nici nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea vreunui guvern, autorități, organizații sau persoane din afara instituției sale. Funcționarul îndeplinește atribuțiile care îi sunt încredințate în mod obiectiv și imparțial și cu respectarea datoriei sale de loialitate față de Uniune.

Fără permisiunea autorității împuternicite să facă numiri, funcționarul nu poate accepta, din partea unui guvern sau a oricărei alte surse din afara instituției de care aparține, titluri onorifice, decorații, favoruri, cadouri ori remunerații, indiferent de natura acestora, cu excepția cazului în care acestea îi sunt acordate pentru servicii prestate fie înainte de numirea sa, fie în cursul unui concediu special pentru serviciu militar sau alt serviciu național și cu privire la un astfel de serviciu.

Înainte de a recruta un funcționar, autoritatea împuternicită să facă numiri verifică dacă vreun interes personal al candidatului ar putea să-i afecteze independența sau dacă există orice alt conflict de interese. În acest scop, candidatul informează autoritatea împuternicită să facă numiri, printr-un formular special, cu privire la orice conflict de interese real sau potențial. În astfel de cazuri, autoritatea împuternicită să facă numiri ia act de aceasta, într-un aviz motivat corespunzător. Dacă este necesar, autoritatea împuternicită să facă numiri ia măsurile menționate la articolul 11a alineatul (2).

Prezentul articol se aplică prin analogie funcționarilor care se întorc dintr-un concediu pentru interese personale.”;

8. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

După încetarea raporturilor de muncă, funcționarul are îndatorirea să respecte obligația de a avea un comportament integru și discret în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau avantaje.

Funcționarul care dorește să exercite o activitate profesională, remunerată sau nu, în termen de doi ani de la data încetării raporturilor de muncă, notifică instituția cu privire la aceasta prin intermediul unui formular special. În cazul în care activitatea respectivă are legătură cu activitatea exercitată de persoana interesată în decursul ultimilor trei ani de activitate și poate fi incompatibilă cu interesele legitime ale instituției, autoritatea împuternicită să facă numiri poate, în funcție de interesul serviciului, fie să îi interzică funcționarului să exercite activitatea respectivă, fie să condiționeze exercitarea activității respective de respectarea oricăror condiții pe care le consideră adecvate. După consultarea comisiei paritare, autoritatea împuternicită să facă numiri își comunică decizia în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii notificării. La expirarea acestui termen, lipsa unei notificări se consideră a constitui o decizie implicită de acceptare.

În cazul foștilor funcționari din gradele superioare, conform definiției din normele de aplicare, autoritatea împuternicită să facă numiri le interzice, în principiu, pentru o perioadă de 12 luni de la părăsirea funcției, să se implice în activități de lobby sau de reprezentare față de personalul instituției în care au lucrat anterior, în contul afacerii, al clienților sau al angajatorilor lor, în probleme pentru care au fost responsabili în ultimii trei ani de serviciu.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*), toate instituțiile publice anual informății referitoare la aplicarea paragrafului al treilea, printre care și o listă a cazurilor evaluate.

(*) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”;

9. Articolul 18 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Toate drepturile cu privire la orice scrieri sau alte opere ale unui funcționar realizate în exercitarea atribuțiilor sale reprezintă proprietatea Uniunii Europene, în cazul în

care scrierile sau operele respective se referă la activitățile acesteia, sau, în cazul în care scrierile sau operele în cauză se referă la activitățile Comunității Europene a Energiei Atomice, proprietatea acestei comunități. Uniunea sau, după caz, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice are dreptul să dobândească în mod obligatoriu drepturile de autor corespunzătoare operelor în cauză.”;

10. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

În cadrul procedurilor judiciare, funcționarul are obligația de a nu dezvălui, fără o autorizare din partea autorității împuternicite să facă numiri, sub nici un motiv, informații care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor sale. Autorizarea îi este refuzată numai în cazul în care acest lucru este impus de interesele Uniunii, iar refuzul nu poate atrage consecințe de natură penală pentru funcționarul în cauză. Funcționarul are această obligație și după încetarea raporturilor de muncă.

Dispozițiile primului paragraf nu se aplică funcționarului sau fostului funcționar care depune mărturie în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene sau în fața comisiei de disciplină a unei instituții, într-un caz care privește un agent sau un fost agent al Uniunii Europene.”;

11. La articolul 21a se adaugă următorul alineat:

„(3) Un funcționar care își informează superiorii cu privire la ordine pe care le consideră nereglementare sau susceptibile să dea naștere unor dificultăți grave, nu va suferi niciun prejudiciu din această cauză.”;

12. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22c

În conformitate cu articolele 24 și 90, fiecare instituție instituie o procedură pentru reclamațiile depuse de funcționari cu privire la modul în care au fost tratați după exercitarea sau ca urmare a exercitării de către aceștia a obligațiilor care le incumbă în temeiul articolului 22a sau 22b. Instituția în cauză se asigură că reclamațiile în cauză sunt tratate în mod confidențial și, atunci când circumstanțele justifică acest lucru, înainte de expirarea termenelor stabilite la articolul 90.

Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții stabilește norme interne *inter alia* cu privire la:

- informarea funcționarilor menționați la articolul 22a alineatul (1) sau la articolul 22b cu privire la tratarea chestiunilor raportate de aceștia,
- protecția intereselor legitime ale acestor funcționari și a vieții lor private, și

— procedura de tratare a reclamațiilor menționată la primul paragraf din prezentul articol.”;

13. La articolul 26a, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale fiecărei instituții”;

14. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Recrutarea trebuie să vizeze asigurarea angajării funcționarilor cu cel mai înalt nivel de competență, eficiență și integritate, recrutați pe o bază geografică cât mai largă posibil dintre resortisanții statelor membre ale Uniunii. Niciun post nu poate fi rezervat resortisanților unui anumit stat membru.

Principiul egalității cetățenilor Uniunii permite fiecărei instituții să adopte măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile funcționarilor care nu se justifică prin criterii obiective. Aceste măsuri corespunzătoare trebuie să fie justificate și nu pot avea niciodată drept rezultat alte criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Înainte de adoptarea acestor măsuri corespunzătoare, autoritatea împuternicită să facă numiri a instituției în cauză adoptă dispoziții generale de punere în aplicare a prezentului paragraf, în conformitate cu articolul 110.

După o perioadă de trei ani începând de la 1 ianuarie 2014, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a celui de-al doilea paragraf.

Pentru a facilita recrutarea pe o bază geografică cât mai largă posibil, instituțiile depun toate eforturile pentru a sprijini educația multilingvă și multiculturală a copiilor membrilor personalului lor.”;

15. La articolul 29, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În vederea ocupării posturilor vacante dintr-o instituție, autoritatea împuternicită să facă numiri, analizează în primul rând:

(a) posibilitățile de ocupare a unui post prin:

(i) transfer sau

(ii) numire în conformitate cu articolul 45a sau

(iii) promovare

în cadrul instituției;

(b) dacă au fost primite cereri de transfer din partea unor funcționari având același grad în alte instituții și/sau

(c) dacă postul vacant nu poate fi ocupat prin posibilitățile menționate la literele (a) și (b), dacă să ia în considerație listele de candidați eligibili în sensul articolului 30, după caz, ținând seama de dispozițiile pertinente referitoare la candidații eligibili din anexa III și/sau

(d) dacă să organizeze un concurs intern în instituție, care să fie deschis numai pentru funcționari și agenți temporari, în sensul definiției de la articolul 2 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene;

ori să urmeze procedura de concurs pe bază de dosare, pe bază de examene sau atât pe bază de dosare, cât și de examene. Procedura de concurs este stabilită în anexa III.

Această procedură poate fi inițiată și în vederea constituirii unei rezerve pentru recrutări ulterioare.

Menținând principiul de recrutare a mării majorități a funcționarilor pe baza unor concursuri generale, autoritatea împuternicită să facă numiri poate decide, prin derogare de la litera (d) și numai în cazuri excepționale, să organizeze, în cadrul instituției, un concurs intern care să fie deschis și agenților contractuali, în sensul definiției de la articolele 3a și 3b din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. Această categorie de personal este supusă restricțiilor cu privire la această posibilitate conform articolului 82 alineatul (7) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene și cu privire la sarcinile specifice pe care au fost abilitați să le îndeplinească ca agenți contractuali.”;

16. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Pentru fiecare concurs, autoritatea împuternicită să facă numiri numește un juriu de selecție. Acesta stabilește lista de candidați eligibili.

Autoritatea împuternicită să facă numiri selectează de pe această listă candidatul sau candidații pe care îi numește în posturile vacante.

Acești candidați au acces la informații adecvate privind posturile vacante corespunzătoare publicate de instituții și agenții.”;

17. La articolul 31 alineatul (2) primul paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 29 alineatul (2), funcționarii sunt recrutați exclusiv în gradele SC 1 - SC 2, AST 1 - AST 4 sau AD 5 - AD 8.”;

18. La articolul 32 paragraful al treilea, cuvântul „instituție” se înlocuiește cu „autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”.

19. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

(1) Orice funcționar este obligat să efectueze o perioadă de probă de nouă luni înainte de a putea fi titularizat în funcție. Decizia de titularizare a unui funcționar se bazează pe raportul menționat la alineatul (3) și pe elementele aflate la dispoziția autorității împuternicite să facă numiri referitoare la conduita funcționarului aflat în perioada de probă în raport cu titlul II.

Atunci când, în cursul perioadei de probă, funcționarul este împiedicat să își exercite atribuțiile pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună, ca urmare a unei boli, a concediului de maternitate menționat la articolul 58 sau a unui accident, autoritatea împuternicită să facă numiri poate prelungi perioada de probă cu o perioadă corespunzătoare. Durata totală a perioadei de probă nu poate în nici un caz să depășească 15 luni.

(2) În cazul în care activitatea funcționarului aflat în perioada de probă se dovedește, în mod evident, necorespunzătoare, poate fi întocmit oricând înainte de încheierea perioadei de probă un raport asupra activității sale.

Raportul respectiv se aduce la cunoștința funcționarului în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris, în termen de opt zile lucrătoare. Raportul și observațiile sunt transmise imediat de către superiorul ierarhic al funcționarului aflat în perioada de probă autorității împuternicite să facă numiri, care primește, în termen de trei săptămâni, avizul comitetului paritar pentru rapoarte de evaluare, privind măsurile ulterioare. Autoritatea împuternicită să facă numiri poate decide concedierea funcționarului aflat în perioada de probă înainte de încheierea perioadei de probă, cu un preaviz de o lună, sau poate decide transferul funcționarului într-un alt departament pentru perioada rămasă din perioada de probă.

(3) Cu cel puțin o lună înainte de terminarea perioadei de probă, se întocmește un raport de evaluare a capacității funcționarului aflat în perioada de probă de a exercita atribuțiile pe care le presupune funcția sa, precum și a

eficienței și conduitei sale în serviciu. Raportul respectiv se aduce la cunoștința funcționarului în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris în termen de opt zile lucrătoare.

În cazul în care raportul respectiv recomandă concedierea sau, în situații excepționale, prelungirea perioadei de probă în conformitate cu alineatul (1), raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al funcționarului aflat în perioada de probă autorității împuternicite să facă numiri, care consultă, în termen de trei săptămâni, comitetul paritar pentru rapoarte de evaluare privind măsurile ulterioare.

Funcționarul aflat în perioada de probă a cărui activitate sau conduită nu s-a dovedit a fi corespunzătoare pentru a fi titularizat pe post este concediat.

(4) Cu excepția cazului în care are posibilitatea să reia, fără întârziere, o activitate profesională în altă parte, funcționarul aflat în perioada de probă care este concediată beneficiază de o indemnizație egală cu salariul său de bază pe trei luni în cazul în care a efectuat mai mult de un an de serviciu, respectiv o indemnizație egală cu salariul său de bază pe două luni în cazul în care a efectuat peste șase luni de serviciu sau egală cu salariul său de bază pe o lună în cazul în care a efectuat mai puțin de șase luni de serviciu.

(5) Alineatele (2), (3) și (4) nu se aplică funcționarilor care demisionează înainte de încheierea perioadei de probă.”;

20. La articolul 35 se adaugă următoarea literă:

„(g) concediu în interesul serviciului”;

21. La articolul 37 litera (b) a doua liniuță, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

22. Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) următorul alineat se introduce:

„(1a) Articolul 12b continuă să se aplice în cursul perioadei de concediu pentru interese personale. Permisia prevăzută la articolul 12b nu se acordă unui funcționar în scopul angajării într-o activitate profesională, remunerată sau nu, care implică activități de lobby sau de reprezentare față de instituția sa și care ar putea conduce la un conflict real sau potențial cu interesele legitime ale instituției.”;

(b) la alineatul (2) al doilea paragraf, cuvintele „cincisprezece ani” se înlocuiesc cu „12 ani”;

(c) la alineatul (2), al treilea paragraf se modifică după cum urmează:

(i) punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) să își urmeze soțul, la rândul său funcționar sau alt agent al Uniunii, obligat, ca urmare a atribuțiilor sale, să își stabilească domiciliul la o asemenea distanță de locul de repartizare al funcționarului în cauză încât stabilirea domiciliului conjugal comun în acel loc ar constitui, pentru persoana în cauză, un impediment în exercitarea atribuțiilor sale; sau”;

(ii) se adaugă următorul punct:

„(iii) să își ajute soțul, o rudă pe linie ascendentă sau descendentă, un frate sau o soră, în cazul unei boli grave sau unui handicap grav, atestate medical.”;

23. Articolul 42a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 42a

Pentru fiecare copil, funcționarul are dreptul, fără a beneficia de salariul de bază, la un concediu pentru creșterea copilului de cel mult șase luni, care va fi luat în primii doisprezece ani de la nașterea sau adopția copilului. Durata concediului poate fi dublată în cazul familiilor monoparentale recunoscute ca atare în temeiul dispozițiilor generale de punere în aplicare adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții, precum și pentru părinții care au în grijă copii cu handicap sau boli grave, recunoscute de medicul instituției. Durata minimă a fiecărei perioade de concediu este de o lună.

Pe perioada concediului pentru creșterea copilului, funcționarul își menține afilierea la sistemul de asigurări sociale, continuă să dobândească drepturi de pensie și își păstrează dreptul la alocația pentru creșterea copilului, precum și la alocația școlară. De asemenea, își păstrează postul și are în continuare dreptul la avansare într-o treaptă superioară sau la promovare în grad. Concediul poate fi luat sub forma unei încetări totale a activității sau a unei reduceri a acesteia la jumătate de normă. În cazul concediului pentru creșterea copilului luat sub forma unei reduceri a activității la jumătate de normă, perioada maximă prevăzută la primul paragraf se dublează. Pe perioada concediului pentru creșterea copilului, funcționarul are dreptul la o indemnizație lunară de 911,73 EUR sau de 50 % din această sumă în cazul reducerii activității la jumătate de normă, dar nu poate presta nici o altă activitate remunerată. Contribuția la sistemul de asigurări sociale prevăzută la articolele 72 și 73 este suportată în întregime de instituție și se calculează pe baza salariului de bază al funcționarului. Cu toate acestea, în cazul concediului pentru creșterea copilului

luat sub forma unei reduceri a activității la jumătate de normă, prezenta dispoziție se aplică doar pentru diferența dintre salariul de bază integral și salariul de bază redus proporțional. Pentru partea din salariul de bază plătită efectiv, contribuția funcționarului se calculează aplicând aceleași procentaje ca în cazul în care și-ar exercita activitatea cu normă întreagă.

Indemnizația lunară se ridică la 1 215,63 EUR sau la 50 % din această sumă în cazul unui concediu sub forma unei reduceri la jumătate de normă a activității pentru familiile monoparentale și părinții care au în întreținere copii cu handicap sau cu o boală gravă atestată de medicul consultant, menționați la primul paragraf, precum și pe timpul primelor trei luni ale concediului pentru creșterea copilului, atunci când concediul este luat de tată în timpul concediului de maternitate sau de oricare dintre părinți imediat după concediul de maternitate, respectiv în timpul concediului de adopție sau imediat după acesta.

Concediul pentru creșterea copilului poate fi prelungit cu o perioadă suplimentară de șase luni, însă indemnizația nu poate depăși 50 % din suma menționată la al doilea paragraf. În cazul familiilor monoparentale menționate la primul paragraf, concediul pentru creșterea copilului poate fi prelungit cu o perioadă suplimentară de douăsprezece luni, însă indemnizația nu poate depăși 50 % din suma menționată la al treilea paragraf.

Sumele indicate la prezentul articol se ajustează în aceleași condiții ca și remunerația.”;

24. În titlul III capitolul 2 se adaugă următoarea secțiune:

„Secțiunea 7

Concediu în interesul serviciului

Articolul 42c

Cel mai devreme cu cinci ani înainte de împlinirea vârstei de pensionare, un funcționar cu o vechime în serviciu de cel puțin zece ani poate fi trimis, printr-o decizie a autorității împuternicite să facă numiri, în concediu în interesul serviciului pentru nevoi organizaționale legate de dobândirea unor noi competențe în cadrul instituțiilor.

Numărul total de funcționari trimiși în concediu în interesul serviciului în fiecare an nu poate depăși 5 % din numărul funcționarilor din toate instituțiile care au ieșit la pensie în cursul anului precedent. Numărul total astfel calculat se alocă fiecărei instituții în funcție de numărul său de funcționari la data de 31 decembrie a anului precedent. Rezultatul unei astfel de alocări se rotunjește în fiecare instituție la numărul întreg imediat superior.

Un astfel de concediu nu constituie o măsură disciplinară.

Durata concediului corespunde, în principiu, cu perioada rămasă până când funcționarul împlinește vârsta de pensionare. În situații excepționale, autoritatea împuternicită să facă numiri poate totuși hotărî să pună capăt concediului și să reintegreze funcționarul.

Atunci când împlinește vârsta de pensionare, funcționarul trimis în concediu în interesul serviciului este pensionat în mod automat.

Concediul în interesul serviciului este reglementat de următoarele norme:

- (a) pe postul ocupat de funcționar poate fi numit un alt funcționar;
- (b) un funcționar aflat în concediu în interesul serviciului nu are dreptul la avansare într-o treaptă superioară sau la promovare în grad.

Un funcționar astfel trimis în concediu beneficiază de o indemnizație calculată în conformitate cu anexa IV.

La cererea funcționarului, indemnizația este supusă contribuțiilor la sistemul de pensii, calculate pe baza respectivei indemnizații. În acest caz, vechimea în muncă acumulată în calitate de funcționar aflat în concediu în interesul serviciului este luată în considerare la calcularea numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, în sensul articolului 2 din anexa VIII.

Indemnizația nu este supusă vreunui coeficient corector.”;

25. Articolul 43 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 43

Competența, eficiența și conduita în serviciu ale fiecărui funcționar fac obiectul unui raport anual, potrivit prevederilor autorității împuternicite să facă numiri a fiecărei instituții, în conformitate cu articolul 110. Respectivul raport specifică dacă nivelul performanțelor funcționarului a fost satisfăcător sau nu. Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă dispoziții care prevăd dreptul la contestație, în cadrul procedurii de evaluare, drept care trebuie exercitat înaintea depunerii unei plângeri în conformitate cu articolul 90 alineatul (2).

Începând cu gradul AST 5, raportul poate conține, de asemenea, un aviz care să indice, pe baza activității prestate, dacă funcționarul în cauză are sau nu potențialul necesar pentru a exercita atribuții de administrator.

Raportul este adus la cunoștința funcționarului. Acesta are dreptul de a formula orice observații pe care le consideră pertinente.”;

26. Articolul 44 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 44

Funcționarul cu o vechime de doi ani într-o treaptă a gradului său accede în mod automat la treapta următoare a gradului respectiv, cu excepția cazului în care performanța sa a fost evaluată ca nesatisfăcătoare în ultimul raport anual, conform dispozițiilor articolului 43. Un funcționar avansează în treapta următoare a gradului după cel mult patru ani, cu excepția cazului în care se aplică procedura stabilită la articolul 51 alineatul (1).

Funcționarul numit șef de unitate, director sau director general în același grad beneficiază retroactiv, de la data numirii în noul post, de o avansare în treapta următoare din gradul respectiv, cu condiția să își fi îndeplinit noile atribuții în mod satisfăcător, în sensul articolului 43, în primele nouă luni de la data numirii. Această avansare într-o treaptă superioară comportă o majorare a salariului lunar de bază egală cu procentajul aferent avansării din prima în a doua treaptă a fiecărui grad. În cazul în care valoarea majorării este inferioară acestui procentaj sau în cazul în care funcționarul se află deja pe ultima treaptă a gradului, acesta are dreptul la o majorare a salariului de bază care să îi permită să beneficieze de majorarea de la prima la a doua treaptă până la intrarea în vigoare a următoarei promovări.”;

27. Articolul 45 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Promovarea se acordă printr-o decizie a autorității împuternicite să facă numiri, ținând seama de dispozițiile articolului 6 alineatul (2). Cu excepția cazului în care se aplică procedura prevăzută la articolul 4 și articolul 29 alineatul (1), funcționarii pot fi promovați numai dacă ocupă un post care corespunde unuia dintre posturile tip prevăzute în anexa I secțiunea A, în gradul imediat superior. Promovarea presupune numirea funcționarului în gradul superior din grupa de funcții în care este încadrat. Promovarea se face exclusiv prin selecție din rândul funcționarilor care au cel puțin doi ani de vechime în gradul respectiv, după o analiză comparativă a meritelor funcționarilor eligibili pentru promovare. Atunci când efectuează analiza comparativă a meritelor, autoritatea împuternicită să facă numiri ia în considerare în special rapoartele de evaluare a funcționarilor, utilizarea, în exercitarea atribuțiilor lor, a altor limbi decât limba a cărei cunoaștere aprofundată au dovedit-o în conformitate cu articolul 28 litera (f) și nivelul responsabilităților exercitate.”;

(b) la alineatul (2) prima teză, cuvintele „articolul 55 din Tratatul privind Uniunea Europeană” se înlocuiesc cu „articolul 55 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană”;

(c) la alineatul (2) a doua teză, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

28. Articolul 45a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) primul paragraf, cuvintele „rapoartelor de evaluare periodice ale acestora” se înlocuiesc cu „rapoartelor lor anuale”;

(b) la alineatul (5), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”;

29. La articolul 48 paragraful al treilea, cuvintele „grupa de funcții AST” se înlocuiesc cu „grupele de funcții AST și AST/SC”;

30. La articolul 50 al optulea paragraf, cuvintele „55 de ani” se înlocuiesc cu „58 de ani”;

31. Articolul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 51

(1) Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții definește procedurile de identificare, gestionare și soluționare a cazurilor de incompetență profesională în timp util și într-o manieră adecvată.

La adoptarea dispozițiilor interne, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții respectă următoarele cerințe:

(a) un funcționar care, după trei rapoarte anuale consecutive nesatisfăcătoare astfel cum se prevede în articolul 43, nu realizează nici un progres în privința competenței sale profesionale, este retrogradat cu un grad. În cazul în care următoarele două rapoarte anuale evidențiază în continuare o performanță nesatisfăcătoare, funcționarul este concediat;

(b) orice propunere de retrogradare sau concediere a unui funcționar expune motivele pe care se întemeiază și este adusă la cunoștința funcționarului în cauză. Propunerea autorității împuternicite să facă numiri este transmisă comitetului consultativ paritar prevăzut la articolul 9 alineatul (6).

(2) Funcționarul are dreptul de a obține dosarul personal complet și de a face copii după toate documentele relevante pentru procedură. Funcționarul dispune de cel puțin 15 zile și cel mult 30 de zile de la data primirii propunerii, pentru a-și pregăti apărarea. Acesta poate să fie asistat de o persoană aleasă de el. Funcționarul își poate prezenta observațiile în scris. Acesta este audiat de comitetul consultativ paritar. Funcționarul poate, de asemenea, cita martori.

(3) Instituția este reprezentată în fața comitetului consultativ paritar de către un funcționar împuternicit în acest sens de autoritatea împuternicită să facă numiri. Acest funcționar beneficiază de aceleași drepturi ca și funcționarul în cauză.

(4) Pe baza propunerii menționate la alineatul (1) litera (b) și ținând seama, după caz, de declarațiile scrise și orale ale funcționarului în cauză și ale martorilor, comitetul consultativ paritar adoptă, cu majoritate de voturi, un aviz motivat indicând măsurile pe care le consideră adecvate având în vedere faptele constatate la cererea sa. Acest aviz este transmis autorității împuternicite să facă numiri și funcționarului în cauză în termen de două luni de la data sesizării comitetului. Președintele nu participă la votul asupra deciziilor comitetului, cu excepția cazului în care acestea privesc aspecte procedurale sau în caz de egalitate de voturi.

(5) Funcționarul concediat din motive de incompetență are dreptul la o indemnizație lunară pentru concediere egală cu salariul lunar de bază al unui funcționar de gradul AST 1 prima treaptă, pe perioada indicată la alineatul (6). Funcționarul are, de asemenea, dreptul la alocațiile familiale prevăzute la articolul 67, pe aceeași perioadă. Alocația pentru locuință se calculează pe baza salariului lunar de bază al unui funcționar de gradul AST 1, în conformitate cu articolul 1 din anexa VII.

Funcționarul care își prezintă demisia după inițierea procedurii menționate la alineatele (1) și (2) sau care are deja dreptul la plata imediată a pensiei fără reducere nu are dreptul la indemnizația în cauză. În cazul în care este îndreptățit la plata ajutorului de șomaj în temeiul unui regim național de șomaj, cuantumului respectivului ajutor de șomaj se deduce din indemnizația menționată.

(6) Perioada în care se efectuează plățile menționate la alineatul (5) este stabilită după cum urmează:

(a) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este mai mică de cinci ani la data luării deciziei de concediere, aceasta este de trei luni;

(b) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este de cel puțin cinci ani, dar e mai mică de 10 ani, aceasta este de șase luni;

(c) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este de cel puțin 10 ani, dar mai mică de 20 de ani, aceasta este de nouă luni;

(d) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este de cel puțin 20 de ani, aceasta este de 12 luni.

(7) Funcționarul retrogradat din motive de incompetență profesională poate solicita, la încheierea unui termen de șase ani, ca orice mențiune a acestei măsuri să fie eliminată din dosarul său personal.

(8) Funcționarul în cauză are dreptul la rambursarea cheltuielilor rezonabile suportate din proprie inițiativă în cursul procedurii, inclusiv a onorariilor datorate unui apărător din afara instituției, atunci când procedura prevăzută la prezentul articol se încheie fără să se fi luat decizia de concediere sau retrogradare.”;

32. Articolul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 52

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 50, funcționarul este pensionat:

(a) fie din oficiu, în ultima zi a lunii în cursul căreia acesta împlinește vârsta de 66 de ani,

(b) fie la cererea sa, în ultima zi a lunii în cursul căreia a fost depusă cererea, în cazul în care acesta a împlinit vârsta de pensionare sau are o vârstă cuprinsă între 58 de ani și vârsta de pensionare și îndeplinește condițiile impuse pentru acordarea unei pensii cu plată imediată, în conformitate cu articolul 9 din anexa VIII. Articolul 48 paragraful al doilea teza a doua se aplică prin analogie.

Cu toate acestea, la cererea sa și atunci când autoritatea împuternicită să facă numiri consideră că acest lucru este justificat în interesul serviciului, funcționarul poate rămâne în activitate până la vârsta de 67 de ani sau, în mod excepțional, până la 70 de ani, caz în care acesta este pensionat din oficiu în ultima zi a lunii în cursul căreia împlinește vârsta respectivă.

Atunci când autoritatea împuternicită să facă numiri decide să autorizeze continuarea activității unui funcționar după împlinirea vârstei de 66 de ani, autorizarea respectivă se acordă pe o durată de maximum un an. Aceasta poate fi prelungită la cererea funcționarului.”;

33. Articolul 55 se modifică după cum urmează:

(a) paragrafele se numerotează și devin alineate;

(b) la al doilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Timpul de lucru săptămânal normal este cuprins între 40 și 42 de ore, orarul zilei de lucru fiind stabilit de autoritatea împuternicită să facă numiri”;

(c) la al treilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă normele de aplicare a prezentului alineat, după consultarea comitetului pentru personal.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(4) Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții poate introduce dispoziții pentru programe de lucru flexibile. În temeiul acestor dispoziții, funcționarilor cu gradul AD/AST9 sau superior nu li acordă zile lucrătoare întregi. Aceste dispoziții nu se aplică funcționarilor cărora li se aplică articolul 44 al doilea paragraf. Acești funcționari își gestionează timpul de lucru în acord cu superiorii lor.”;

34. La articolul 55a, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Funcționarii au dreptul la autorizație în următoarele cazuri:

(a) pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere cu vârsta mai mică de 9 ani,

(b) pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere cu vârsta cuprinsă între 9 și 12 ani, în cazul în care reducerea timpului de lucru nu depășește 20 % din timpul normal de lucru,

(c) pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere până când acesta împlinește vârsta de 14 ani, în cazul în care funcționarul este părinte singur,

(d) în caz de dificultăți grave, pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere până când acesta împlinește vârsta de 14 ani, în cazul în care reducerea timpului de muncă nu depășește 5 % din timpul normal de lucru. În acest caz, primele două alineate ale articolului 3 din anexa IVa nu se aplică. În cazul în care ambii părinți lucrează în serviciul Uniunii, numai unul dintre ei are dreptul la o astfel de reducere,

- (e) pentru a se ocupa de un soț, de o rudă în linie ascendentă sau descendentă, de un frate sau de o soră care suferă de o boală gravă sau are un handicap grav,
- (f) pentru a urma o formare profesională complementară, sau
- (g) începând cu vârsta de 58 de ani, în cursul ultimilor trei ani înainte de a împlini vârsta de pensionare.

Atunci când funcționarul solicită autorizația de a-și exercita activitatea cu normă redusă pentru a urma o formare profesională complementară sau în cursul ultimilor trei ani înainte de a împlini vârsta de pensionare, dar nu înainte de vârsta de 58 de ani, autoritatea împuternicită să facă numiri poate respinge cererea sau poate amâna data intrării în vigoare a autorizației doar în cazuri excepționale și din motive legate de un interes imperativ al serviciului.

Atunci când acest drept se exercită în vederea îngrijirii soțului, a unei rude pe linie ascendentă sau descendentă, a unui frate sau a unei surori care suferă de o boală gravă sau are un handicap grav ori pentru a urma o formare complementară, durata cumulată a perioadelor de exercitare a activității cu normă redusă nu poate depăși cinci ani pe durata carierei funcționarului.”;

35. La articolul 56, paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu anexa VI, orele suplimentare lucrate de funcționarii încadrați în grupa de funcții SC gradele 1 – 6 și în grupa de funcții AST gradele 1 – 4 le dau acestora dreptul la un concediu compensatoriu sau, în cazul în care cerințele serviciului nu permit acordarea concediului compensatoriu în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare, la acordarea unei indemnizații.”;

36. La articolul 56a, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112, categoriile de funcționari care pot beneficia de astfel de indemnizații, condițiile de acordare a acestora, precum și ratele acestor indemnizații.”;

37. La articolul 56b, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112, categoriile de funcționari care pot beneficia de astfel de indemnizații, condițiile de acordare a acestora, precum și ratele acestor indemnizații.”;

38. La articolul 56c, paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112, categoriile de funcționari care pot beneficia de astfel de indemnizații speciale, condițiile de acordare a acestora, precum și ratele acestor indemnizații speciale.”;

39. La articolul 57 primul paragraf, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

40. Articolul 58 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58

În afara concediilor prevăzute la articolul 57, femeile însărcinate au dreptul, pe baza prezentării unui certificat medical, la un concediu de 20 de săptămâni. Concediul începe cel mai devreme cu șase săptămâni înainte de data probabilă a nașterii menționată în certificat și se încheie cel mai devreme la 14 săptămâni după data nașterii. În cazul unei nașteri multiple sau premature sau în cazul nașterii unui copil cu handicap sau cu o boală gravă, durata concediului este de 24 de săptămâni. În sensul prezentei dispoziții, nașterea prematură este nașterea care are loc înainte de sfârșitul celei de-a treizeci și patra săptămâni de sarcină.”;

41. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Listele sărbătorilor legale se stabilesc de comun acord de către autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor Uniunii după consultarea Comitetului pentru statutul funcționarilor.”;

42. Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Remunerația funcționarilor se exprimă în euro. Aceasta se plătește în moneda țării în care funcționarul își exercită atribuțiile sau în euro.

Remunerația plătită în altă monedă decât euro se calculează pe baza cursului de schimb utilizat la execuția bugetului general al Uniunii Europene la data de 1 iulie a anului respectiv.

Cursurile de schimb se actualizează în fiecare an cu efect retroactiv, la data actualizării anuale a remunerațiilor prevăzute la articolul 65.”;

43. Articolul 64 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 64

Remunerației funcționarului exprimate în euro, după deducerea reținerilor obligatorii menționate în prezentul Statut sau în regulamentele adoptate pentru punerea lui în aplicare, i aplică un coeficient corector mai mare, mai mic sau egal cu 100 %, în funcție de condițiile de viață din diferite locuri de repartizare.

Coeficienții corectori se instituie, se suprimă sau se actualizează anual în conformitate cu anexa XI. La actualizare, toate valorile sunt considerate valori de referință. Comisia publică valorile actualizate, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

Nu se aplică nici un coeficient corector în Belgia și Luxemburg, având în vedere rolul special de referință al acestor două locuri de desfășurare a activității, ca sedii principale și originare ale majorității instituțiilor europene.”;

44. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

(1) Remunerațiile funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene se actualizează în fiecare an, ținând seama de politica economică și socială a Uniunii. Se iau în considerare în special eventuala majorare a salariilor din funcția publică din statele membre și necesitățile de recrutare. Actualizarea remunerațiilor se realizează în conformitate cu anexa XI. Această actualizare are loc înainte de sfârșitul fiecărui an în lumina unui raport pregătit de Comisie pe baza datelor statistice elaborate de Oficiul de Statistică al Uniunii Europene în acord cu institutele naționale de statistică din statele membre; datele statistice reflectă situația la 1 iulie în fiecare dintre statele membre. Raportul respectiv include date legate de impactul bugetar asupra remunerațiilor și pensiilor funcționarilor Uniunii. Acesta se transmite Parlamentului European și Consiliului.

Sumele prevăzute la articolul 42a al doilea și al treilea paragraf, articolele 66 și 69, articolul 1 alineatul (1), articolul 2 alineatul (1), articolul 3 alineatele (1) și (2), articolul 4 alineatul (1), articolul 7 alineatul (2), articolul 8 alineatul (2), articolul 10 alineatul (1) din anexa VII și articolul 8 alineatul (2) din anexa XIII și la fostul articol 4a din anexa VII care urmează să fie actualizate în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din anexa XIII, sumele prevăzute la articolul 24 alineatul (3), articolul 28a alineatul

(3) al doilea paragraf, articolul 28a alineatul (7), articolele 93 și 94, articolul 96 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 96 alineatul (7) și articolele 133, 134 și 136 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, sumele prevăzute la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 300/76 al Consiliului (*) și coeficientul pentru sumele prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68 al Consiliului (**) se actualizează anual în conformitate cu anexa XI. Comisia publică sumele actualizate în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în scop de informare.

(2) În cazul unei modificări substanțiale a costului vieții, sumele menționate la alineatul (1) și coeficienții corectori menționați la articolul 64 se actualizează în conformitate cu anexa XI. Comisia publică valorile actualizate și coeficienții corectori, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

(3) Sumele prevăzute la alineatul (1) și coeficienții corectori prevăzuți la articolul 64 sunt considerați a fi sume și coeficienți corectori a căror valoare reală la un moment dat se actualizează fără a se recurge la un alt act legislativ.

(4) Fără a aduce atingere articolului 3 alineatele (5) și (6) din anexa XI, nu se efectuează niciuna dintre actualizările prevăzute la alineatele (1) și (2) în anii 2013 și 2014.

(*) Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 300/76 al Consiliului din 9 februarie 1976 de stabilire a categoriilor de beneficiari care au dreptul la indemnizații pentru muncă neîntreruptă sau în schimburi, a condițiilor de acordare și a cuantumului acestor indemnizații (JO L 38, 13.2.1976, p. 1).

(**) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a condițiilor și a procedurii de aplicare a impozitului stabilit în beneficiul Comunităților Europene (JO L 56, 4.3.1968, p. 8. Ediție specială în limba română, capitolul 1, volumul 8, p. 165-167).”

45. Articolul 66 se modifică după cum urmează:

(a) teza introductivă a primului paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru fiecare grad și treaptă ale grupelor de funcții AD și AST, salariile lunare de bază sunt cele prevăzute în următorul tabel:”;

(b) se adaugă următorul text:

„Pentru fiecare grad și treaptă ale grupei de funcții AST/SC, salariile lunare de bază sunt cele prevăzute în următorul tabel:

Grad	Treaptă				
	1	2	3	4	5
SC 6	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28
SC 5	3 844,31	4 005,85	4 174,78	4 290,31	4 349,59
SC 4	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31
SC 3	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73
SC 2	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02
SC 1	2 345,84	2 444,41	2 547,14	2 617,99	2 654,17”

46. Articolul 66a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 66a

(1) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom, CECS) nr. 260/68 și pentru a se ține cont, fără a aduce atingere articolului 65 alineatul (3), de aplicarea metodei de actualizare a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor, de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2023 se aplică o măsură provizorie privind remunerațiile plătite de Uniune personalului în activitate, denumită „taxă de solidaritate”.

(2) Rata taxei de solidaritate, care se aplică bazei definite la alineatul (3), este de 6 %. Pentru funcționarii de gradul AD 15 treapta 2 sau de un nivel superior rata este, însă, de 7 %.

(3) (a) Baza de calcul a taxei de solidaritate este salariul de bază utilizat pentru calcularea remunerației, după deducerea:

(i) contribuțiilor la sistemele de asigurări sociale și de pensie, precum și a impozitului datorat, înainte de taxa de solidaritate, de un funcționar încadrat în același grad și treaptă care nu are persoane în întreținere în sensul articolului 2 din anexa VII, și

(ii) a unei sume egale cu salariul de bază al unui funcționar din gradul AST 1 treapta 1.

(b) Elementele luate în considerare la stabilirea bazei de calcul a taxei de solidaritate se exprimă în euro și sunt supuse unui coeficient corector de 100.

(4) Taxa de solidaritate se deduce lunar prin reținere la sursă; veniturile astfel obținute se înscriu în rubrica venituri a bugetului general al Uniunii Europene.”;

47. Articolul 67, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alocația pentru creșterea copilului poate fi dublată printr-o decizie specială și motivată a autorității împuternicite să facă numiri luate pe baza documentelor medicale care atestă un handicap fizic sau o boală de lungă durată a copilului în cauză care necesită cheltuieli ridicate din partea funcționarului.”;

48. Articolul 72 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf prima teză și la alineatul (1) al treilea paragraf, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

(b) la alineatul (2), cuvintele „până la vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „până la vârsta de pensionare”;

(c) la alineatul (2a) punctele (i) și (ii), cuvintele „înainte de vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „la vârsta de pensionare”;

(d) la alineatul (2b), cuvintele „gradului 1” se înlocuiesc cu cuvintele „gradului AST 1”;

49. La articolul 73 alineatul (1), cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu expresia „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

50. La articolul 76a a doua teză, cuvântul „instituții” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

51. Articolul 77 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 77

Funcționarul care are o vechime în serviciu de cel puțin 10 ani are dreptul la pensie pentru limită de vârstă. Cu toate acestea, el are dreptul la pensia respectivă fără să se aplice condiția privind vechimea în serviciu în cazul în care a

depășit vârsta de pensionare, în cazul în care nu a putut fi reintegrat în cursul unei perioade de disponibilizare sau în caz de pensionare în interesul serviciului.

Valoarea maximă a pensiei pentru limită de vârstă este stabilită la 70 % din ultimul salariu de bază aferent ultimului grad în care a fost încadrat funcționarul timp de cel puțin un an. Pentru fiecare an de activitate calculat în conformitate cu articolul 3 din anexa VIII se acordă funcționarului 1,80 % din acel ultim salariu de bază.

Cu toate acestea, în cazul funcționarilor care au exercitat atribuții pe lângă o persoană care îndeplinea un mandat prevăzut de Tratatul privind Uniunea Europeană sau de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, președintele ales al unei instituții sau al unui organ al Uniunii sau președintele ales al unuia dintre grupurile politice ale Parlamentului European, drepturile de pensie corespunzătoare numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii în care a exercitat atribuțiile menționate anterior se calculează pe baza ultimului salariu de bază primit în timpul exercitării atribuțiilor menționate în cazul în care acest salariu de bază este mai mare decât salariul luat în considerare drept referință în acest scop în sensul paragrafului al doilea al prezentului articol.

Valoarea pensiei pentru limită de vârstă nu poate fi mai mică de 4 % din minimumul de subzistență pentru fiecare an de muncă.

Vârsta de pensionare este 66 de ani.

Vârsta de pensionare este evaluată la fiecare cinci ani, începând cu 1 ianuarie 2014, pe baza unui raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu. Raportul analizează în special evoluția vârstei de pensionare pentru funcționarii publici din statele membre și evoluția speranței de viață a funcționarilor din instituții.

Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere de modificare a vârstei de pensionare, în concordanță cu concluziile raportului respectiv, acordând o atenție specială evoluțiilor din statele membre.”;

52. Articolul 78 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 78

În condițiile prevăzute la articolele 13-16 din anexa VIII, funcționarul are dreptul la o prestație de invaliditate atunci când este afectat de o invaliditate permanentă considerată totală care îl pune în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile corespunzătoare unui post din grupa sa de funcții.

Articolul 52 se aplică prin analogie beneficiarilor unei prestații de invaliditate. În cazul în care beneficiarul unei prestații de invaliditate se pensionează înainte de a împlini vârsta de 66 de ani fără să fi atins rata maximă a drepturilor de pensie, se aplică normele generale privind pensia pentru limită de vârstă. Nivelul pensiei pentru limită de

vârstă se bazează pe salariul aferent încadrării, în grad și treaptă, a funcționarului la data la care a devenit invalid.

Rata prestației de invaliditate este stabilită la 70 % din ultimul salariu de bază al funcționarului. Totuși, această prestație nu poate fi mai mică decât minimumul de subzistență.

Prestația de invaliditate este supusă contribuției la sistemul de pensii, calculată pe baza prestației menționate anterior.

Atunci când invaliditatea rezultă în urma unui accident survenit în timpul sau cu ocazia exercitării atribuțiilor sale, în urma unei boli profesionale, în urma unui act de abnegație înfăptuit în interes public sau în urma faptului că și-a riscat propria viață pentru a salva viața unei alte persoane, prestația de invaliditate nu poate fi mai mică de 120 % din minimumul de subzistență. În aceste cazuri instituția sau organismul menționat la articolul 1b suportă în întregime contribuția la sistemul de pensii.”;

53. La articolul 80, al șaselea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Drepturile prevăzute la primul, al doilea și al treilea paragraf se aplică în cazul decesului unui fost funcționar care beneficiază de o indemnizație în temeiul articolului 50 din statut, al articolului 5 din Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului (*), al articolului 3 din Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 2530/72 al Consiliului (**), sau al articolului 3 din Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 1543/73 al Consiliului (***), precum și în cazul decesului unui fost funcționar al cărui raport de muncă a încetat înaintea împlinirii vârstei de pensionare și care solicitase ca acordarea pensiei sale pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice care urmează lunii în cursul căreia ar fi împlinit vârsta de pensionare.

(*) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului of 29 februarie 1968 privind Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Europene și de instituire a măsurilor speciale provizorii aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1. Ediție specială în limba română: capitolul 1, volumul 8, p. 12).

(**) Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 2530/72 al Consiliului din 4 decembrie 1972 de introducerea măsurilor speciale și provizorii aplicabile recrutării funcționarilor Comunităților Europene ca urmare a aderării de noi state membre, și de încheiere a activității funcționarilor Comunităților respective (JO L 272, 5.12.1972, p. 1.).

(***) Regulamentului (CECO, CEE, Euratom) nr. 1543/73 al Consiliului din 4 iunie 1973 de introducerea măsurilor speciale provizorii aplicabile funcționarilor Comunităților Europene remunerați din fondurile de cercetare și investiții (JO L 155, 11.6.1973, p. 1.);

54. Articolul 81a alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la litera (b), cuvintele „vârsta de 65 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de 66 de ani”;

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) în cazul decesului unui fost funcționar al cărui raport de muncă a încetat înainte de a împlini vârsta de pensionare și care solicitase ca acordarea pensiei sale pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice care urmează lunii în cursul căreia ar fi împlinit vârsta de pensionare, valoarea pensiei pentru limită de vârstă la care la care ar fi avut dreptul persoana în cauză la vârsta de pensionare, dacă ar fi rămas în viață, sumă la care se adaugă, respectiv din care se deduc elementele prevăzute la litera (b)”;

(c) la litera (e), cuvintele „o indemnizație fie în temeiul articolului 41 sau al articolului 50” se înlocuiesc cu „o indemnizație fie în temeiul articolului 41, 42c sau 50”;

55. La articolul 82, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care remunerația este actualizată în conformitate cu articolul 65 alineatul (1), aceeași actualizare se aplică și pensiilor.”;

56. La articolul 83 alineatul (1), al doilea paragraf se elimină;

57. Articolul 83a alineatele (2), (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Agențiile care nu primesc subvenții din bugetul general al Uniunii Europene varsă la bugetul menționat cuantumul total al contribuțiilor necesare finanțării sistemului de pensii. Începând cu 1 ianuarie 2016, agențiile care sunt parțial finanțate din acest buget varsă cota parte din contribuțiile angajatorilor care corespunde raportului dintre veniturile agenției fără subvenția de la bugetul general al Uniunii Europene și veniturile totale ale agenției.

(3) Echilibrul sistemului de pensii se asigură prin vârsta de pensionare și rata contribuțiilor la sistem. La evaluarea actuarială cincinală conform anexei XII, rata contribuției la sistemul de pensii se actualizează pentru a asigura echilibrul sistemului.

(4) Comisia prezintă în fiecare an o versiune actualizată a evaluării actuariale menționate la alineatul (3), în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din anexa XII. Atunci când se demonstrează că există o diferență de cel puțin 0,25 puncte între rata în vigoare a contribuției și rata

necesară menținerii echilibrului actuarial, rata se actualizează în conformitate cu normele stabilite în anexa XII.

(5) În sensul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol, se actualizează cifra de referință stabilită la articolul 83 alineatul (2). Comisia publică rata actualizată a contribuției astfel calculate, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.”;

58. Titlul VIII se elimină;

59. Articolul 110 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 110

(1) Dispozițiile generale de aplicare a prezentului Statut al funcționarilor se adoptă de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții, după consultarea Comitetului pentru personal și a Comitetului pentru Statutul funcționarilor.

(2) Normele de punere în aplicare adoptate de către Comisie în vederea aplicării prezentului Statut al funcționarilor, inclusiv dispozițiile generale de aplicare menționate la alineatul (1), se aplică, prin analogie, agențiilor. În acest scop, Comisia informează agențiile în legătură cu orice astfel de norme de punere în aplicare imediat după adoptare.

Aceste norme de punere în aplicare intră în vigoare în ceea ce privește agențiile după nouă luni de la intrarea lor în vigoare în ceea ce privește Comisia sau după nouă luni de la data la care Comisia a comunicat agențiilor adoptarea respectivelor norme de punere în aplicare, oricare dintre aceste date este ulterioară. Fără a aduce atingere dispozițiilor precedente, o agenție poate decide, de asemenea, că aceste norme de punere în aplicare urmează să intre în vigoare la o dată anterioară.

Prin derogare, o agenție poate trimite spre aprobare Comisiei, înainte de expirarea termenului de nouă luni menționat în prezentul alineat al doilea paragraf și după consultarea Comitetului pentru personal, norme de punere în aplicare diferite de cele adoptate de Comisie. În aceleași condiții, o agenție poate solicita acordul Comisiei de a nu aplica unele dintre aceste norme de punere în aplicare. În acest din urmă caz, Comisia poate, în loc de a accepta sau de a respinge cererea, să solicite agenției să prezinte spre aprobare normele de punere în aplicare diferite de cele adoptate de Comisie.

Termenul de nouă luni menționat în prezentul alineat al doilea paragraf se suspendă de la data la care agenția solicită acordul Comisiei până la data la care Comisia își exprimă poziția.

De asemenea, o agenție poate să trimită Comisiei spre aprobare, după consultarea Comitetului său pentru personal, norme de punere în aplicare care privesc alte aspecte decât normele de punere în aplicare adoptate de Comisie.

În sensul adoptării normelor de punere în aplicare, agențiile sunt reprezentate de consiliul de administrație sau de un organism echivalent la care se face referire în actul Uniunii de instituire a respectivei agenții.

(3) În sensul adoptării de norme de comun acord între instituții, agențiile nu sunt asimilate instituțiilor. Cu toate acestea, Comisia consultă agențiile înainte de adoptarea acestor norme.

(4) Normele de punere în aplicare a Statutului funcționarilor, inclusiv dispozițiile generale de aplicare menționate la alineatul (1), precum și normele adoptate de comun acord de către autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor sunt aduse la cunoștința personalului.

(5) Aplicarea prezentului Statut al funcționarilor face obiectul unei consultări periodice între departamentele administrative ale instituțiilor și agenții. Agențiile sunt reprezentate împreună în cadrul acestor consultări, în conformitate cu reguli stabilite de comun acord între ele.

(6) Curtea de Justiție a Uniunii Europene administrează un registru al normelor adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții pentru aplicarea prezentului Statut al funcționarilor și al normelor adoptate de către agenții în măsura în care acestea derogă de la regulile adoptate de Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2), incluzând eventualele modificări ale acestora. Instituțiile și agențiile au acces direct la acest registru și au dreptul deplin de a-și modifica propriile norme. Statele membre au acces direct la registru. În plus, o dată la trei ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind normele adoptate de autoritatea împuternicită cu numirile ale fiecărei instituții pentru aplicarea prezentului Statut al funcționarilor.”;

60. Se adaugă următoarele articole:

„Articolul 111

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 112 privind anumite aspecte

referitoare la condițiile de muncă, anumite aspecte legate de punerea în aplicare a normelor privind remunerarea și sistemul de securitate socială.

Articolul 112

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 56a, 56b și 56c din Statutul funcționarilor, la articolul 13 alineatul (3) din anexa VII și la articolul 9 din anexa XI la acesta, precum și la articolele 28a alineatul (11) și 96 alineatul (11) din Regimul aplicabil celorlalți agenți este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată, începând cu 1 ianuarie 2014.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 56a, 56b și 56c din Statutul funcționarilor, la articolul 13 alineatul (3) din anexa VII și la articolul 9 din anexa XI la acesta, precum și la articolele 28a alineatul (11) și 96 alineatul (11) din Regimul aplicabil celorlalți agenți poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia de revocare produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 56a, 56b și 56c din Statutul funcționarilor, al articolului 13 alineatul (3) din anexa VII sau al articolului 9 din anexa XI la acesta, sau al articolului 28a alineatul (11) sau al articolului 96 alineatul (11) din Regimul aplicabil celorlalți agenți intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 113

Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind evaluarea funcționării prezentului Statut al funcționarilor.”;

61. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) secțiunea A se înlocuiește cu următorul text:

„A. **Posturi tip în fiecare grupă de funcții, după cum se menționează la articolul 5 alineatul (4)**

1. Grupa de funcții AD

Director General	AD 15 - AD 16
Director	AD 14 - AD 15
Consilier sau echivalent	AD 13- AD 14
Șef de unitate sau echivalent	AD 9 - AD 14
Administrator	AD 5 - AD 12

2. Grupa de funcții AST

Asistent cu experiență Efectuează activități administrative, tehnice sau de formare profesională care necesită un grad înalt de autonomie și își asumă responsabilități semnificative în ceea ce privește gestionarea personalului, execuția bugetului sau coordonarea politică	AST 10 – AST 11
Asistent Efectuează activități administrative, tehnice sau de formare profesională care necesită un anumit grad de autonomie, în special cu privire la punerea în aplicare a reglementărilor sau a instrucțiunilor generale sau ca asistent personal al unui membru al instituției, al șefului de cabinet privat al unui membru sau al unui director general (adjunct) sau al unui înalt funcționar de grad echivalent.	AST 1 – AST 9

3. Grupa de funcții AST/SC

Secretar/angajat administrativ Efectuează atribuții de birou și de secretariat, de administrare a biroului și alte atribuții echivalente care necesită un anumit grad de autonomie (*)	SC 1 – SC 6
---	-------------

(*) Numărul de posturi de aprozi parlamentari din Parlamentul European nu poate depăși 85.”

(b) secțiunea B se înlocuiește cu următorul text:

„B. **Coefficienții de multiplicare de referință destinați echivalării**

1. Coeficienții de multiplicare de referință destinați echivalării carierelor medii în grupele de funcții AD și AST:

Grad	Asistenți	Administratori
13	—	15 %
12	—	15 %
11	—	25 %
10	20 %	25 %
9	8 %	25 %
8	25 %	33 %
7	25 %	36 %
6	25 %	36 %
5	25 %	36 %
4	33 %	—
3	33 %	—
2	33 %	—
1	33 %	—

2. Coeficienții de multiplicare de referință destinați echivalării carierelor medii în grupa de funcții AST/SC:

Grad	Secretari/angajați administrativi
SC 6	—
SC 5	12 %
SC 4	15 %
SC 3	17 %
SC 2	20 %
SC 1	25 %”

62. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1 primul paragraf a doua teză, cuvântul „instituția” se înlocuiește cu „autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”;

(b) articolul 1 al doilea paragraf a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții poate decide că urmează să fie determinate condițiile pentru alegere în conformitate cu preferința personalului instituției, astfel cum aceasta a fost exprimată într-un referendum”;

- (c) la articolul 1 al patrulea paragraf, cuvintele „celor două grupe de funcții” se înlocuiesc cu „celor trei grupe de funcții”;
- (d) la articolul 2 al doilea paragraf prima liniuță, cuvintele „al treilea paragraf” se elimină;
63. Articolul unic din anexa IV se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1) al doilea paragraf, cuvintele „vârsta de 63 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de 66 de ani”;
- (b) la alineatul (1), al treilea paragraf se elimină;
- (c) în ultimul rând din tabelul de la alineatul (3), cuvintele „de la 59 la 64” se înlocuiesc cu „de la 59 la 65”;
- (d) la alineatul (4) al patrulea paragraf, cuvintele „vârsta de 63 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de 66 de ani”.
64. Anexa IVa se modifică după cum urmează:
- (a) la articolul 1 paragraful al doilea, cuvintele „articolul 55a alineatul (2) litera (e)” se înlocuiesc cu „articolul 55a alineatul (2) litera (g)”;
- (b) la articolul 4 primul paragraf, cuvintele „funcționarul cu vârsta de peste 55 de ani autorizat să își desfășoare activitatea cu jumătate de normă pentru pregătirea retragerii la pensie” se înlocuiesc cu „funcționarul autorizat, în conformitate cu articolul 55a alineatul (2) litera (g) din Statutul funcționarilor, să lucreze cu jumătate de normă”;
65. Anexa V se modifică după cum urmează:
- (a) articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 6
- În afară de concediul anual, funcționarului i se poate acorda, la cerere, un concediu special. În special, cazurile menționate mai jos dau dreptul la acest concediu, în limitele următoare:
- căsătoria funcționarului: patru zile;
  - mutarea funcționarului: până la două zile;
  - boală gravă a soțului: până la trei zile;
  - decesul soțului: patru zile;
- boală gravă a unei rude pe linie ascendentă: până la două zile;
  - decesul unei rude pe linie ascendentă: două zile;
  - căsătoria unui copil: două zile;
  - nașterea unui copil: 10 zile, care trebuie luate pe durata celor 14 săptămâni ulterioare nașterii;
  - nașterea unui copil cu handicap sau cu o boală gravă: douăzeci de zile, care trebuie luate în cursul celor 14 săptămâni ulterioare nașterii;
  - decesul soției în cursul concediului de maternitate: un număr de zile care corespunde perioadei rămase din concediul de maternitate; în cazul în care soția nu este funcționar, durata rămasă a concediului de maternitate se stabilește prin aplicarea, prin analogie, a dispozițiilor articolului 58 din statut;
  - boala gravă a unui copil: până la două zile;
  - boală foarte gravă a unui copil atestată de un medic sau spitalizarea unui copil în vârstă de cel mult 12 ani: până la cinci zile;
  - decesul unui copil: patru zile;
  - adopția unui copil: 20 de săptămâni; 24 de săptămâni în cazul adopției unui copil cu handicap:
- Fiecare copil adoptat dă dreptul la o singură perioadă de concediu special, care se poate împărți între părinții adoptivi în cazul în care ambii sunt funcționari. Concediul se acordă doar în cazul în care soțul funcționarului exercită cel puțin o activitate remunerată cu jumătate de normă. În cazul în care soțul funcționarului nu lucrează în instituțiile Uniunii și beneficiază de un concediu similar, se deduce un număr corespunzător de zile din drepturile funcționarului.
- Autoritatea împuternicită să facă numiri poate, dacă este necesar, să acorde un concediu special suplimentar în cazul în care legislația internă a țării în care are loc procedura de adopție și care nu este țara în care este angajat funcționarul care adoptă impune șederea unuia sau a ambilor părinți adoptivi în țara respectivă.
- Se acordă un concediu special de 10 zile în cazul în care funcționarul nu are dreptul la concediul special total de 20 sau de 24 de săptămâni în temeiul primei teze de la prezenta liniuță; acest concediu suplimentar nu se acordă decât o singură dată pentru fiecare copil adoptat.

În afară de aceasta, instituția poate acorda un concediu special în caz de perfecționare profesională, în limita prevăzută în programul de perfecționare profesională stabilit de instituție în aplicarea articolului 24a din statut.

De asemenea, concediul special poate fi acordat funcționarilor în mod excepțional, în cazul unor activități profesionale excepționale care depășesc cadrul obligațiilor normale ale unui funcționar. Acest tip de concediu special se acordă în termen de maximum trei luni după ce autoritatea împuternicită să facă numiri a luat o decizie privind caracterul excepțional al activității funcționarului.

În sensul prezentului articol, partenerul necăsătorit al unui funcționar este considerat soț al acestuia în cazul în care sunt îndeplinite primele trei condiții prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din anexa VII.

În cazul în care se acordă concediu special în conformitate cu prezenta secțiune, numărul de zile de concediu aferent duratei călătoriei se stabilește prin decizie specială, ținând cont de necesitățile specifice.”;

(b) articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Funcționarii care au dreptul la indemnizația de expatriere sau de reședință în afara țării de origine au dreptul la două zile și jumătate de concediu suplimentar pe an pentru a-și vizita țara de origine.

Primul paragraf se aplică funcționarilor al căror loc de repartizare este situat pe teritoriul statelor membre. În cazul în care locul de muncă se găsește în afara acestui teritoriu, durata concediului pentru vizită în țara de origine se stabilește prin decizie specială, în funcție de necesități.”;

66. Anexa VI se modifică după cum urmează:

(a) articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

În limitele stabilite la articolul 56 din Statutul funcționarilor, orele suplimentare efectuate de funcționarii cu gradul SC 1 - SC 6 sau AST 1 - AST 4 dau dreptul la compensare sau la remunerare după cum urmează:

(a) fiecare oră suplimentară dă dreptul la compensare prin acordarea unei ore și jumătate de timp liber; cu toate acestea, în cazul în care ora suplimentară este efectuată între orele 22.00 și 7.00 sau într-o zi de duminică ori de sărbătoare legală, aceasta se compensează prin acordarea a două ore de timp liber; la acordarea timpului liber compensatoriu se ține seama de cerințele de serviciu și de preferințele funcționarului în cauză;

(b) în cazul în care cerințele serviciului nu au permis această compensare în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare, autoritatea împuternicită să facă numiri autorizează remunerarea orelor suplimentare necompensate cu 0,56 % din salariul de bază lunar pentru fiecare oră suplimentară, pe baza elementelor stabilite la litera (a);

(c) pentru a obține compensarea sau remunerarea unei ore suplimentare, este necesar ca perioada lucrată suplimentar să fi fost mai lungă de 30 de minute.”;

(b) articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Fără a se aduce atingere dispozițiilor anterioare ale prezentei anexe, orele suplimentare efectuate de anumite grupuri de funcționari cu gradul SC 1 - SC 6 și AST 1 - AST 4 care lucrează în condiții speciale pot fi remunerate printr-o indemnizație forfetară, a cărei valoare și ale cărei modalități de acordare sunt stabilite de autoritatea împuternicită să facă numiri, după consultarea comisiei paritare.”;

67. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1 alineatul (3), cuvintele „gradul 3” se înlocuiesc cu „gradul AST 3”;

(b) la articolul 3 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dreptul la respectiva alocație școlară se naște în prima zi a lunii în care copilul începe să frecventeze o instituție de învățământ primar și încetează la sfârșitul lunii în care copilul își încheie studiile, dar nu mai târziu de sfârșitul lunii în care acesta împlinește 26 de ani.”

(c) articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) Funcționarul are dreptul la o plată forfetară corespunzătoare cheltuielilor de călătorie pentru sine, soțul său și persoanele aflate în întreținerea sa care locuiesc efectiv împreună cu el:

- (a) cu ocazia angajării în muncă, de la locul recrutării până la locul de repartizare;
- (b) cu ocazia încetării raporturilor de muncă în sensul articolului 47 din Statutul funcționarilor, de la locul de repartizare până la locul de origine definit la alineatul (4) de la prezentul articol;
- (c) cu ocazia oricărui transfer care atrage după sine schimbarea locului de repartizare.

În caz de deces al unui funcționar, soțul supraviețuitor și persoanele aflate în întreținere au dreptul la plata forfetară în aceleași condiții.

Cheltuielile de călătorie pentru copiii cu vârsta mai mică de doi ani pe parcursul întregului an calendaristic nu se rambursează.

(2) Plata forfetară se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locațiile menționate la alineatul (1).

Valoarea indemnizației pentru distanța parcursă în kilometri este de:

0 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	0 – 200 km
0,1895 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	201 - 1 000 km
0,3158 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	1 001 – 2 000 km
0,1895 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	2 001 – 3 000 km
0,0631 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	3 001 – 4 000 km
0,0305 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	4 001 – 10 000 km
0 EUR pe km pentru distanțe de peste	10 000 km.

La indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri menționată anterior se adaugă o sumă forfetară suplimentară, în valoare de:

— 94,74 EUR, în cazul în care distanța geografică dintre locațiile la care se face referire la alineatul (1) este între 600 km și 1 200 km,

— 189,46 EUR, în cazul în care distanța geografică dintre locațiile la care se face referire la alineatul (1) este mai mare de 1 200 km.

Indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri și suma forfetară suplimentară menționate anterior se actualizează în fiecare an în aceeași proporție cu remunerația.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), cheltuielile de călătorie aferente unui transfer care implică o schimbare între un loc de repartizare pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene și un loc de repartizare în afara acestor teritorii sau un transfer care implică o schimbare între locuri de repartizare în afara acestui teritoriu se efectuează sub formă de plată forfetară corespunzătoare costului călătoriei cu avionul la clasa imediat superioară clasei economice.

(4) Locul de origine al funcționarului se stabilește la începerea activității acestuia, ținându-se seama, în principiu, de locul unde a fost recrutat sau, la cererea expresă și motivată corespunzător a acestuia, de centrul său de interese. Locul de origine astfel stabilit poate fi revizuit ulterior, pe perioada în care funcționarul în cauză își exercită atribuțiile sau la încetarea raporturilor de muncă, printr-o decizie specială a autorității împuternicite să facă numiri. Cu toate acestea, cât timp funcționarul în cauză este în activitate, decizia respectivă nu poate fi luată decât în situații excepționale și după prezentarea de către funcționar de documente justificative în mod corespunzător.

Cu toate acestea, schimbarea nu poate avea ca efect recunoașterea ca centru de interese a unui loc în afara teritoriului statelor membre ale Uniunii Europene sau în afara țărilor și a teritoriilor enumerate în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ori în afara teritoriului statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb.”;

(d) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

(1) Funcționarul care are dreptul la indemnizația de expatriere sau la indemnizația de reședință în afara țării de origine are dreptul, în limita stabilită la alineatul (2), în fiecare an calendaristic, la o sumă forfetară corespunzătoare cheltuielilor de călătorie de la locul de repartizare la locul de origine, așa cum sunt definite la articolul 7 pentru funcționarul în cauză și, în cazul în care acesta are dreptul la alocație pentru locuință, suma forfetară se plătește și pentru soț și persoanele aflate în întreținerea funcționarului, în sensul articolului 2.

Atunci când ambii soți sunt funcționari ai Uniunii Europene, fiecare dintre aceștia are dreptul, pentru sine și pentru persoanele aflate în întreținerea sa, la plata forfetară a cheltuielilor de călătorie, în conformitate cu dispozițiile menționate anterior; fiecare persoană aflată în întreținere dă dreptul la o singură plată. În ceea ce privește copiii aflați în întreținere, plata se stabilește la cererea soțului sau a soției în funcție de locul de origine al unuia dintre soți.

În cazul în care un funcționar se căsătorește în cursul unui anumit an, având ca efect acordarea dreptului la alocația pentru locuință, cheltuielile de călătorie datorate soțului se calculează proporțional cu perioada cuprinsă între data căsătoriei și sfârșitul anului respectiv.

Eventualele modificări ale bazei de calcul care rezultă dintr-o schimbare a situației familiale intervenite după data plății sumelor în cauză nu îl obligă pe funcționarul în cauză să le restituie.

Cheltuielile de călătorie pentru copiii cu vârsta mai mică de doi ani pe parcursul întregului an calendaristic nu se rambursează.

(2) Plata forfetară se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locul de repartizare al funcționarului și locul său de origine.

În cazul în care locul de origine, astfel cum este definit la articolul 7, este în afara teritoriilor statelor membre ale Uniunii sau în afara țărilor și teritoriilor enumerate în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ori în afara teritoriului statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb, plata forfetară se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locul de repartizare al funcționarului și capitala statului membru a cărui cetățenie o deține. Funcționarul al cărui loc de origine se află în afara teritoriului statelor membre ale Uniunii sau în afara țărilor și teritoriilor enumerate în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ori în afara teritoriului statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb și care nu este cetățean al unuia din statele membre nu are dreptul la plata forfetară.

Valoarea indemnizației pentru distanța parcursă în kilometri este de:

0 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	0 - 200 km
0,3790 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	201 - 1 000 km
0,6316 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	1 001 - 2 000 km
0,3790 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	2 001 - 3 000 km
0,1262 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	3 001 - 4 000 km
0,0609 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	4 001 - 10 000 km
0 EUR pe km pentru distanțe de peste	10 000 km.

La indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri menționată anterior se adaugă o sumă forfetară suplimentară, în valoare de:

- 189,48 EUR, în cazul în care distanța geografică dintre locul de repartizare și locul de origine este între 600 km și 1 200 km,
- 378,93 EUR în cazul în care distanța geografică dintre locul de repartizare și locul de origine este mai mare de 1 200 km.

Indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri și suma forfetară suplimentară menționate anterior se actualizează în fiecare an în aceeași proporție cu remunerația.

(3) Funcționarul ale cărui raporturi de muncă au încetat în cursul unui an calendaristic, din altă cauză decât decesul, sau care a beneficiat de concediu pentru interese personale pe parcursul unei anumite perioade din anul respectiv nu are dreptul, în cazul în care perioada de activitate în serviciul Uniunii este, în cursul anului respectiv, mai mică de nouă luni, decât la o parte din plata menționată la alineatele (1) și (2), calculată proporțional cu perioada în care situația sa administrativă a fost «în activitate».

(4) Alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se aplică funcționarilor al căror loc de repartizare este situat pe teritoriul statelor membre. Funcționarul al cărui loc de repartizare este situat în afara teritoriului unui stat membru are dreptul, pentru sine și, în cazul în care are dreptul la alocația pentru locuință, pentru soțul său și pentru persoanele aflate în întreținere în sensul articolului 2, în fiecare an calendaristic, la o plată forfetară pentru cheltuielile de călătorie până la locul său de origine sau la rambursarea cheltuielilor de călătorie până la alt loc, în limita cheltuielilor de călătorie până la locul său de origine. Cu toate acestea, în cazul în care soțul și persoanele aflate în întreținerea sa în sensul articolului 2 alineatul (2) nu locuiesc împreună cu funcționarul la locul său de repartizare, aceștia au dreptul, în fiecare an calendaristic, la

rambursarea cheltuielilor de călătorie de la locul de origine la locul de repartizare sau la rambursarea cheltuielilor de călătorie până la un alt loc, în limita cheltuielilor de călătorie de la locul de origine la locul de repartizare.

Plata forfetară are la bază costul călătoriei cu avionul la clasa economică.”;

(e) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

(1) În limitele plafoanelor de cheltuieli, funcționarul obligat să își schimbe locul de reședință pentru a respecta articolul 20 din Statutul funcționarilor la angajarea în muncă sau după o schimbare ulterioară a locului de repartizare pe durata angajării și care nu a primit o rambursare în ceea ce privește aceleași cheltuieli din altă sursă, are dreptul la rambursarea cheltuielilor efectuate pentru mutarea mobilierului și a efectelor personale, inclusiv a costului asigurării împotriva riscurilor simple (în special deteriorare, furt, incendiu).

La stabilirea plafoanelor se ține seama de situația familială a funcționarului în momentul mutării și de costurile medii aferente mutării și asigurărilor asociate.

Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă dispoziții generale de punere în aplicare pentru aplicarea prezentului alineat.

(2) La încetarea raporturilor de muncă sau în caz de deces al funcționarului, cheltuielile de mutare de la locul de repartizare la locul de origine se rambursează în limitele prevăzute la alineatul (1). În cazul în care funcționarul decedat era necăsătorit, cheltuielile respective se rambursează succesorilor săi în drepturi.

(3) În cazul unui funcționar titular, mutarea se efectuează în termen de un an de la încheierea perioadei de probă. La încetarea raporturilor de muncă, mutarea se efectuează în termen de trei ani, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf. Cheltuielile de mutare efectuate după expirarea termenelor prevăzute în prezentul alineat nu pot fi rambursate decât în cazuri excepționale și printr-o decizie specială a autorității împuternicite să facă numiri.”;

(f) articolul 13 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia reexaminează din doi în doi ani ratele prevăzute la alineatul (2) litera (a). Această reexaminare se efectuează pe baza unui raport privind prețurile practicate de hoteluri, de restaurante și de serviciile de catering și se întemeiază pe indicii privind evoluția acestor prețuri. În sensul acestei reexaminări, Comisia acționează prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor.”;

(ii) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Prin derogare de la alineatul (1), cheltuielile de cazare efectuate de către funcționari pentru misiuni întreprinse în principalele locuri de desfășurare a activității instituției din care fac parte, după cum se menționează în Protocolul nr.6 la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pot fi rambursate pe baza unei sume forfetare care nu depășește nivelul maxim stabilit pentru statul membru în cauză.”;

(g) La articolul 13a, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

(h) articolul 17 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sumele datorate funcționarului se plătesc în locul și în moneda țării în care funcționarul își exercită atribuțiile sau, la cererea funcționarului, în euro într-o bancă din Uniunea Europeană.”;

(ii) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„În condițiile prevăzute în normele adoptate de comun acord de autoritățile împuternicite să facă numiri ale fiecărei instituții, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, funcționarii pot solicita un transfer special, periodic, al unei părți din remunerația lor.”;

(iii) la alineatul (3) prima teză, după cuvintele „se efectuează”, se introduc cuvintele „în moneda statului membru respectiv”;

(iv) la alineatul (4) prima teză, după cuvintele „în alt stat membru”, se introduc cuvintele „în moneda locală”;

68. Anexa VIII se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 3 litera (b), cuvintele „menționată la articolele 41 și 50” se înlocuiesc cu „menționată la articolele 41, 42c și 50”;

(b) articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 din prezenta anexă, funcționarul rămas în activitate după împlinirea vârstei de pensionare are dreptul, pentru fiecare an de activitate efectuat după împlinirea acestei vârste, la o majorare a pensiei egală cu 1,5 % din salariul de bază luat în considerare la calcularea pensiei, fără ca totalul pensiei majorate să poată depăși 70 % din ultimul său salariu de bază, în sensul articolului 77 al paragraf sau, după caz, al treilea paragraf din statut.

Această majorare se acordă, de asemenea, în caz de deces al funcționarului, atunci când acesta a rămas în activitate după împlinirea vârstei de pensionare.”;

(c) la articolul 6, cuvintele „de gradul 1 prima treaptă” se înlocuiesc cu „gradul AST 1 prima treaptă”;

(d) articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Funcționarul care își încetează activitatea înaintea împlinirii vârstei de pensionare poate solicita ca plata pensiei sale pentru limită de vârstă:

(a) să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare lunii în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare; sau

(b) să fie efectuată imediat, cu condiția să fi împlinit cel puțin vârsta de 58 de ani. În acest caz, pensia pentru limită de vârstă se reduce în funcție de vârsta funcționarului în cauză la data la care începe să beneficieze de pensia sa.

Pensiei i se aplică o reducere de 3,5 % pentru fiecare an de diferență între vârsta funcționarului pensionat anticipat și vârsta la care ar fi dobândit dreptul la pensie pentru limită de vârstă, în sensul articolului 77

din statut. În cazul în care diferența dintre vârsta la care funcționarul în cauză dobândește dreptul la pensie pentru limită de vârstă în sensul articolului 77 din statut și vârsta pe care acesta a împlinit-o depășește un număr exact de ani, la calculul reducerii se adaugă un an în plus.”;

(e) la articolul 11 alineatul (2) paragraful al doilea, cuvântul „instituția” se înlocuiește cu „autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”;

(f) Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Funcționarul care nu a împlinit vârsta de pensionare ale cărui raporturi de muncă încetează din alt motiv decât decesul sau invaliditatea și care nu poate beneficia, imediat sau ulterior, de pensie pentru limită de vârstă, are dreptul, la încetarea raporturilor de muncă:

(a) în cazul în care durata serviciului a fost de mai puțin de un an și cu condiția să nu i se fi aplicat dispozițiile articolului 11 alineatul (2), la plata unei indemnizații de plecare egale cu triplul sumelor reținute din salariul său de bază în temeiul contribuției sale la pensia pentru limită de vârstă, din care se deduc eventualele sume plătite în aplicarea articolelor 42 și 110 din Regimul aplicabil celorlalți agenți;

(b) în celelalte cazuri, la aplicarea dispozițiilor articolului 11 alineatul (1) sau la plata echivalentului actuarial către o societate de asigurări privată sau către un fond de pensii la alegerea sa, cu condiția ca acea societate sau fond să garanteze:

(i) că funcționarul în cauză nu va putea beneficia de rambursări în capital;

(ii) plata unui venit lunar cel mai devreme începând cu vârsta de 60 de ani și cel mai târziu începând cu vârsta de 66 de ani;

(iii) că succesorii săi în drepturi vor beneficia de prestații reversibile sau de pensii de urmaș;

(iv) că transferul către o altă societate de asigurări sau un alt fond va fi autorizat doar în condițiile prevăzute la punctele (i), (ii) și (iii).”;

(ii) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), funcționarul care nu a împlinit vârsta de pensionare și care, de la angajarea în muncă, a efectuat plăți destinate constituirii sau menținerii drepturilor sale de pensie în cadrul unui sistem național de pensii, al unei societăți private de asigurări sau al unui fond de pensii la alegerea sa, care îndeplinește condițiile menționate la alineatul (1), a cărui raporturi de muncă încetează din alt motiv decât decesul sau invaliditatea și care nu poate beneficia, imediat sau ulterior, de pensie pentru limită de vârstă are dreptul, la încetarea raporturilor de muncă, la plata unei indemnizații de plecare egale cu echivalentul actuarial al drepturilor sale de pensie dobândite în timpul activității în cadrul instituțiilor. În acest caz, sumele plătite pentru constituirea sau menținerea drepturilor sale de pensie în cadrul sistemului național de pensii, în aplicarea articolelor 42 sau 112 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, se deduc din indemnizația de plecare.”;

(g) la articolul 15, cuvintele „vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;

(h) la articolul 18a, cuvintele „vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;

(i) la articolul 27 al doilea paragraf, cuvântul „ajustată” se înlocuiește cu „actualizată”;

(j) articolul 45 se modifică după cum urmează:

(i) la paragraful al treilea, cuvintele „din țara de reședință” se înlocuiesc cu „Uniunea Europeană”;

(ii) la al patrulea paragraf prima teză, după cuvântul „bancă” se introduc cuvintele „din Uniunea Europeană sau”;

(iii) la al patrulea paragraf a doua teză, cuvintele „în euro și la o bancă din țara în care se află sediul instituției sau” se elimină;

69. Anexa IX se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 2 alineatul (3), cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale fiecărei instituții”;

(b) la articolul 5 alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„În fiecare instituție se instituie o comisie disciplinară, denumită în continuare «comisia», în afară de cazul în care două sau mai multe instituții decid să instituie o comisie comună, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1a) din Statutul funcționarilor.”;

(c) Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (3), în cazul în care consideră necesar, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă măsuri de punere în aplicare pentru prezenta anexă, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor.”;

70. Anexa X se modifică după cum urmează:

(a) Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Funcționarii au dreptul, într-un an calendaristic, la un concediu anual de două zile lucrătoare pentru fiecare lună de activitate.

În pofida primului paragraf de la prezentul articol, funcționarii deja repartizați într-o țară terță la 1 ianuarie 2014 au dreptul la:

— trei zile lucrătoare în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2014;

— două zile lucrătoare și jumătate în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 31 decembrie 2015.”;

(b) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

În anul în care își începe activitatea sau își încetează activitatea într-o țară terță, funcționarul are dreptul la un concediu de două zile lucrătoare pentru fiecare lună completă de activitate, de două zile lucrătoare pentru o lună incompletă în cazul în care perioada de activitate este mai mare de 15 zile și de o zi lucrătoare pentru o lună incompletă în cazul în care aceasta nu depășește 15 zile.

În cazul în care, din alte motive decât cerințele de serviciu, un funcționar nu și-a epuizat concediul anual înainte de sfârșitul anului calendaristic în curs, perioada de concediu care poate fi reportată în anul următor nu depășește 14 zile lucrătoare.”;

(c) La articolul 8, se adaugă următorul paragraf:

„Funcționarii care participă la cursuri de formare profesională, conform articolului 24a din Statutul funcționarilor, și cărora le-a fost acordat concediu de odihnă conform primului paragraf din prezentul articol, combină, atunci când este cazul, perioadele de formare profesională cu concediul lor de odihnă.”;

(d) articolul 9 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Concediul anual poate fi luat o singură dată, în întregime, sau în mai multe tranșe, la alegerea funcționarului și ținând seama de cerințele de serviciu. Una dintre tranșe trebuie, totuși, să fie de cel puțin două săptămâni consecutive.”;

(e) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

(1) În funcție de locul de repartizare al funcționarului, se stabilește o indemnizație pentru condițiile de viață, sub forma unui procentaj dintr-o valoare de referință. Această valoare de referință cuprinde întregul salariu de bază, precum și indemnizația de expatriere, alocația de familie și alocația pentru creșterea copilului, cu deducerea reținerilor obligatorii menționate în Statutul funcționarilor sau în regulamentele de punere în aplicare a acestuia.

O indemnizație de această natură nu este acordată în cazul în care funcționarul este repartizat într-o țară în care condițiile de viață pot fi considerate echivalente celor existente în mod obișnuit în Uniunea Europeană.

În cazul celorlalte locuri de repartizare, indemnizația pentru condițiile de viață se stabilește cu luarea în considerare, printre altele, a următorilor parametri:

- mediul sanitar și spitalicesc,
- securitatea,
- clima,
- gradul de izolare,
- alte condiții de viață locale.

Indemnizația pentru condițiile de viață stabilită pentru fiecare loc de repartizare face obiectul unei evaluări și, după caz, al unei adaptări anuale de către autoritatea împuternicită să facă numiri, după obținerea avizului Comitetului pentru personal.

Autoritatea împuternicită să facă numiri poate decide să acorde un supliment față de indemnizația pentru

condițiile de viață în cazurile în care un funcționar a fost repartizat de mai multe ori într-un loc considerat dificil sau foarte dificil. Acest supliment nu depășește 5 % din valoarea de referință menționată la primul paragraf, iar autoritatea împuternicită să facă numiri își motivează în mod corespunzător fiecare decizie, în vederea respectării principiului egalității de tratament, bazându-se pe gradul de dificultate al repartizării precedente.

(2) Atunci când condițiile de viață de la locul de repartizare pun în pericol siguranța fizică a funcționarului, acesta beneficiază, cu titlu temporar, de o indemnizație suplimentară acordată printr-o decizie specială și motivată a autorității împuternicite să facă numiri. Această indemnizație este stabilită sub forma unui procentaj din valoarea de referință menționată la alineatul (1) primul paragraf:

- în cazul în care autoritatea recomandă angajaților săi să nu își instaleze familia sau alte persoane aflate în întreținere la locul de repartizare în cauză, cu condiția să respecte această recomandare;
- în cazul în care autoritatea decide să reducă temporar numărul agenților care își desfășoară activitatea la locul de repartizare în cauză.

În cazurile în care acest lucru este justificat în mod corespunzător, autoritatea împuternicită să facă numiri are și dreptul de a decide că o anumită repartizare nu permite instalarea familiei. Indemnizația menționată mai sus se acordă membrilor personalului care respectă această decizie.

(3) Autoritatea împuternicită să facă numiri stabilește dispozițiile detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol.”;

(f) la articolul 11 prima teză, cuvântul „Belgia” se înlocuiește cu „Uniunea Europeană”;

(g) articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Pentru a asigura, pe cât posibil, echivalența puterii de cumpărare a funcționarilor indiferent de locul de repartizare al acestora, coeficienții corectori menționați la articolul 12 se actualizează în fiecare an în conformitate cu anexa XI. În legătură cu această actualizare, toate valorile sunt considerate valori de referință. Comisia publică valorile actualizate, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

În cazul în care, cu toate acestea, într-o anumită țară se constată că variația costului vieții calculată în funcție de coeficienții corectori și de cursul de schimb corespunzător a depășit 5 % de la ultima actualizare, are loc o actualizare intermediară în vederea ajustării coeficienților corectori în conformitate cu procedura prevăzută la primul paragraf.”;

(h) Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Pe baza unei liste de țări care urmează să fie stabilită de autoritatea împuternicită să facă numiri și în cazul în care instituția nu le asigură funcționarilor o locuință, autoritatea împuternicită să facă numiri fie acordă funcționarilor o alocație pentru cazare, fie rambursează chiria plătită de funcționari.

Alocația pentru cazare se plătește la prezentarea unui contract de chirie, cu excepția cazului în care autoritatea împuternicită să facă numiri renunță la această

obligație din motive justificate în mod corespunzător, legate de practicile și de condițiile locale din locul de repartizare din țara terță în cauză. Alocația pentru cazare se calculează, în principal, în funcție de atribuțiile exercitate de funcționar și, apoi, în funcție de componența familiei sale în întreținere.

Cuantumul chiriei se rambursează cu condiția ca locuința respectivă să fi fost autorizată în mod explicit de autoritatea împuternicită să facă numiri și să corespundă, în principal, atribuțiilor exercitate și, apoi, componenței familiei sale în întreținere.

Autoritatea împuternicită să facă numiri stabilește norme detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol. Această alocație pentru cazare nu depășește în niciun caz costurile suportate de funcționar.”;

71. Anexa XI se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA XI

NORME DE APLICARE A ARTICOLELOR 64 ȘI 65 DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR

CAPITOLUL 1

ACTUALIZAREA ANUALĂ A NIVELULUI REMUNERAȚIILOR PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 65 ALINEATUL (1) DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR

Secțiunea 1

Factori care determină actualizările anuale

Articolul 1

(1) *Raportul întocmit de Oficiul de Statistică al Uniunii Europene (Eurostat)*

În sensul actualizării prevăzute la articolul 65 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și la articolul 13 din anexa X, Eurostat elaborează în fiecare an, până la sfârșitul lunii octombrie, un raport privind modificarea costului vieții în Belgia și Luxemburg, paritatea economică dintre Bruxelles și anumite locuri din statele membre și, dacă este cazul, din țări terțe, precum și evoluția puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor din administrațiile naționale centrale.

(2) *Evoluția costului vieții în Belgia și Luxemburg*

Eurostat elaborează un indice pentru a măsura evoluția costului vieții funcționarilor Uniunii din Belgia și Luxemburg. Acest indice (denumit în continuare „indicele comun”) se calculează prin ponderarea inflației naționale (astfel cum este măsurată prin Indicele armonizat al preșurilor de consum, IAPC, în cazul Belgiei și Indexul prețurilor de consum, IPC, în cazul Luxemburgului) înregistrate în perioada dintre luna iunie a anului precedent și luna iunie a anului curent în funcție de distribuția personalului care își desfășoară activitatea în statele membre menționate.

(3) *Evoluția costului vieții în afara orașului Bruxelles*

(a) Eurostat calculează, de comun acord cu instituturile statistice naționale sau cu alte autorități competente ale statelor membre, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (denumite în continuare „instituturi statistice naționale sau alte autorități competente din statele membre”) paritățile economice care determină echivalența puterii de cumpărare:

(*) Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).

- (i) a salariilor funcționarilor Uniunii care își exercită atribuțiile în capitalele statelor membre, cu excepția Țărilor de Jos, unde se utilizează Haga în loc de Amsterdam, și în alte câteva locuri de repartizare, în raport cu Bruxelles,
- (ii) a pensiilor funcționarilor plătite în statele membre, în raport cu Belgia.
- (b) Paritățile economice se referă la luna iunie a fiecărui an.
- (c) Paritățile economice se calculează în așa fel încât fiecare componentă de bază să poată fi actualizată de două ori pe an și verificată prin sondaj direct cel puțin o dată la cinci ani. Eurostat actualizează paritățile economice pe baza evoluției indicelui armonizat al prețurilor de consum din statele membre și a celor mai potriviți indici elaborați de Grupul de lucru pentru articolele 64 și 65 din Statutul funcționarilor menționat la articolul 13.
- (d) Evoluția costului vieții în afara Belgiei și a Luxemburgului în perioada de referință se măsoară cu ajutorul indicilor implicați. Acești indici se calculează prin înmulțirea indicelui comun cu variația parității economice.
- (4) *Evoluția puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor publici naționali din administrațiile centrale (indicatori specifici)*
- (a) În vederea măsurării evoluției procentuale, fie în sensul creșterii, fie în sensul scăderii, a puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor publici naționali, Eurostat calculează, pe baza informațiilor furnizate înainte de sfârșitul lunii septembrie de către institutele statistice naționale sau alte autorități competente din statele membre, indicatori specifici care reflectă evoluția remunerațiilor reale ale funcționarilor publici din administrațiile centrale în perioada dintre luna iulie a anului precedent și luna iulie a anului în curs. Cele două ar trebui să cuprindă o douăsprezecime din totalul elementelor plătite cu frecvență anuală.

Indicatorii specifici sunt de două tipuri:

- (i) un indicator pentru fiecare dintre grupele de funcții, astfel cum sunt definite în Statutul funcționarilor,
- (ii) un indicator mediu ponderat pe baza numărului de funcționari publici naționali corespunzător fiecărei grupe de funcții.

Fiecare dintre acești indicatori este determinat sub formă de valoare brută reală și valoare netă reală. Pentru trecerea de la brut la net, se ține seama de reținerile obligatorii și de elementele fiscale generale.

Pentru stabilirea valorii brute și nete a indicatorilor pentru întreaga Uniune Europeană, Eurostat utilizează un eșantion alcătuit din următoarele state membre: Belgia, Germania, Spania, Franța, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Polonia, Suedia și Regatul Unit. Parlamentul European și Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei în temeiul articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pot adopta un nou eșantion care să reprezinte cel puțin 75 % din produsul intern brut (PIB) Uniunii Europene și care se va aplica începând cu anul următor celui în care este adoptat. Rezultatele pentru fiecare țară sunt ponderate proporțional cu PIB-ul național agregat corespunzător, care este măsurat utilizându-se paritățile puterii de cumpărare indicate în cele mai recente statistici publicate în conformitate cu definițiile conturilor naționale din Sistemul european de conturi în vigoare la data respectivă.

- (b) La cererea Eurostat, institutele statistice naționale sau alte autorități competente din statele membre furnizează informațiile suplimentare pe care acesta le consideră necesare pentru a elabora un indicator specific care să măsoare cu precizie evoluția puterii de cumpărare a funcționarilor naționali.

Dacă, după alte consultări cu serviciile naționale de statistică, cu institutele statistice naționale sau cu alte autorități competente din statele membre, Eurostat constată anomalii statistice în informațiile obținute sau constată că este imposibil să elaboreze indicatori care să măsoare cu precizie statistică evoluțiile venitului real al funcționarilor publici dintr-un anumit stat membru, acesta prezintă un raport în acest sens Comisiei, furnizându-i toate elementele de care are nevoie pentru a face o evaluare.

- (c) Pe lângă indicatorii specifici, Eurostat calculează indicatori de control corespunzători. Unul dintre aceștia ia forma unor date privind masa salarială în termeni reali pe persoană în administrațiile centrale, stabilite conform definițiilor conturilor naționale din Sistemul European de Conturi în vigoare la data respectivă.

Eurostat include în raportul său privind indicatorii specifici observații referitoare la diferențele dintre aceștia și indicatorii de control menționați la această literă.

Articolul 2

În sensul articolului 15 din prezenta anexă, Comisia analizează periodic necesitățile instituțiilor în materie de recrutare.

Secțiunea 2

Norme privind actualizarea anuală a remunerațiilor și pensiilor

Articolul 3

(1) Remunerațiile și pensiile se actualizează înainte de sfârșitul fiecărui an, cu efect de la 1 iulie, în temeiul articolului 65 din Statutul funcționarilor și pe baza criteriilor stabilite în secțiunea 1 din prezenta anexă.

(2) Suma corespunzătoare actualizării se calculează prin înmulțirea indicelui comun cu indicele specific. Se stabilește valoarea netă a actualizării, într-un procentaj egal pentru toți funcționarii.

(3) Suma corespunzătoare actualizării astfel stabilite este încorporată, în conformitate cu metoda de mai jos, în tablele cu salariul de bază care apar la articolul 66 din Statutul funcționarilor și în anexa XIII la Statutul funcționarilor, precum și la articolele 20, 93 și 133 din Regimul aplicabil celorlalți agenți:

(a) valoarea netă a remunerației și a pensiei, fără să li se fi aplicat coeficientul corector, este majorată sau diminuată cu valoarea actualizării menționate mai sus,

(b) noul tabel al salariilor de bază se stabilește prin determinarea valorii brute care corespunde valorii nete a remunerației, după deducerea impozitului în conformitate cu alineatul (4) și a reținerilor obligatorii în cadrul sistemelor de asigurări sociale și de pensii,

(c) conversia valorilor nete în valori brute se efectuează pe baza situației unui funcționar necăsătorit care nu beneficiază de indemnizațiile și alocațiile prevăzute de statut.

(4) În scopul punerii în aplicare a Regulamentului (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68, sumele prevăzute la articolul 4 din regulamentul respectiv se înmulțesc cu un factor compus din:

(a) factorul care rezultă din actualizarea precedentă, și/sau

(b) rata de actualizare a remunerației menționate la alineatul (2).

(5) Nu se aplică niciun coeficient corector pentru Belgia și Luxemburg. Coeficienții corectori se aplică:

(a) salariilor funcționarilor Uniunii Europene care își exercită atribuțiile în celelalte state membre și în unele din celelalte locuri de repartizare,

(b) prin derogare de la articolul 82 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, pensiilor Uniunii Europene plătite în celelalte state membre pentru partea corespunzătoare drepturilor dobândite înainte de 1 mai 2004,

se calculează pe baza raporturilor dintre paritățile economice corespunzătoare menționate la articolul 1 din prezenta anexă și cursurile de schimb precizate la articolul 63 din Statutul funcționarilor, pentru țările vizate.

Se aplică normele prevăzute la articolul 8 din prezenta anexă privind aplicarea retroactivă a coeficienților corectori aplicabili în locurile de repartizare care înregistrează o inflație ridicată.

(6) Instituțiile efectuează actualizarea pozitivă sau negativă corespunzătoare a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor, ale foștilor funcționari și ale altor persoane vizate, cu efect retroactiv pentru perioada cuprinsă între data producerii efectelor și data intrării în vigoare a următoarei actualizări.

În cazul în care această actualizare retroactivă implică recuperarea unor sume plătite în exces, aceasta poate fi eșalonată pe o perioadă de cel mult 12 luni de la data intrării în vigoare a actualizării anuale următoare.

CAPITOLUL 2

ACTUALIZAREA INTERMEDIARĂ A NIVELULUI REMUNERAȚIILOR ȘI PENSILOR [ARTICOLUL 65 ALINEATUL (2) DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR]*Articolul 4*

(1) Actualizarea intermediară a remunerațiilor și pensiilor în temeiul articolului 65 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, care intră în vigoare la 1 ianuarie, se efectuează în cazul unei modificări substanțiale a costului vieții între lunile iunie și decembrie (în raport cu pragul de sensibilitate definit la articolul 6 din prezenta anexă) și ținând seama în mod corespunzător de previziunea privind evoluția puterii de cumpărare pe parcursul perioadei de referință anuale în curs.

(2) Aceste actualizări intermediare sunt luate în considerare la actualizarea anuală a salariilor.

Articolul 5

(1) Previziunea privind evoluția puterii de cumpărare pentru perioada respectivă este stabilită de Eurostat în luna martie a fiecărui an pe baza elementelor furnizate cu ocazia întrunirii prevăzute la articolul 13 din prezenta anexă.

În cazul în care această previziune indică un procentaj negativ, la actualizarea intermediară se ia în considerare jumătate din acest procentaj.

(2) Evoluția costului vieții în Belgia și Luxemburg se măsoară pe baza indicelui comun pentru perioada iunie-decembrie a anului calendaristic precedent.

(3) Pentru fiecare dintre locurile de repartizare care au făcut obiectul stabilirii unui coeficient corector (cu excepția Belgiei și a Luxemburgului), se calculează o estimare pentru luna decembrie a parităților economice menționate la articolul 1 alineatul (3). Evoluția costului vieții se calculează conform normelor stabilite la articolul 1 alineatul (3).

Articolul 6

(1) Pragul de sensibilitate pentru perioada de șase luni menționată la articolul 5 alineatul (2) din prezenta anexă este procentajul corespunzător a 6 % pe o perioadă de 12 luni.

(2) Pentru aplicarea pragului se utilizează următoarea procedură, sub rezerva aplicării articolului 5 alineatul (1) al doilea paragraf din prezenta anexă:

(a) în cazul în care în Belgia și Luxemburg se atinge sau se depășește pragul de sensibilitate (potrivit calculului bazat pe indicele comun pentru perioada iunie-decembrie), remunerația se actualizează pentru toate locurile de repartizare pe baza procedurii anuale de actualizare,

(b) în cazul în care în Belgia și Luxemburg nu se atinge pragul de sensibilitate, se actualizează numai coeficienții corectori corespunzători locurilor de repartizare unde evoluția costului vieții (exprimată prin indicii implicați în perioada iunie-decembrie) a depășit pragul de sensibilitate.

Articolul 7

În sensul articolului 6 din prezenta anexă:

Valoarea actualizării este egală cu indicele comun înmulțit, după caz, cu jumătate din indicatorul specific previzional, în cazul în care acesta din urmă este negativ.

Coeficienții corectori sunt egali cu raportul dintre paritatea economică în cauză și cursul de schimb prevăzut la articolul 63 din Statutul funcționarilor și, dacă nu se atinge pragul de actualizare pentru Belgia și Luxemburg, înmulțit cu valoarea actualizării.

CAPITOLUL 3

DATA DE LA CARE COEFICIENTUL CORECTOR ÎNCEPE SĂ PRODUCĂ EFECTE (LOCURI DE REPARTIZARE CU CREȘTERE RIDICATĂ A COSTULUI VIEȚII)*Articolul 8*

(1) Pentru locurile de repartizare cu o creștere ridicată a costului vieții (măsurată pe baza evoluției indicilor implicați), coeficientul corector produce efecte înainte de data de 1 ianuarie, în cazul actualizării intermediare, sau înainte de data de 1 iulie, în cazul actualizării anuale. Se procedează astfel pentru a aduce scăderea puterii de cumpărare la nivelul celei care s-ar fi înregistrat într-un loc de repartizare în care evoluția costului vieții ar corespunde pragului de sensibilitate.

(2) Datele de la care actualizarea anuală începe să producă efecte sunt:

(a) 16 mai pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 6 % și

(b) 1 mai pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 10 %.

(3) Datele de la care actualizarea intermediară începe să producă efecte sunt:

(a) 16 noiembrie pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 6 % și

(b) 1 noiembrie pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 10 %.

CAPITOLUL 4

INSTITUIREA ȘI SUPRIMAREA COEFICIENTILOR CORECTORI (ARTICOLUL 64 DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR)*Articolul 9*

(1) Autoritățile competente ale statelor membre în cauză, administrația unei instituții a Uniunii sau reprezentanții funcționarilor Uniunii dintr-un loc de repartizare anume pot solicita instituirea unui coeficient corector propriu locului de repartizare respectiv.

Cererea prezentată în acest sens trebuie să fie motivată prin elemente obiective din care să reiasă existența, pe o perioadă de mai mulți ani, a unei diferențe semnificative între costul vieții din locul de repartizare respectiv și costul vieții constatată în capitala statului membru respectiv (cu excepția Țărilor de Jos, unde raportarea se face la indicele Haga în loc de indicele Amsterdam). Dacă Eurostat confirmă faptul că diferența este semnificativă (peste 5 %) și durabilă, Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, un coeficient corector pentru locul respectiv.

(2) Comisia decide, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, să suprimă aplicarea unui coeficient corector specific pentru un anumit loc. În acest caz, decizia se bazează pe unul dintre următoarele elemente:

(a) o cerere întocmită de către autoritățile competente ale statului membru respectiv, de administrația unei instituții a Uniunii sau de reprezentanții funcționarilor Uniunii dintr-un loc de repartizare anume, din care reiese că în locul de repartizare respectiv costul vieții prezintă o diferență (mai mică de 2 %) care nu mai este semnificativă față de costul înregistrat în capitala statului membru respectiv. Această convergență trebuie să fie durabilă și validată de Eurostat;

(b) faptul că nu mai există funcționari și agenți temporari ai Uniunii repartizați în acel loc.

CAPITOLUL 5

CLAUZELE DE MODERARE ȘI EXCEPTARE*Articolul 10*

Valorii indicatorului specific utilizat pentru actualizarea anuală i se aplică o limită superioară de 2 % și o limită inferioară de - 2 %. În cazul în care valoarea indicatorului specific depășește limita superioară sau scade sub limita inferioară, pentru calculul valorii de actualizare se folosește valoarea-limită.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care se aplică articolul 11.

Partea rămasă a actualizării anuale care reprezintă diferența dintre valoarea actualizării calculată pe baza indicatorului specific și valoarea actualizării calculată pe baza valorii-limită se aplică de la data de 1 aprilie a anului următor.

Articolul 11

(1) Dacă se înregistrează o scădere a PIB real al Uniunii Europene pentru anul în curs, potrivit previziunilor Comisiei, iar indicatorul specific este pozitiv, la calcularea valorii actualizării se folosește numai o parte din indicatorul specific. Partea rămasă a valorii actualizării, care corespunde părții rămase a indicatorului specific, se aplică de la o dată ulterioară din anul următor. Nu se ține seama de partea rămasă a valorii actualizării în sensul articolului 10. Valoarea PIB-ului Uniunii, consecințele în ceea ce privește împărțirea indicatorului specific și data de aplicare sunt stabilite în conformitate cu următorul tabel:

PIB al Uniunii	Consecințele pentru indicatorul specific	Data plății celei de a doua părți
[- 0,1 %; - 1 %]	33 %; 67 %	1 aprilie în anul n + 1
[- 1 %; - 3 %]	0 %; 100 %	1 aprilie în anul n + 1
sub - 3 %	0 %	—

(2) În cazul unui decalaj între previziunea menționată în tabelul de la alineatul (1) și datele definitive privind produsul intern brut puse la dispoziție de Comisie și dacă aceste date definitive ar modifica consecințele prezentate în tabelul menționat, corecțiile necesare, inclusiv adaptările retroactive, fie pozitive, fie negative, se aplică în conformitate cu același tabel.

(3) Orice valoare de referință actualizată care reprezintă rezultatul unei corecții se publică de Comisie în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

(4) În cazul în care, în urma aplicării alineatului (1), valoarea indicatorului specific nu a fost folosită la actualizarea remunerațiilor și a pensiilor, această din urmă valoare este luată ca bază pentru calculul unei actualizări viitoare, după ce creșterea cumulativă a produsului intern brut din Uniune, măsurată începând cu anul în care a fost aplicat alineatele (1) sau (2), devine pozitivă. În toate cazurile, prin analogie, valoarea menționată în prima teză face obiectul limitelor și principiilor stabilite la articolul 10 din prezenta anexă. În acest scop, Eurostat măsoară regulat evoluția produsului intern brut.

(5) Dacă este cazul, consecințele juridice ale aplicării articolului 10 și a prezentului articol vor produce în continuare pe deplin efectele respective chiar și după data expirării prezentei anexe, menționată la articolul 15.

CAPITOLUL 6

ROLUL EUROSTAT ȘI RELAȚIILE CU INSTITUTELE NAȚIONALE DE STATISTICĂ SAU CU ALTE AUTORITĂȚI COMPETENTE DIN STATELE MEMBRE

Articolul 12

Eurostat are rolul de a monitoriza calitatea datelor de bază și a metodelor statistice utilizate în vederea elaborării factorilor luați în considerare la actualizarea remunerațiilor. Acesta are în special atribuția de a efectua orice evaluare sau de a întreprinde orice studiu necesar acestei monitorizări.

Articolul 13

Eurostat convoacă în luna martie a fiecărui an o întâlnire a unui grup de lucru alcătuit din experți ai institutelor naționale de statistică sau a altor autorități relevante ale statelor membre, denumit „Grupul de lucru pentru articolele 64 și 65 din Statutul funcționarilor”.

Cu această ocazie, se efectuează o analiză a metodologiei statistice, precum și a aplicării acestora în ceea ce privește indicatorii specifici și de control, indicele comun și paritățile economice.

Împreună cu datele privind timpul de lucru din cadrul serviciilor administrațiilor centrale, sunt, de asemenea, comunicate informațiile necesare pentru a realiza o previziune a evoluției puterii de cumpărare în vederea actualizării intermediare a remunerațiilor.

Articolul 14

Fiecare stat membru comunică Eurostat, la cererea acestuia, factorii care au incidență directă sau indirectă asupra compoziției și evoluției remunerațiilor funcționarilor naționali din administrațiile centrale.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚIE FINALĂ ȘI CLAUZA DE REVIZUIRE

Articolul 15

(1) Dispozițiile prezentei anexे se aplică de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2023.

(2) Până la 31 martie 2022, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv ține seama de analiza efectuată în temeiul articolului 2 din prezenta anexă și verifică, în special, dacă evoluția puterii de cumpărare a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor Uniunii este coerentă cu evoluția puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor publici naționali din administrațiile centrale. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere de modificare a prezentei anexे și a articolului 66a din Statutul funcționarilor în temeiul articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Atât timp cât Parlamentul European și Consiliul nu adoptă un regulament pe baza unei propuneri din partea Comisiei, prezenta anexă și articolul 66a din Statutul funcționarilor continuă să se aplice provizoriu și după data de expirare stabilită la alineatul (1) din prezentul articol și la articolul 66a din Statutul funcționarilor.

(4) La sfârșitul anului 2018, Comisia prezintă un raport intermediar Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei anexे și a articolului 66a din Statutul funcționarilor.”;

72. Anexa XII se modifică după cum urmează:

(d) se introduce următorul articol:

(a) Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

(1) Orice actualizare a ratei contribuției începe să producă efecte de la 1 iulie, concomitent cu actualizarea anuală a remunerațiilor în temeiul articolului 65 din Statutul funcționarilor. Actualizările nu pot să aibă ca rezultat modificarea contribuției, în sensul creșterii sau al scăderii, cu mai mult de un punct procentual față de rata aplicată în anul precedent.

(2) Diferența dintre actualizarea ratei contribuției care ar rezulta din calculul actuarial și actualizarea care rezultă din variația menționată la alineatul (1) ultima teză nu se recuperează niciodată și, prin urmare, nici nu se ia în considerare în calculele actuariale ulterioare. Rata contribuției care ar fi rezultat din calculul actuarial este indicată în raportul de evaluare prevăzut la articolul 1 din prezenta anexă.”;

(b) la articolul 4 alineatul (6), cuvintele „12 ani” se înlocuiesc cu „30 de ani”;

(c) la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (2), cuvintele „12 ani” se înlocuiesc cu „30 de ani”;

„Articolul 11a

Până în anul 2020, pentru aplicarea articolului 4 alineatul (6), a articolului 10 alineatul (2) și a articolului 11 alineatul (2) din prezenta anexă, media mobilă se calculează pe baza următorului calendar:

	În 2017 - 22 de ani
În 2014 - 16 ani	În 2018 - 24 de ani
În 2015 - 18 ani	În 2019 - 26 de ani
În 2016 - 20 de ani	În 2020 - 28 de ani”;

(e) Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Rata indicată la articolele 4 și 8 din anexa VIII pentru calcularea dobânzii compuse este rata efectivă menționată la articolul 10 din prezenta anexă și este actualizată, dacă este necesar, cu ocazia efectuării evaluărilor actuariale, o dată la cinci ani.

Cu privire la actualizare, rata indicată la articolele 4 și 8 din anexa VIII se interpretează ca o rată de referință. Comisia publică rata efectivă actualizată, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.”;

(f) Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

(1) În 2022, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. În raportul respectiv se prezintă implicațiile bugetare ale prezentei anexe și se evaluează echilibrul actuarial al sistemului de pensii. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere de modificare a prezentei anexe.

(2) În 2018, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport intermediar cu privire la aplicarea prezentei anexe.”;

73. Anexa XIII se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 7 alineatul (2), cuvântul „ajustate” se înlocuiește cu „actualizate”;

(b) articolele 10, 14-17 și articolul 18 alineatul (2) se elimină;

(c) la articolul 18 alineatul (1), cuvântul „ajustate” se înlocuiește cu „actualizate”, iar cuvântul „ajustarea” se înlocuiește cu „actualizarea”;

(d) Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Fără a aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), articolele 63, 64, 65, 82 și 83a din Statutul funcționarilor, anexele XI și XII la acesta, precum și articolul 20 alineatul (1) și articolele 64, 92 și 132 din Regimul aplicabil celorlalți agenți în vigoare înainte de 1.11.2013 rămân în continuare în vigoare exclusiv în scopul unei eventuale ajustări necesare pentru a se respecta o eventuală hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 266 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la aplicarea articolelor menționate.

(*) Regulamentului (UE) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO L 287, 29.10.2013, p. 15)”;

(e) articolul 20 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (2) se elimină;

(ii) la alineatul (3), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Pensiei îi este aplicat coeficientul corector numai în cazul în care funcționarul își are reședința la ultimul loc de repartizare sau în țara sa de origine în sensul articolului 7 alineatul (4) din anexa VII. Cu toate acestea, din motive de ordin familial sau medical, funcționarul titular al unei pensii poate solicita autorității împuternicite să facă numiri modificarea locului său de origine; această decizie este luată pe baza prezentării de către funcționarul respectiv a documentelor justificative corespunzătoare.”;

(iii) ultima teză de la alineatul (4) se elimină;

(f) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Fără a aduce atingere articolului 77 al doilea paragraf teza a doua din Statutul funcționarilor, funcționarii încadrați în muncă înainte de 1 mai 2004 au dreptul la 2 % din salariul lor menționat pentru fiecare an de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, calculat în conformitate cu articolul 3 din anexa VIII.

Funcționarii încadrați în muncă în perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 31 decembrie 2013 au dreptul la 1,9 % din salariul lor menționat pentru fiecare an de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, calculat în conformitate cu articolul 3 din anexa VIII.”;

(g) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

(1) Funcționarul care are o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani la 1 mai 2004 are dreptul la pensie pentru limită de vârstă la vârsta de 60 de ani.

Funcționarul în vârstă de cel puțin 35 de ani la 1 mai 2014, încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014, are dreptul la pensie pentru limită de vârstă la vârsta indicată în tabelul de mai jos:

Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare	Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare
60 de ani și mai mult	60 de ani	47 de ani	62 de ani și 6 luni
59 de ani	60 de ani și 2 luni	46 de ani	62 de ani și 8 luni
58 de ani	60 de ani și 4 luni	45 de ani	62 de ani și 10 luni

Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare	Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare
57 de ani	60 de ani și 6 luni	44 de ani	63 de ani și 2 luni
56 de ani	60 de ani și 8 luni	43 de ani	63 de ani și 4 luni
55 de ani	61 de ani	42 de ani	63 de ani și 6 luni
54 de ani	61 de ani și 2 luni	41 de ani	63 de ani și 8 luni
53 de ani	61 de ani și 4 luni	40 de ani	63 de ani și 10 luni
52 de ani	61 de ani și 6 luni	39 de ani	64 de ani și 3 luni
51 de ani	61 de ani și 8 luni	38 de ani	64 de ani și 4 luni
50 de ani	61 de ani și 11 luni	37 de ani	64 de ani și 5 luni
49 de ani	62 de ani și 2 luni	36 de ani	64 de ani și 6 luni
48 de ani	62 de ani și 4 luni	35 de ani	64 de ani și 8 luni

Funcționarul cu vârsta sub 35 de ani la 1 mai 2014 are dreptul la pensie pentru limită de vârstă la vârsta de 65 de ani.

Cu toate acestea, pentru funcționarul în vârstă de cel puțin 45 de ani la 1 mai 2014 încadrat în muncă în perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 31 decembrie 2013, vârsta de pensionare rămâne 63 de ani.

Cu excepția unei dispoziții contrare a prezentului Statut al funcționarilor, vârsta de pensionare a funcționarului încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care urmează să fie luată în considerare în toate trimerile la vârsta de pensionare din prezentul Statut al funcționarilor, se stabilește în conformitate cu dispozițiile menționate anterior.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 din anexa VIII, funcționarul încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care rămâne în activitate după vârsta la care ar fi avut dreptul la pensie pentru limită de vârstă are dreptul la o majorare de 2,5 % a ultimului salariu de bază pentru fiecare an lucrat după această vârstă, fără ca valoarea totală a pensiei sale să poată depăși 70 % din ultimul salariu de bază, în sensul articolului 77 paragraful al doilea sau al treilea din Statutul funcționarilor, după caz.

Cu toate acestea, pentru funcționarii în vârstă de cel puțin 50 de ani sau cu o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani la 1 mai 2004, majorarea pensiei prevăzută la paragraful anterior este egală cu cel puțin 5 % din valoarea drepturilor de pensie dobândite la vârsta de 60 de ani.

Această majorare se acordă și în caz de deces, atunci când funcționarul a rămas în activitate după vârsta la care ar fi dobândit dreptul la pensie pentru limită de vârstă.

În cazul în care, în temeiul anexei IVa, un funcționar încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care lucrează cu normă redusă contribuie la sistemul de pensii proporțional cu timpul lucrat, majorările pensiei prevăzute în prezentul articol se aplică doar în aceeași proporție.

(3) Dacă funcționarul se pensionează înainte de a împlini vârsta de pensionare prevăzută în prezentul articol, se aplică numai jumătate din reducerea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din anexa VIII pentru perioada cuprinsă între vârsta de 60 de ani și vârsta de pensionare.

(4) Prin derogare de la articolul unic alineatul (1) al doilea paragraf din anexa IV, un funcționar în cazul căruia se aplică o vârstă de pensionare mai mică de 65 de ani în conformitate cu alineatul (1) primește indemnizația prevăzută în anexa respectivă, în condițiile prevăzute în anexă, până în ziua în care funcționarul împlinește vârsta sa de pensionare.

Cu toate acestea, după această vârstă și până la vârsta de cel mult 65 de ani, funcționarul continuă să primească această indemnizație până când atinge pensia maximă pentru limită de vârstă, cu excepția cazului în care se aplică articolul 42c din Statutul funcționarilor.”;

(h) Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 50, în cazul în care se aplică articolul 52 litera (a) din Statutul funcționarilor, un funcționar încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 se pensionează automat în ultima zi a lunii în care împlinește vârsta de 65 de ani. În cazul funcționarilor încadrați în muncă înainte de 1 ianuarie 2014, cuvintele „vârsta de 66 de ani” de la articolul 78 al doilea paragraf și de la articolul 81a alineatul (1) litera (b) din Statutul funcționarilor, precum și de la articolul 12 alineatul (1) litera (b) din anexa VIII se citesc „vârsta de 65 de ani”.

(2) Fără a aduce atingere articolului 52 din Statutul funcționarilor, funcționarii încadrați în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care își încetează activitatea înaintea împlinirii vârstei la care ar fi avut dreptul la pensie pentru limită de vârstă în conformitate cu articolul 22 din prezenta anexă, pot solicita aplicarea dispozițiilor articolului 9 litera (b) din anexa VIII:

(a) până la 31 decembrie 2015 de la 55 de ani;

(b) până la 31 decembrie 2016 de la 57 de ani.

(3) Prin derogare de la articolul 50 al optulea paragraf din Statutul funcționarilor, un funcționar care se pensionează în interes de serviciu în conformitate cu articolul 50 primul paragraf din Statutul funcționarilor are dreptul să primească pensie în temeiul articolului 9 din anexa VIII în conformitate cu tabelul de mai jos:

Data deciziei în temeiul articolului 50 primul paragraf	Vârsta
Până la 31 decembrie 2016	55 de ani
După 31 decembrie 2016	58 de ani

(i) se introduce următorul articol:

„Articolul 24a

În cazul unei pensii stabilite înainte de 1 ianuarie 2014, drepturile de pensie ale beneficiarului rămân stabilite după această dată conform normelor în vigoare la data stabilirii inițiale a drepturilor sale. Același lucru este valabil și pentru asigurarea în cadrul sistemului comun de asigurări de sănătate.”;

(j) Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

(1) Agentul menționat la articolul 2 din Regimul aplicabil celorlalți agenți al cărui contract era în curs la 1 mai 2004 și care este numit funcționar după această dată, dar înainte de 1 ianuarie 2014, are dreptul, la data pensionării, la o ajustare actuarială a drepturilor sale de pensie dobândite în calitate de agent temporar, ținându-se seama de modificarea vârstei la care are dreptul de pensionare menționate la articolul 77 din Statutul funcționarilor.

(2) Agentul menționat la articolele 2, 3a și 3b din Regimul aplicabil celorlalți agenți al cărui contract este în curs la 1 ianuarie 2014 și care este numit funcționar după această dată, are dreptul, la data pensionării, la o ajustare actuarială a drepturilor de pensie dobândite în calitate de agent temporar sau contractual, ținându-se seama de modificarea vârstei de pensionare menționate la articolul 77 din Statutul funcționarilor, în cazul în care acesta are vârsta de cel puțin 35 de ani la 1 mai 2014.”;

(k) se adaugă următoarea secțiune:

„Secțiunea 5

Articolul 30

(1) Prin derogare de la anexa I secțiunea A punctul 2, tabelul următor cu posturile-tip din grupa de funcții AD se aplică funcționarilor aflați în activitate la 31 decembrie 2013:

Director general	AD 15 – AD 16
Director	AD 14 – AD 15
Șef de unitate sau echivalent	AD 9 – AD 14
Consilier sau echivalent	AD 13 – AD 14
Administrator cu funcție superioară aflat în tranziție	AD 14
Administrator în tranziție	AD 13
Administrator	AD 5 – AD 12

(2) Cu efect de la 1 ianuarie 2014, autoritatea împuternicită să facă numiri clasifică funcționarii în activitate la 31 decembrie 2013 în grupa de funcții AD în următoarele posturi-tip:

- funcționarii cu gradul AD 14 la 31 decembrie 2013 care nu ocupau un post de director sau echivalent, un post de șef de unitate sau echivalent ori un post de consilier sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Administrator cu funcție superioară aflat în tranziție”;
- funcționarii cu gradul AD 13 la 31 decembrie 2013 care nu ocupau un post de șef de unitate sau echivalent ori un post de consilier sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Administrator în tranziție”;
- funcționarii cu gradul AD 9-AD 14 la 31 decembrie 2013 care ocupau un post de șef de unitate sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Șef de unitate sau echivalent”;
- funcționarii cu gradul AD 13 sau AD 14 la 31 decembrie 2013 care ocupau un post de consilier sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Consilier sau echivalent”;
- funcționarii cu gradul AD 5-AD 12 la 31 decembrie 2013 care nu ocupau un post de șef de unitate sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Administrator”.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), funcționarii cu gradul AD 9-AD 14 care au responsabilități speciale pot fi încadrați de către autoritatea împuternicită să facă numiri, înainte de 31 decembrie 2015, în postul-tip „Șef de unitate sau echivalent” ori „Consilier sau echivalent”. Fiecare autoritate împuternicită să facă numiri prevede dispoziții pentru punerea în aplicare a prezentului articol. Cu toate acestea, numărul total de funcționari care beneficiază de această dispoziție nu depășește 5 % din numărul funcționarilor încadrați în grupa de funcții AD la 31 decembrie 2013.

(4) Numirea pe un post-tip este valabilă până la numirea funcționarului într-o funcție nouă, corespunzătoare unui alt post-tip.

(5) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în gradul AD 12, treapta 5 care ocupă un post de administrator li se majorează, începând cu 1 ianuarie 2016, salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 4 și gradului AD 12, treapta 3.

(6) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în gradul AD 12, treapta 5 care ocupă un post de administrator și care beneficiază de măsura menționată la alineatul (5) li se majorează după doi ani salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 5 și gradului AD 12, treapta 4.

(7) Prin derogare de la alineatul (5) se aplică următoarele dispoziții funcționarilor în gradul AD 12 care au post de administrator, recrutați înainte de 1 mai 2004 și care nu au fost promovați între 1 mai 2004 și 31 decembrie 2013:

(a) cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în treapta 8 li se majorează, începând cu 1 ianuarie 2016, salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 4 și gradului AD 12, treapta 3.

(b) dacă îndeplinesc cerințele prevăzute la litera (a), funcționarii în treapta 8 primesc, după doi ani, o mărire suplimentară a salariului de bază echivalentă cu diferența dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 5 și gradului AD 12, treapta 4.

(8) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în gradul AD13, treapta 5 care ocupă un post de administrator în tranziție li se majorează, începând cu 1 ianuarie 2016, salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 13, treapta 4 și gradului AD 13, treapta 3.

(9) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarii în gradul AD13, treapta 5 care ocupă un post de administrator în tranziție și care beneficiază de măsura menționată la alineatul (8) primesc după doi ani o mărire suplimentară a salariului de bază echivalentă cu diferența dintre salariul corespunzător gradului AD 13, treapta 5 și gradului AD 13, treapta 4.

(10) Funcționarii care primesc mărirea salariului de bază prevăzută la alineatele (5) și (9) și sunt ulterior numiți în funcția de șef de unitate sau o funcție echivalentă sau consilier în același grad păstrează majorarea salariului de bază.

(11) Prin derogare de la articolul 46 prima teză, funcționarii numiți în următorul grad superior și care beneficiază de mărirea salariului de bază prevăzută la alineatele (5), (6), (8) și (9) sunt trecuți în treapta a doua a gradului respectiv. Ei pierd majorarea salariului de bază prevăzută la alineatele (5), (6), (8) și (9).

(12) Mărirea salariului de bază de la alineatul (7) nu este plătită după promovare și nu este inclusă în suma de bază folosită pentru calcularea majorării salariului de bază lunar menționate la articolul 7 alineatul (5) din prezenta anexă.

Articolul 31

(1) Prin derogare de la anexa I secțiunea A punctul 2, funcționarilor aflați în activitate la 31 decembrie 2013 li se aplică următorul tabel cu posturile-tip din grupa de funcții AST:

Asistent cu experiență în tranziție	AST 10 – AST 11
Asistent în tranziție	AST 1 – AST 9
Asistent administrativ în tranziție	AST 1 – AST 7
Agent de sprijin în tranziție	AST 1 – AST 5

(2) Cu efect de la 1 ianuarie 2014, autoritatea împuternicită să facă numiri clasifică funcționarii în activitate la 31 decembrie 2013 în grupa de funcții AST în următoarele posturi-tip:

(a) funcționarii cu gradul AST 10 sau AST 11 la 31 decembrie 2013 sunt încadrați în postul-tip „asistenți cu experiență în tranziție”;

(b) funcționarii care nu fac obiectul literei (a) și care, înainte de 1 mai 2004, erau încadrați în fosta categorie B sau care, înainte de 1 mai 2004, erau încadrați în fosta categorie C sau D și care au devenit membri ai grupei de funcții AST fără restricții, precum și funcționarii recrutați ca AST după 1 mai 2004 sunt încadrați în postul-tip „asistenți în tranziție”;

(c) funcționarii care nu fac obiectul literelor (a) și (b) și care înainte de 1 mai 2004 erau încadrați în fosta categorie C sunt încadrați în postul-tip „asistenți administrativi în tranziție”;

(d) funcționarii care nu fac obiectul literelor (a) și (b) și care înainte de 1 mai 2004 erau încadrați în fosta categorie D sunt încadrați în postul-tip „agenți de sprijin în tranziție”.

(3) Numirea pe un post-tip este valabilă până la numirea funcționarului într-o funcție nouă, corespunzătoare unui alt post-tip. Asistenții administrativi în tranziție și agenții de sprijin în tranziție pot fi încadrați în postul-tip „asistent”, în sensul definiției din anexa 1 secțiunea A, numai în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din Statutul funcționarilor. Promovarea este permisă doar în parcursurile de carieră care corespund fiecărui post tip indicat la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și de la anexa I secțiunea B, numărul de posturi vacante de grad imediat superior necesare în vederea promovării se calculează separat pentru agenții de sprijin în tranziție. Se aplică următoarele rate de multiplicare:

	Grad	Rata
Agenți de sprijin în tranziție	5	—
	4	10 %
	3	22 %
	2	22 %
	1	—

În ceea ce privește agenții de sprijin în tranziție, în vederea promovării [articolul 45 alineatul (1) din Statutul funcționarilor], se analizează meritele comparative între funcționarii eligibili de același grad și clasificare.

(5) Asistenții administrativi în tranziție și agenții de sprijin în tranziție care înainte de 1 mai 2004 erau în fosta categoria C sau D continuă să aibă dreptul la concediu compensatoriu sau la remunerații, în cazul în care cerințele serviciului nu permit compensarea prin ore libere în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare, astfel cum se prevede în anexa VI.

(6) Funcționarii care au fost autorizați, în temeiul articolului 55a alineatul (2) litera (g) din Statutul funcționarilor și al articolului 4 din anexa IVa la Statutul funcționarilor, să își exercite activitatea cu normă redusă pentru o perioadă care începe înainte de 1 ianuarie 2014 și se prelungește după această dată, pot continua să își exercite activitatea cu normă redusă în aceleași condiții pe o perioadă totală de maximum de cinci ani.

(7) Pentru funcționarii a căror vârstă de pensionare în conformitate cu articolul 22 din prezenta anexă este de sub 66 de ani, perioada de trei ani menționată la articolul 55a alineatul (2) litera (g) din Statutul funcționarilor poate depăși vârsta lor de pensionare, fără a trece, însă, peste limita vârstei de 65 de ani.

Articolul 32

Prin derogare de la articolul 1 al patrulea paragraf prima teză din anexa II la Statutul funcționarilor, reprezentarea grupei de funcții AST/SC nu trebuie să fie asigurată în Comitetul pentru personal până la următoarele alegeri pentru noul Comitet pentru personal la care agenții AST/SC pot fi reprezentați.

Articolul 33

Prin derogare de la articolul 40 alineatul (2), dacă un funcționar a avut, până la 31 decembrie 2013, un concediu pentru interese personale mai mare de 10 ani în întreaga sa carieră, durata totală a concediului pentru interese personale, raportată la întreaga carieră a funcționarului, nu poate depăși 15 ani.”.

Articolul 2

Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se elimină a doua liniuță
2. La articolul 2 se adaugă următoarea literă:

„(f) agentul angajat pentru ocuparea unui post care este inclus pe lista posturilor anexată la secțiunea din buget referitoare la o agenție, conform articolului 1a alineatul (2) din Statutul funcționarilor, și pe care autoritățile bugetare l-au clasificat ca fiind temporar, cu excepția șefilor de agenții și șefilor-adjuncți de agenții, astfel cum sunt menționați în actul Uniunii Europene de înființare a agenției respective și funcționarii detașați în interes de serviciu la o agenție.”;

3. Articolul 3 se elimină;
4. La articolul 3b litera (b), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) funcționari sau agenți temporari în grupele de funcții AST/SC și AST.”;

5. La articolul 8 primul paragraf, cuvintele „articolul 2 litera (a)” se înlocuiesc cu „articolul 2 litera (a) sau articolul 2 litera (f)”;
6. Articolul 10 alineatul (4) se elimină;
7. Articolul 11 se modifică după cum urmează.

(a) la primul paragraf prima teză, cuvintele „articolelor 11-26” se înlocuiesc cu „articolelor 11-26a”;

(b) la paragraful al treilea, cuvintele „paragraful al doilea” se înlocuiesc cu „paragraful al treilea”;

8. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Încadrarea în muncă a agenților temporari trebuie să vizeze asigurarea angajării de către instituție a unor persoane cu cel mai înalt nivel de competență, de eficiență și de integritate, recrutate pe o bază geografică cât mai largă dintre resortisanții statelor membre ale Uniunii.

Agenții temporari sunt selectați fără deosebire de rasă, de convingeri politice, filozofice sau religioase, de sex sau de orientare sexuală și indiferent de starea lor civilă sau de situația familială.

Niciun post nu poate fi rezervat unui anumit stat membru. Cu toate acestea, principiul egalității cetățenilor Uniunii permite fiecărei instituții să adopte măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru de lungă durată și semnificativ între naționalități la nivelul personalului temporar, care nu se justifică prin criterii obiective. Aceste măsuri corespunzătoare trebuie justificate și nu pot avea niciodată drept rezultat alte criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Înainte de adoptarea acestor măsuri corespunzătoare, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf adoptă dispoziții generale de aplicare a prezentului alineat, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor.

După o perioadă de trei ani începând de la 1 ianuarie 2014, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a paragrafului precedent.

Pentru a facilita recrutarea pe o bază geografică cât mai largă posibil, instituțiile depun toate eforturile pentru a sprijini educația multilingvă și multiculturală a copiilor membrilor personalului lor.”;

(b) la alineatul (5), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;

9. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

(1) Un agent temporar trebuie să efectueze o perioadă de probă de nouă luni.

În cazul în care, în cursul perioadei de probă, agentul temporar este împiedicat să își exercite atribuțiile o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună, ca urmare a unei boli, a unui concediu de maternitate acordat în temeiul articolului 58 din Statutul funcționarilor sau a unui accident, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate prelungi durata perioadei de probă cu o

perioadă corespunzătoare. Durata totală a perioadei de probă nu poate în niciun caz să depășească 15 luni.

(2) În cazul în care activitatea agentului temporar aflat în perioada de probă se dovedește, în mod evident, necorespunzătoare, poate fi întocmit oricând în cursul perioadei de probă un raport asupra activității sale.

Raportul se aduce la cunoștința persoanei în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris, în termen de opt zile lucrătoare. Raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului temporar autorității menționate la articolul 6 primul paragraf. Pe baza acestui raport, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate decide concedierea agentului temporar înainte de încheierea perioadei de probă, cu un preaviz de o lună, sau poate decide transferul acestuia într-un alt departament pentru perioada rămasă din perioada de probă.

(3) Cu cel puțin o lună înainte de terminarea perioadei de probă, se întocmește un raport de evaluare a capacității agentului temporar de a exercita atribuțiile pe care le presupune funcția sa, precum și a eficienței și conduitei sale în serviciu. Raportul se aduce la cunoștința agentului temporar în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris în termen de opt zile lucrătoare.

În cazul în care raportul respectiv recomandă concedierea sau, în mod excepțional, prelungirea perioadei de probă în conformitate cu alineatul (1), raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului temporar autorității menționate la articolul 6 primul paragraf.

Agentul temporar a cărui activitate sau comportament nu s-au dovedit adecvate pentru menținerea pe post este concediat.

Decizia definitivă se bazează pe raportul menționat la prezentul alineat și pe elementele deținute de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf referitoare la conduita agentului temporar în raport cu titlul II din statut.

(4) Agentul temporar concediat în perioada de probă are dreptul la o indemnizație egală cu o treime din salariul de bază pentru fiecare lună lucrată în perioada de probă.”;

10. La articolul 15 alineatul (1) primul paragraf se adaugă următoarea teză:

„Agenții temporari clasificați în conformitate cu criteriile de încadrare în grade adoptate de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf își mențin vechimea în treaptă dobândită în capacitatea respectivă în cazul în care sunt angajați ca agenți temporari în același grad imediat după perioada precedentă în care au lucrat ca agenți temporari.”;

11. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Articolele 42a, 42b și articolele 55-61 din statut privind concediile, timpul și programul de lucru, orele suplimentare, activitatea în schimburi, rămânerea la dispoziția instituției, la locul de muncă sau la domiciliu, și sărbătorile legale se aplică prin analogie. Concediul special, concediul pentru creșterea copilului și concediul din motive familiale nu se pot prelungi peste durata contractului. De asemenea, articolele 41, 42, 45 și 46 din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie agenților temporari la care se face referire la articolul 29 din anexa XIII la Statutul funcționarilor, indiferent de data angajării lor.

Cu toate acestea, concediul medical plătit prevăzut la articolul 59 din statut nu poate depăși trei luni sau vechimea în serviciu a agentului temporar, atunci când aceasta din urmă este mai lungă. Concediul nu poate fi prelungit peste durata contractului agentului în cauză.

La expirarea termenelor respective, agentul al cărui contract nu este reziliat, chiar dacă acesta nu își poate relua încă activitatea, este trecut în concediu fără plată.

Cu toate acestea, dacă agentul contractează o boală profesională sau este victima unui accident survenit cu ocazia exercitării atribuțiilor sale, acesta beneficiază în continuare de întreaga sa remunerație în perioada în care este inapt de muncă, atât timp cât nu are dreptul să beneficieze de prestația de invaliditate prevăzută la articolul 33.”;

12. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

În mod excepțional, agentul temporar poate beneficia, la cerere, de concediu fără plată pentru probleme personale cu caracter imperios. Articolul 12b din statut continuă să se aplice în perioada de concediu fără plată pentru interese personale.

Se poate refuza unui agent temporar autorizația prevăzută la articolul 12b în scopul angajării într-o activitate profesională, remunerată sau nu, care implică activități de lobby sau de reprezentare față de instituția sa și care ar putea conduce un conflict real sau potențial cu interesele legitime ale instituției.

Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf stabilește durata acestui concediu, care nu poate depăși un sfert din vechimea în serviciu a agentului temporar în cauză și nu poate fi mai mare de:

— trei luni, în cazul în care vechimea în serviciu a agentului temporar este mai mică de patru ani,

— douăsprezece luni, în celelalte cazuri.

Durata concediului menționat la primul paragraf nu se ia în considerare la aplicarea dispozițiilor articolului 44 primul paragraf din Statutul funcționarilor.

Pe perioada concediului fără plată al agentului temporar, se suspendă asigurările de boală și de accident prevăzute la articolul 28.

Cu toate acestea, pe baza unei cereri formulate cel târziu în luna următoare celei în care începe concediul fără plată, agentul temporar care nu desfășoară o activitate profesională remunerată poate beneficia în continuare de asigurările împotriva riscurilor menționate la articolul 28, cu condiția să plătească, pe durata concediului, jumătate din valoarea contribuțiilor prevăzute la acest articol; contribuția se calculează pe baza ultimului salariu de bază al agentului temporar în cauză.

În afară de aceasta, agentul temporar menționat la articolul 2 litera (c) sau (d) care face dovada imposibilității de a dobândi drepturi de pensie în cadrul unui alt sistem de pensii poate, la cerere, continua să dobândească noi drepturi de pensie, pe durata concediului fără plată, cu condiția să plătească o contribuție egală cu triplul ratei prevăzute la articolul 41; contribuțiile se calculează pe baza salariului de bază al agentului temporar, aferent gradului și treptei sale.

Femeile al căror concediu de maternitate începe înainte de sfârșitul contractului lor au dreptul la concediu de maternitate și la alocația aferentă.”;

13. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvântul „ajustarea” se înlocuiește cu „actualizarea”;

(b) la alineatul (3), cuvintele „prelevarea specială” se înlocuiesc cu cuvintele „taxa de solidaritate”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Articolul 44 din Statutul funcționarilor se aplică, prin analogie, agenților temporari.”;

14. Articolul 28a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) ultima teză, cuvintele „se ajustează” se înlocuiesc cu „se actualizează”;

(b) la alineatul (10), cuvintele „de către instituțiile Uniunii” se înlocuiesc cu „de către autoritățile instituțiilor menționate la articolul 6 primul paragraf”;

(c) alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„La fiecare doi ani, Comisia prezintă un raport privind situația financiară a sistemului de asigurări de șomaj. Independent de acest raport, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, să ajusteze contribuțiile prevăzute la alineatul (7) de la prezentul articol în cazul în care acest lucru este necesar în interesul echilibrului sistemului.”;

15. La articolul 33 alineatul (1) al doilea paragraf, cuvintele „65 de ani” se înlocuiesc cu „66 de ani”.

16. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Succesorii în drepturi ai unui agent decedat, astfel cum sunt definiți în capitolul 4 din anexa VIII la statut, beneficiază de o pensie de urmaș în condițiile prevăzute la articolele 35-38.

În caz de deces al unui fost agent beneficiar al unei prestații de invaliditate, precum și în caz de deces al unui fost agent menționat la articolul 2 litera (a), (c), (d), (e) sau (f) și beneficiar al unei pensii pentru limită de vârstă sau care și-a încetat activitatea înainte de a împlini vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare celei în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, succesorii în drepturi ai agentului decedat, astfel cum sunt definiți în capitolul 4 din anexa VIII la statut, beneficiază de o pensie de urmaș în condițiile prevăzute în anexa respectivă.

În caz de dispariție de mai mult de un an fie a unui agent temporar, fie a unui fost agent temporar beneficiar al unei prestații de invaliditate sau al unei pensii pentru limită de vârstă, fie a unui fost agent temporar care și-a încetat activitatea înainte de a împlini vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare celei în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, dispozițiile capitolelor 5 și 6 din anexa VIII la statut privind pensiile provizorii se aplică prin analogie soțului și persoanelor considerate a fi în întreținerea persoanei dispărute.”;

17. La articolul 36 primul paragraf a treia teză, cuvintele „articolul 2 litera (a), (c) sau (d)” se înlocuiesc cu „articolul 2 litera (a), (c), (d), (e) sau (f)”;

18. La articolul 37 paragraful al patrulea, cuvintele „63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”, iar cuvintele „articolul 2 litera (a), (c) sau (d)” se înlocuiesc cu „articolul 2 litera (a), (c), (d), (e) sau (f)”;

19. Articolul 39 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La încetarea raporturilor de muncă, agentul menționat la articolul 2 are dreptul la pensie pentru

limită de vârstă, la transferul echivalentului actuarial sau la plata indemnizației de plecare în condițiile prevăzute la titlul V capitolul 3 din Statutul funcționarilor și în anexa VIII la acesta. Atunci când agentul are dreptul la pensie pentru limită de vârstă, drepturile sale de pensie se reduc proporțional cu sumele plăților efectuate în temeiul articolului 42.”;

20. Articolul 42 primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu condițiile stabilite de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf, un agent poate solicita autorității respective să efectueze toate plățile pe care acesta trebuie să le efectueze pentru constituirea sau menținerea drepturilor de pensie în țara sa de origine.”;

21. Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Pe lângă încetarea activității ca urmare a decesului agentului temporar, contractul de muncă poate înceta:

(a) la sfârșitul lunii în cursul căreia agentul împlinește vârsta de 66 de ani sau, dacă este cazul, la o dată stabilită în conformitate cu articolul 52 paragraful al doilea și al treilea din Statutul funcționarilor; sau

(b) în cazul unui contract pe perioadă determinată:

(i) la data prevăzută în contract;

(ii) la sfârșitul perioadei de preaviz stabilite în contract care îi oferă agentului sau instituției posibilitatea de a rezilia contractul înainte de termen. Perioada de preaviz nu poate fi mai scurtă de o lună pentru fiecare an lucrat, fiind de cel puțin o lună și cel mult trei luni. Pentru agentul temporar al cărui contract a fost reînnoit, perioada maximă este de șase luni. Cu toate acestea, perioada de preaviz nu poate începe în timpul sarcinii atestate printr-un certificat medical, al concediului de maternitate sau al concediului medical, cu condiția ca acesta din urmă să nu depășească trei luni. Pe de altă parte, perioada de preaviz se suspendă pe perioada sarcinii confirmate printr-un certificat medical sau a concediilor de maternitate și de boală, în limitele menționate anterior. În cazul în care contractul este reziliat de către instituție, agentul are dreptul la o indemnizație egală cu o treime din salariul său de bază pentru perioada cuprinsă între data la care îi încetează raporturile de muncă și data la care îi înceta contractul;

(iii) în cazul în care agentul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (a) și sub rezerva posibilității de a autoriza o derogare de la dispozițiile respective. Atunci când nu se acordă această derogare, se aplică perioada de preaviz prevăzută la punctul (ii); sau

(c) în cazul unui contract pe perioadă nedeterminată:

- (i) la sfârșitul perioadei de preaviz stabilite în contract; perioada de preaviz nu poate fi mai scurtă de o lună pentru fiecare an complet de serviciu, fiind de cel puțin trei luni și cel mult 10 luni. Cu toate acestea, perioada de preaviz nu poate începe în timpul sarcinii atestate printr-un certificat medical, al concediului de maternitate sau al concediului medical, cu condiția ca acesta din urmă să nu depășească trei luni. Pe de altă parte, perioada de preaviz se suspendă pe perioada sarcinii confirmate printr-un certificat medical sau a concediilor de maternitate și de boală, în limitele menționate anterior; sau
- (ii) în cazul în care agentul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (a) și sub rezerva posibilității de a autoriza o derogare de la dispozițiile respective. Atunci când nu se acordă această derogare, se aplică perioada de preaviz prevăzută la punctul (i).”;

22. se introduce următorul articol:

„Articolul 48a

Pe parcursul oricărei legislații parlamentare, articolul 50 din statut se poate aplica prin analogie unui număr maxim de cinci agenți temporari cu experiență angajați de grupurile politice din Parlamentul European care au gradele AD 15 sau AD 16, cu condiția ca aceștia să fi împlinit 55 de ani, și să aibă 20 de ani de experiență în instituțiile europene și cel puțin 2,5 ani vechime în ultimul grad.”;

23. Articolul 50c alineatul (2) se elimină;

24. La titlul II se adaugă următorul capitol:

„CAPITOLUL 11

DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND AGENȚII TEMPORARI MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 2 LITERA (F)

Articolul 51

Articolul 37, cu excepția literei (b) de la primul paragraf, precum și articolul 38 din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f).

Articolul 52

Prin derogare de la articolul 17 al treilea paragraf, agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f) care au contract pe o perioadă nedeterminată li se poate acorda, indiferent de vechimea în muncă, concediu fără plată pentru perioade care nu depășesc un an.

Durata totală a unui astfel de concediu nu poate să depășească 12 ani în cursul întregii cariere a agentului.

Pe postul ocupat de agentul temporar poate fi angajată o altă persoană.

La încheierea perioadei de concediu, agentul temporar trebuie reintegrat în primul post vacant din grupa de funcții corespunzătoare gradului său, cu condiția ca acesta să corespundă cerințelor pentru postul respectiv. În cazul în care refuză postul care îi este oferit, acesta are în continuare dreptul de a fi reîncadrat în următorul post vacant din grupa de funcții corespunzătoare gradului său, cu respectarea aceluiași condiții; în cazul în care acesta refuză a doua oară, instituția respectivă poate dispune, în cazul agentului respectiv, încetarea raporturilor de muncă, fără preaviz. Până la data reintegrării sale efective sau a detașării, agentul rămâne în concediu fără plată pentru interese personale.

Articolul 53

Agenții temporari menționați la articolul 2 litera (f) sunt angajați în baza unei proceduri de selecție organizate de una sau mai multe agenții. Oficiul European pentru Selecția Personalului asigură asistență, la cererea agenției sau a agențiilor în cauză, în special prin definirea conținutului testelor și prin organizarea procedurilor de selecție. Oficiul European pentru Selecția Personalului asigură transparența procedurilor de selecție.

În cazul unei proceduri de selecție externe, agenții temporari menționați la articolul 2 litera (f) sunt angajați doar în gradele SC1 – SC2, AST 1 – AST 4 sau AD 5 – AD 8. Cu toate acestea, agenția poate, dacă este cazul și în situații justificate corespunzător, să autorizeze angajarea în gradul AD 9, AD 10, AD 11 sau, în mod excepțional, în gradul AD 12, pentru posturi cu responsabilitățile corespunzătoare și în limitele schemei de personal aprobate. Numărul total al angajărilor în gradele AD 9 - AD 12 dintr-o agenție nu poate să depășească 20 % din totalul angajărilor de personal temporar în grupa de funcții AD, calculat pe o perioadă continuă de cinci ani.

Articolul 54

În cazul agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f), clasificarea în gradul imediat superior se efectuează exclusiv prin selecție din rândul membrilor personalului care au cel puțin doi ani de vechime în gradul respectiv, după o analiză comparativă a meritelor lor și a rapoartelor asupra acestora. Ultima teză de la articolul 45 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie. Nu se pot depăși coeficienții de multiplicare destinați echivalării carierelor medii, stabiliți pentru funcționari în secțiunea B din anexa I la Statutul funcționarilor.

În conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, fiecare agenție adoptă dispoziții generale de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 55

În cazul în care un agent temporar menționat la articolul 2 alineatul (f) se mută, în urma unei publicări interne a unui post, într-un nou post în grupa sa de funcții, acesta nu este clasificat într-un grad sau o treaptă inferioară celei corespunzătoare postului său anterior, cu condiția ca gradul său să fie unul dintre gradele menționate în anunțul de post vacant.

Aceleași dispoziții se aplică, prin analogie, în cazul în care un astfel de agent temporar semnează un contract nou cu o agenție imediat după un contract anterior cu o altă agenție pentru un astfel de post de agent temporar.

Articolul 56

În conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, fiecare agenție adoptă dispoziții generale privind procedurile de angajare și utilizare a agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f).";

25. Titlul III se elimină;

26. La articolul 79 alineatul (2), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;

27. Articolul 80 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pe baza acestui tabel, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf al fiecărei instituții, agenții sau entități menționate la articolul 3a poate, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, să stabilească în detaliu competențele asociate fiecărui tip de atribuții.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Articolele 1d și 1e din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie.”;

28. Articolul 82 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (6), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„(7) Agenții contractuali angajați în grupele de funcții II, III și IV pot fi autorizați să participe la concursurile interne numai după ce au lucrat trei ani în instituție. Agenții contractuali angajați în grupa de funcții II pot avea acces numai la concursurile pentru gradele SC 1 și 2, cei angajați în grupa de funcții III la gradele AST 1 și 2, iar cei angajați în grupa de funcții IV la gradele AST 1-4 sau la gradele AD 5 și 6. Numărul total al candidaților care sunt agenți

contractuali și care sunt numiți în posturile vacante pentru oricare dintre aceste grade nu poate depăși 5 % din numărul total anual al numirilor în aceste funcții, în conformitate cu articolul 30 al doilea paragraf din statut.”;

29. Articolul 84 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 84

(1) Agentul contractual al cărui contract este încheiat pe o perioadă de cel puțin un an efectuează o perioadă de probă în primele șase luni de activitate, în cazul în care este încadrat în grupa de funcții I, și în primele nouă luni pentru celelalte grupe de funcții.

În cazul în care, în perioada de probă, agentul contractual este împiedicat să își exercite atribuțiile timp de cel puțin o lună în mod continuu, ca urmare a unei boli, a unui concediu de maternitate în temeiul articolului 58 din Statutul funcționarilor sau a unui accident, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate prelungi durata perioadei de probă cu o perioadă corespunzătoare. Durata totală a perioadei de probă nu poate în niciun caz să depășească 15 luni.

(2) În cazul în care activitatea agentului contractual aflat în perioada de probă se dovedește, în mod evident, necorespunzătoare, poate fi întocmit oricând în cursul perioadei de probă un raport asupra activității sale.

Raportul se aduce la cunoștința persoanei în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris, în termen de opt zile lucrătoare. Raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului contractual autorității menționate la articolul 6 primul paragraf. Pe baza acestui raport, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate decide concedierea agentului contractual înainte de încheierea perioadei de probă, cu un preaviz de o lună, sau poate decide transferul agentului contractual într-un alt departament pentru perioada rămasă din perioada de probă.

(3) Cel târziu cu o lună înainte de terminarea perioadei de probă, se întocmește un raport de evaluare a capacității agentului contractual de a exercita atribuțiile pe care le presupune funcția sa, precum și a eficienței și conduitei sale în serviciu. Raportul se aduce la cunoștința agentului contractual în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris în termen de opt zile lucrătoare.

În cazul în care raportul respectiv recomandă concedierea sau, în mod excepțional, prelungirea perioadei de probă în conformitate cu alineatul (1), raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului contractual autorității menționate la articolul 6 primul paragraf.

Agentul contractual a cărui activitate sau comportament nu s-au dovedit adecvate pentru menținerea pe post este concediat.

Decizia definitivă se bazează pe raportul menționat la prezentul alineat și pe elementele deținute de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf referitoare la conduita agentului contractual în raport cu titlul II din statut.

(4) Agentul contractual concediat în perioada de probă are dreptul la o indemnizație egală cu o treime din salariul de bază pentru fiecare lună lucrată în perioada de probă.”;

30. La articolul 85 alineatul (3), cuvintele „articolul 314 din Tratatul CE” se înlocuiesc cu „articolul 55 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană”;

31. Articolul 86 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la al doilea paragraf se adaugă următoarea teză:

„Cu toate acestea, articolul 32 al doilea paragraf din statut se aplică prin analogie agenților contractuali recrutați în gradul 1.”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Se adoptă dispoziții generale de aplicare a prezentului alineat, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor.”;

32. La articolul 88 primul paragraf litera (b), cuvintele „trei ani” se înlocuiesc cu „șase ani”;

33. Articolul 91 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 91

Articolele 16-18 se aplică prin analogie.

A doua teză de la articolul 55 alineatul (4) din Statutul funcționarilor nu se aplică prin analogie membrilor personalului contractual.

Orele suplimentare lucrate de membrii personalului contractual din grupele de funcții III și IV nu dau dreptul la compensare sau la remunerație.

În conformitate cu prevederile din anexa VI din statut, orele suplimentare lucrate de membrii personalului contractual din grupele de funcții I și II se compensează fie prin ore libere, fie prin remunerare, în cazul în care cerințele serviciului nu permit compensarea prin ore libere în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare.”;

34. La articolul 95 cuvintele „63 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;

35. Articolul 96 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), cuvintele „se ajustează” se înlocuiesc cu „se actualizează”;

(b) alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) La fiecare doi ani, Comisia prezintă un raport privind situația financiară a sistemului de asigurări de șomaj. Independent de acest raport, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, să ajusteze contribuțiile prevăzute la alineatul (7) în cazul în care acest lucru este necesar în interesul echilibrului sistemului.”;

36. La articolul 101 alineatul (1) al doilea paragraf teza a doua, cuvintele „vârsta de 65 de ani” se înlocuiesc cu cuvintele „vârsta de 66 de ani”;

37. Articolul 103 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În caz de deces al unui fost agent contractual beneficiar al unei prestații de invaliditate, precum și în caz de deces al unui fost agent contractual beneficiar al unei pensii pentru limită de vârstă sau care și-a încetat activitatea înainte de vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei sale pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare celei în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, succesorii în drepturi ai agentului contractual decedat, astfel cum sunt definiți în capitolul 4 din anexa VIII la statut, beneficiază de o pensie de urmaș în condițiile prevăzute în anexa respectivă.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul de dispariție de mai mult de un an fie a unui agent contractual, fie a unui fost agent contractual beneficiar al unei prestații de invaliditate sau a unei pensii pentru limită de vârstă, fie a unui fost agent contractual care și-a încetat activitatea înainte de a împlini vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, dispozițiile capitolelor 5 și 6 din anexa VIII la statut privind pensiile provizorii se aplică prin analogie soțului și persoanelor considerate a fi în întreținerea persoanei dispărute.”;

38. La articolul 106 alineatul (4), cuvintele „63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;
39. La articolul 120, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;
40. Se introduce următorul articol:

„Articolul 132a

În conformitate cu normele de aplicare menționate la articolul 125 alineatul (1) și la cererea expresă a deputatului sau deputaților pe care îi asistă, asistenții parlamentari acreditați pot primi, o singură dată fie o indemnizație de instalare, fie o indemnizație de reinstalare, plătită din indemnizația de asistență parlamentară, pe baza dovezii că a fost necesară o schimbare a locului de reședință. Cuantumul indemnizației nu depășește salariul de bază pe o lună al asistentului.”;

41. Articolul 139 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) la sfârșitul lunii în cursul căreia asistentul parlamentar acreditat împlinește vârsta de 66 de ani sau, în mod excepțional, la o dată stabilită în conformitate cu articolul 52 litera (b) paragraful al doilea și al treilea din Statutul funcționarilor.”;

(ii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) având în vedere faptul că raporturile profesionale dintre deputat și asistentul său parlamentar acreditat se bazează pe încredere, la expirarea preavizului stabilit în contract, care trebuie să confere asistentului parlamentar acreditat sau Parlamentului European, hotărând la solicitarea deputatului sau a deputaților în Parlamentul European pe care asistentul parlamentar acreditat respectiv a fost angajat să îi asiste, dreptul de reziliere a contractului înainte de termen. Perioada de preaviz nu poate fi mai scurtă de o lună pentru fiecare an lucrat, fiind de cel puțin o lună și cel mult trei luni. Cu toate acestea, perioada de preaviz nu poate începe în timpul sarcinii atestate printr-un certificat medical, al concediului de maternitate sau al concediului medical, cu condiția ca acesta din urmă să nu depășească trei luni. Pe de altă parte, perioada de preaviz se suspendă pe perioada sarcinii confirmate printr-un certificat medical sau a concediilor de maternitate și de boală, în limitele menționate anterior.”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Normele de aplicare menționate la articolul 125 alineatul (1) prevăd o procedură de conciliere, care se aplică înainte încheierii contractului unui asistent parlamentar acreditat, la cererea deputatului sau deputaților din Parlamentul European pe care a fost angajat să îi asiste, ori a asistentului parlamentar în cauză, în conformitate cu alineatul (1) litera (d) și cu alineatul (3).”;

42. La articolul 141, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”.

43. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 142a

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2020, un raport de evaluare a funcționării Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.”;

44. Anexa se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1 alineatul (1), se adaugă următoarele teze:

„Articolul 21, articolul 22, cu excepția alineatului (4), articolul 23, articolul 24a și articolul 31 alineatele (6) și (7) din anexa respectivă se aplică, prin analogie, celorlalți agenți încadrați în muncă la 31 decembrie 2013. Articolul 30 și articolul 31 alineatele (1), (2), (3) și (5) din anexa respectivă se aplică, prin analogie, agenților temporari încadrați în muncă la 31 decembrie 2013. Pentru agenții recrutați înainte de 1 ianuarie 2014, cuvintele „vârsta de 66 de ani” de la articolul 33 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 47 litera (a), la articolul 101 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolul 139 alineatul (1) litera (b) din Regimul aplicabil celorlalți agenți se citesc „vârsta de 65 de ani.”;

(b) se adaugă următorul articol:

„Articolul 6

Cu efect de la 1 ianuarie 2014, contractele agenților temporari cărora li se aplică articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți și care sunt în activitate la 31 decembrie 2013 în cadrul unei agenții se transformă, fără procedură de selecție, în contractele prevăzute la articolul 2 litera (f) din prezentul regim. Condițiile contractului rămân neschimbate pentru ceilalți. Prezentul articol nu se aplică contractelor agenților temporari angajați ca directori de agenții sau directori-adjuncți de agenții, astfel cum sunt menționați în actul Uniunii de înființare a agenției respective, sau contractelor funcționarilor detașați în interes de serviciu la o agenție.”;

Articolul 3

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Se aplică începând de la 1 ianuarie 2014, cu excepția articolului 1 punctul 44 și a articolului 1 punctul 73 litera (d) care se aplică, de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

REGULAMENTUL (UE) NR. 1024/2013 AL CONSILIULUI**din 15 octombrie 2013****de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (6),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) De-a lungul ultimelor decenii, Uniunea a făcut progrese considerabile în crearea unei piețe interne a serviciilor bancare. În consecință, în multe state membre, grupurile bancare al căror sediu central se află în alte state membre dețin o cotă semnificativă de piață, iar instituțiile de credit și-au diversificat activitatea din punct de vedere geografic, atât în zona euro, cât și în afara zonei euro.
- (2) Actuala criză economică și financiară demonstrează că integritatea monedei unice și a pieței interne poate fi amenințată de fragmentarea sectorului financiar. Este, așadar, esențial să se intensifice integrarea supravegherii bancare pentru a consolida Uniunea, a restabili stabilitatea financiară și a pune bazele redresării economice.
- (3) Menținerea și aprofundarea pieței interne a serviciilor bancare este esențială pentru a stimula creșterea economică în Uniune și finanțarea adecvată a economiei reale. Acest lucru ridică însă provocări din ce în ce mai mari. Există dovezi potrivit cărora integrarea piețelor bancare din Uniune se află în impas.
- (4) În același timp, pe lângă adoptarea unui cadru de reglementare mai îmbunătățit la nivelul Uniunii, autoritățile de supraveghere trebuie să-și intensifice activitatea de supraveghere pentru a integra lecțiile crizei financiare din ultimii ani și să fie capabile să supravegheze piețe și instituții extrem de complexe și interconectate.

(5) Competența de supraveghere a instituțiilor de credit individuale din Uniune rămâne în cea mai mare parte la nivel național. Coordonarea între autoritățile de supraveghere este esențială, dar criza a demonstrat că simpla coordonare nu este suficientă, în special în contextul unei monede unice. Pentru a menține stabilitatea financiară în Uniune și pentru a spori efectele pozitive ale integrării pieței asupra creșterii și bunăstării, ar trebui îmbunătățită integrarea responsabilităților în materie de supraveghere. Acest lucru este deosebit de important pentru a asigura o imagine de ansamblu coerentă și exactă asupra unui întreg grup bancar și a solidității sale în ansamblu și ar reduce riscul unor interpretări diferite și decizii contradictorii la nivel de entitate individuală.

(6) În multe cazuri, stabilitatea instituțiilor de credit este încă strâns legată de statul membru în care acestea își au sediul. Îndoielile existente în ceea ce privește sustenabilitatea datoriei publice, perspectivele de creștere economică și viabilitatea instituțiilor de credit au creat și creează pe piață tendințe negative, care se influențează reciproc. Acest lucru poate conduce la apariția de riscuri pentru viabilitatea unor instituții de credit, precum și pentru stabilitatea sistemului financiar în zona euro și în întreaga Uniune și poate îngreuna situația deja tensionată a finanțelor publice din statele membre în cauză.

(7) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE), înființată în 2011 prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) ⁽¹⁾, precum și Sistemul european de supraveghere financiară (SESF) instituit prin articolul 2 din regulamentul respectiv și articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) ⁽²⁾ (AEAPO) și prin articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) ⁽³⁾ (AEVMP) au îmbunătățit în mod semnificativ cooperarea dintre autoritățile de supraveghere bancară din cadrul Uniunii. ABE aduce contribuții importante la crearea unui cadru unic de reglementare pentru serviciile financiare din Uniune și a avut un rol fundamental în punerea în aplicare cu consecvență a recapitalizării instituțiilor de credit importante din Uniune, convenită de reuniunea la nivel înalt a zonei euro din 26 octombrie 2011, în conformitate cu orientările și condițiile adoptate de către Comisie referitoare la ajutoarele de stat.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽²⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

⁽³⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

- (8) Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri desemnarea unui organism european care să fie direct responsabil cu îndeplinirea anumitor atribuții de supraveghere a instituțiilor financiare, începând cu rezoluțiile sale din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului pentru piețele financiare: plan de acțiune ⁽¹⁾ și continuând cu rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 privind normele de supraveghere prudențială din Uniunea Europeană ⁽²⁾.
- (9) Concluziile Consiliului European din 29 iunie 2012 au invitat președintele Consiliului European să elaboreze o foaie de parcurs pentru realizarea unei uniuni economice și monetare autentice. În aceeași zi, reuniunea la nivel înalt a zonei euro a subliniat că, în momentul în care va fi instituit un mecanism unic de supraveghere eficient, cu implicarea Băncii Centrale Europene (BCE) pentru băncile din zona euro, Mecanismul European de Stabilitate (MES) ar putea avea posibilitatea, în urma unei decizii obișnuite, de a recapitaliza băncile în mod direct, bazându-se pe condiționalități adecvate, inclusiv respectarea normelor în materie de ajutoare de stat.
- (10) Consiliul European din 19 octombrie 2012 a conchis că procesul spre o uniune economică și monetară profundă ar trebui să se bazeze pe cadrul instituțional și legal al Uniunii și să fie caracterizat prin deschidere și transparență față de statele membre a căror monedă nu este euro, precum și prin respect pentru integritatea pieței interne. Cadrul financiar integrat va dispune de un mecanism unic de supraveghere, care va fi deschis în măsura posibilului tuturor statelor membre care doresc să participe.
- (11) Prin urmare, ar trebui instituită o uniune bancară în Uniune, susținută de un cadru unic de reglementare pentru serviciile financiare, cuprinzător și detaliat, aplicabil pieței interne în ansamblul său, și având în componență un mecanism unic de supraveghere și noi cadre de garantare a depozitelor și de rezoluție. Având în vedere legăturile strânse și interacțiunile dintre statele membre a căror monedă este euro, uniunea bancară ar trebui să se aplice cel puțin pentru toate statele membre din zona euro. În vederea menținerii și adâncirii pieței interne și în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere instituțional, uniunea bancară ar trebui, de asemenea, să fie deschisă participării altor state membre.
- (12) Ca prim pas în direcția unei uniuni bancare, un mecanism unic de supraveghere ar trebui să asigure punerea în aplicare în mod coerent și eficace a politicii Uniunii referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, aplicarea cadrului unic de reglementare pentru serviciile financiare în același mod instituțiilor de credit din toate statele membre în cauză și faptul că respectivele instituții de credit sunt supuse unei supravegheri de cea mai bună calitate, nestingherită de alte considerații care nu sunt de ordin prudențial. Mecanismul unic de supraveghere (MUS) ar trebui mai ales să fie în concordanță cu funcționarea pieței interne a serviciilor financiare și cu libera circulație a capitalurilor. Un mecanism unic de supraveghere reprezintă punctul de pornire pentru următorii pași în direcția uniunii bancare. Acest lucru reflectă principiul potrivit căruia, în urma unei decizii obișnuite, MES va avea posibilitatea de a recapitaliza băncile în mod direct, odată cu instituirea unui mecanism unic de supraveghere eficace. În concluziile Consiliului European din 13-14 decembrie 2012 se preciza că „Într-un context în care supravegherea bancară este efectiv transferată unui mecanism unic de supraveghere, va fi necesar un mecanism unic de rezoluție, care să aibă prerogativele necesare pentru a asigura rezoluția oricărei bănci din statele membre participante cu ajutorul instrumentelor adecvate” și că „Mecanismul unic de rezoluție ar trebui să se bazeze pe contribuțiile sectorului financiar și să includă mecanisme de sprijin adecvate și eficace”.
- (13) În calitate de bancă centrală a zonei euro, cu o vastă experiență în probleme de stabilitate macroeconomică și financiară, BCE este în măsură să îndeplinească atribuții de supraveghere bine definite, având ca obiectiv principal protejarea stabilității sistemului financiar din Uniune. Într-adevăr, în multe state membre, băncile centrale sunt deja responsabile cu supravegherea bancară. Băncii Centrale Europene ar trebui să-i fie, prin urmare, conferite atribuții specifice privind politicile legate de supravegherea instituțiilor de credit din statele membre participante.
- (14) BCE și autoritățile naționale competente din statele membre nu sunt state membre participante („state membre neparticipante”) ar trebui să încheie un memorandum de înțelegere care să descrie în termeni generali modul în care vor coopera unele cu altele în vederea îndeplinirii atribuțiilor lor de supraveghere în temeiul dreptului Uniunii în legătură cu instituțiile financiare menționate în prezentul regulament. Memorandumul de înțelegere ar putea, printre altele, să clarifice consultarea referitoare la deciziile BCE care produc efecte asupra sucursalelor sau filialelor cu sediul în statul membru neparticipant, a căror întreprindere-mamă își are sediul într-un stat membru participant, precum și cooperarea în situații de urgență, inclusiv mecanismele de alertă timpurie, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația relevantă a Uniunii. Memorandumul ar trebui revizuit în mod periodic.
- (15) Ar trebui să i se confere BCE atribuții specifice de supraveghere care sunt esențiale pentru a asigura punerea în aplicare coerentă și eficace a politicii Uniunii în materie de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în timp ce alte atribuții ar trebui să rămână ale autorităților naționale. Atribuțiile BCE ar trebui să includă luarea de măsuri pentru asigurarea stabilității macroprudențiale, sub rezerva unor acorduri specifice care să reflecte rolul autorităților naționale.
- (16) Siguranța și soliditatea instituțiilor de credit de mari dimensiuni este esențială pentru a asigura stabilitatea sistemului financiar. Cu toate acestea, experiența recentă arată că instituțiile de credit de mai mici dimensiuni pot reprezenta, de asemenea, o amenințare la adresa stabilității financiare. Prin urmare, BCE ar trebui să fie în măsură să își exercite atribuțiile de supraveghere în raport cu toate instituțiile de credit autorizate și sucursalele cu sediul în statele membre participante.

⁽¹⁾ JO C 40, 7.2.2001, p. 453.

⁽²⁾ JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.

- (17) În îndeplinirea atribuțiilor care i-au fost conferite și fără a aduce atingere obiectivului de a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, BCE ar trebui să țină seama pe deplin de diversitatea instituțiilor de credit, de dimensiunile și modelele de afaceri ale acestora, precum și de beneficiile sistemice ale diversității în sectorul bancar din Uniune.
- (18) Exercițarea atribuțiilor BCE ar trebui să contribuie, în special, la asigurarea faptului că instituțiile de credit internalizează integral toate costurile generate de activitățile lor, astfel încât să se evite hazardul moral și asumarea de riscuri excesive asociată acestuia. BCE ar trebui să țină cont pe deplin de condițiile macroeconomice relevante din statele membre, în special de stabilitatea ofertei de credit și de facilitarea activităților productive pentru economie în general.
- (19) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să fie înțeleasă drept o modificare a cadrului contabil aplicabil în temeiul altor acte de drept al Uniunii și de drept național.
- (20) Autorizarea prealabilă pentru desfășurarea activității instituțiilor de credit este o tehnică prudențială-cheie pentru a se asigura că aceste activități sunt întreprinse doar de acei operatori care dețin o bază economică solidă, o organizare care le permite să facă față riscurilor specifice inerente atragerii de depozite și acordării de credite, precum și directori cu competențe în domeniu. BCE ar trebui să aibă deci atribuția de a autoriza instituțiile de credit care urmează să fie înființate în statele membre participante și ar trebui să fie responsabilă cu retragerea autorizațiilor, sub rezerva unor acorduri specifice care să reflecte rolul autorităților naționale.
- (21) În plus față de condițiile prevăzute de dreptul Uniunii cu privire la autorizarea instituțiilor de credit și cazurile de retragere a acestor autorizații, statele membre pot să prevadă în prezent condiții suplimentare pentru autorizare și cazuri suplimentare de retragere a autorizațiilor. BCE ar trebui prin urmare să își îndeplinească atribuția legată de autorizarea instituțiilor de credit și de retragere a autorizației, în caz de nerespectare a dreptului național, la propunerea respectivei autorități naționale competente, care evaluează conformitatea cu condițiile relevante prevăzute în dreptul național.
- (22) O evaluare a caracterului adecvat al oricărui nou proprietar înainte de achiziționarea unei participații semnificative într-o instituție de credit este un instrument indispensabil pentru a asigura menținerea caracterului adecvat și a solidității financiare a proprietarilor instituțiilor de credit. În calitate de instituție a Uniunii, BCE este în măsură să efectueze o astfel de evaluare, fără a impune restricții nejustificate pe piața internă. BCE ar trebui să aibă atribuția de a evalua achiziționarea și cedarea de participații semnificative în instituțiile de credit, cu excepția contextului rezoluției bancare.
- (23) Respectarea acelor norme ale Uniunii, care obligă instituțiile de credit să dețină anumite niveluri de capital pentru a acoperi riscurile inerente activității instituțiilor de credit, să limiteze dimensiunea expunerilor față de contrapartidele individuale, să facă publice informațiile referitoare la propria situație financiară, să dispună de suficiente active lichide pentru a face față situațiilor de criză pe piață și să limiteze efectul de levier reprezintă o condiție prealabilă a solidității prudențiale a instituțiilor de credit. BCE ar trebui să aibă atribuția de a asigura respectarea acestor norme care includ, în special, acordarea de aprobări, permisiuni, derogări sau excepții prevăzute în scopul respectivelor norme.
- (24) Existența unor amortizoare suplimentare de capital, inclusiv a unui amortizor de conservare a capitalului și a unui amortizor anticiclic de capital pentru a se asigura că instituțiile de credit acumulează, în perioadele de creștere economică, o bază de capital suficientă pentru a absorbi pierderile în perioadele de criză, a unor amortizoare pentru instituții globale de importanță sistemică și pentru alte instituții de importanță sistemică, precum și a altor măsuri care vizează contracararea riscurilor sistemice sau macroprudențiale, reprezintă instrumente prudențiale-cheie. În scopul de a asigura coordonarea deplină, BCE ar trebui să fie informată în mod corespunzător în cazul în care autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate impun astfel de măsuri. Mai mult, BCE ar trebui să fie în măsură, după caz, să aplice cerințe mai stricte și măsuri mai stringente, sub rezerva coordonării strânse cu autoritățile naționale. Dispozițiile din prezentul regulament privind măsurile de contracarare a riscurilor sistemice sau macroprudențiale nu aduc atingere procedurilor de coordonare prevăzute în alte acte de drept al Uniunii. Autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate și BCE vor acționa în conformitate cu toate procedurile de coordonare prevăzute în astfel de acte, după ce au urmat procedurile prevăzute în prezentul regulament.
- (25) Siguranța și soliditatea unei instituții de credit depind, de asemenea, de alocarea unui capital intern adecvat, ținând seama de riscurile la care ar putea fi expusă instituția, precum și de existența unor structuri de organizare internă și a unor structuri de administrare corporativă adecvate. BCE ar trebui să aibă, prin urmare, atribuția de a aplica cerințe care să asigure faptul că instituțiile de credit în statele membre participante dispun de structuri, procese și mecanisme de administrare solide, inclusiv strategii și procese de evaluare și menținere a caracterului adecvat al capitalului intern. În cazul apariției unor deficiențe, BCE ar trebui să aibă, de asemenea, atribuția de a impune măsuri adecvate, inclusiv cerințe specifice de suplimentare a fondurilor proprii, cerințe specifice de publicare, precum și cerințe specifice de lichiditate.
- (26) Riscurile la adresa siguranței și solidității unei instituții de credit pot apărea atât la nivelul instituțiilor de credit individuale, cât și la nivelul unui grup bancar sau al unui conglomerat financiar. Pentru a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, este importantă existența unor acorduri specifice de supraveghere care să atenueze aceste riscuri. În plus față de supravegherea instituțiilor de credit individuale, atribuțiile BCE ar trebui să includă supravegherea la nivel consolidat, supravegherea suplimentară, supravegherea societăților financiare holding și supravegherea societăților financiare holding mixte, excluzând supravegherea întreprinderilor de asigurare.

- (27) În vederea menținerii stabilității financiare, deteriorarea situației financiare și economice a unei instituții trebuie remediată în stadiu incipient. BCE ar trebui să aibă atribuția de a lua măsuri de intervenție timpurie, astfel cum se prevede în dreptul relevant al Uniunii. Totuși, BCE ar trebui să-și coordoneze măsurile de intervenție timpurie cu autoritățile de rezoluție relevante. În măsura în care autoritățile naționale își mențin competențele privind rezoluția instituțiilor de credit, BCE ar trebui, în plus, să se coordoneze în mod corespunzător cu autoritățile naționale în cauză, pentru a asigura o înțelegere comună a responsabilităților fiecăruia în caz de producere a unei crize, în special în contextul grupurilor de gestionare a crizelor transfrontaliere și al viitoarelor colegii de rezoluție instituite în acest scop.
- (28) Atribuțiile de supraveghere care nu sunt conferite BCE ar trebui să rămână în competența autorităților naționale. Aceste atribuții ar trebui să includă prerogativa de a primi notificări de la instituțiile de credit în legătură cu dreptul de stabilire și de liberă prestare a serviciilor, de a supraveghea organismele care nu se încadrează în definiția instituțiilor de credit în temeiul dreptului Uniunii, dar care sunt supravegheate ca instituții de credit în conformitate cu dreptul național, de a supraveghea instituțiile de credit din țări terțe care își înființează o sucursală sau furnizează servicii transfrontaliere în Uniune, de a supraveghea serviciile de plăți, de a efectua verificări curente ale instituțiilor de credit, de a îndeplini funcția autorităților competente în relația cu instituțiile de credit în ceea ce privește piețele instrumentelor financiare, de a preveni utilizarea sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului și de a asigura protecția consumatorilor.
- (29) BCE ar trebui să coopereze în mod corespunzător și pe deplin cu autoritățile naționale competente cu asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor și cu combaterea spălării banilor.
- (30) BCE ar trebui să îndeplinească atribuțiile care îi sunt conferite cu scopul de a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar din Uniune și al fiecărui stat membru participant în parte, precum și unitatea și integritatea pieței interne, asigurând astfel protecția deponenților și îmbunătățind funcționarea pieței interne, în conformitate cu cadrul unic de reglementare pentru serviciile financiare din Uniune. În special, BCE ar trebui să ia în considerare în mod adecvat principiile de egalitate și nediscriminare.
- (31) Conferirea unor atribuții de supraveghere Băncii Centrale Europene ar trebui să fie în concordanță cu cadrul SESF și cu obiectivul său fundamental de a elabora cadrul unic de reglementare și de a consolida convergența practicilor de supraveghere pe întreg teritoriul Uniunii. Cooperarea dintre autoritățile de supraveghere bancară și autoritățile de supraveghere a piețelor asigurărilor și valorilor mobiliare este importantă pentru a aborda chestiunile de interes comun și a asigura o supraveghere adecvată a instituțiilor de credit care operează și în sectorul asigurărilor și în cel al valorilor mobiliare. Prin urmare, BCE ar trebui să fie obligată să coopereze strâns cu ABE, cu AEVMP, cu AEAPO și cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și cu celelalte autorități care fac parte din SESF. BCE ar trebui să își îndeplinească atribuțiile în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și fără a aduce atingere competenței și atribuțiilor altor participanți din cadrul SESF. De asemenea, BCE ar trebui să fie obligată să coopereze cu autoritățile de rezoluție relevante și cu organismele care finanțează direct sau indirect asistența financiară publică.
- (32) BCE ar trebui să își îndeplinească atribuțiile sub rezerva dreptului relevant al Uniunii și în conformitate cu acesta, inclusiv cu totalitatea dreptului primar și secundar al Uniunii, cu deciziile Comisiei în domeniul ajutoarelor de stat, cu normele privind concurența și controlul fuziunilor și cu cadrul unic de reglementare aplicabil tuturor statelor membre. ABE este însărcinată cu elaborarea de proiecte de standarde tehnice, precum și de orientări și recomandări care să asigure convergența în materie de supraveghere și coerența rezultatelor activităților de supraveghere pe teritoriul Uniunii. BCE nu ar trebui să se substituie ABE în exercitarea acestor atribuții și, prin urmare, ar trebui să dețină prerogative privind adoptarea de regulamente în conformitate cu articolul 132 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și în conformitate cu actele Uniunii adoptate de Comisie pe baza propunerilor elaborate de ABE și sub rezerva articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (33) După caz, BCE și autoritățile competente responsabile cu piețele destinate instrumentelor financiare ar trebui să încheie memorandumuri de înțelegere care să descrie în termeni generali modul în care vor coopera în vederea îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere ce le revin în temeiul dreptului Uniunii în legătură cu instituțiile financiare menționate în prezentul regulament. Aceste memorandumuri ar trebui transmise Parlamentului European, Consiliului și autorităților competente din toate statele membre.
- (34) În exercitarea atribuțiilor sale și în exercitarea prerogativelor sale de supraveghere, BCE ar trebui să aplice normele materiale legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit. În componența normelor respective intră dreptul relevant al Uniunii, în special regulamente direct aplicabile sau directive precum cele privind cerințele de capital impuse instituțiilor de credit și cele privind conglomeratele financiare. În cazul în care normele materiale legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit sunt prevăzute de directive, BCE ar trebui să aplice legislația națională de transpunere a directivelor respective. În cazul în care dreptul relevant al Uniunii constă din regulamente și se referă la domenii în care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, respectivele regulamente acordă în mod explicit opțiuni pentru statele membre, BCE ar trebui să aplice și legislația națională de exercitare a acelor opțiuni. Asemenea opțiuni ar trebui interpretate ca excluzând opțiunile aflate numai la dispoziția autorităților competente sau desemnate. Acest lucru nu aduce atingere principiului supremației dreptului Uniunii. Prin urmare, BCE ar trebui, atunci când adoptă orientări sau recomandări sau când ia decizii, să se bazeze pe dreptul obligatoriu relevant al Uniunii și să acționeze în conformitate cu aceasta.

- (35) În cadrul domeniului de aplicare a atribuțiilor conferite BCE, dreptul național conferă autorităților naționale competente anumite prerogative care în prezent nu sunt cerute de dreptul Uniunii, inclusiv anumite prerogative privind intervenția timpurie și măsurile preventive. BCE ar trebui să poată solicita autorităților naționale în statele membre participante să facă uz de aceste prerogative, pentru a asigura realizarea integrală și eficace a supravegherii în cadrul MUS.
- (36) Pentru a se asigura că instituțiile de credit, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte aplică normele și deciziile în materie de supraveghere, ar trebui impuse sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare în caz de încălcări. În conformitate cu articolul 132 alineatul (3) din TFUE și cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 cu privire la atribuțiile Băncii Centrale Europene în materie de sancțiuni ⁽¹⁾, BCE are dreptul de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu asupra întreprinderilor pentru nerespectarea obligațiilor care decurg din regulamentele și deciziile sale. Mai mult, pentru a permite BCE să își exercite în mod eficient atribuțiile referitoare la asigurarea respectării normelor în materie de supraveghere prevăzute în dreptul direct aplicabil al Uniunii, BCE ar trebui să fie împuternicită să impună sancțiuni pecuniare instituțiilor de credit, societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte pentru încălcarea acestor norme. Autoritățile naționale ar trebui să poată în continuare aplica sancțiuni în caz de nerespectare a obligațiilor care decurg din dreptul național care transpune directivele Uniunii. În cazul în care BCE consideră că pentru îndeplinirea atribuțiilor sale este necesară aplicarea unei sancțiuni pentru astfel de încălcări, ea ar trebui să fie în măsură să sesizeze autoritățile naționale competente în acest sens.
- (37) Autoritățile naționale de supraveghere dețin o expertiză bogată și de lungă durată în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit aflate pe teritoriul lor și cunosc în detaliu caracteristicile economice, organizaționale și culturale ale acestora. În acest scop, ele dispun de un personal numeros specializat în acest domeniu. Prin urmare, pentru a asigura o supraveghere de înaltă calitate la nivelul întregii Uniuni, autoritățile naționale competente ar trebui să aibă responsabilitatea de a sprijini BCE în pregătirea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale BCE. Aceasta ar trebui să includă mai ales evaluările curente ale situației unei instituții de credit și verificările la fața locului aferente.
- (38) Criteriile prevăzute în prezentul regulament care definesc sfera instituțiilor care sunt mai puțin semnificative ar trebui să se aplice la cel mai înalt nivel de consolidare în cadrul statelor membre participante, pe bază de date consolidate. Atunci când își îndeplinește atribuțiile care i-au fost conferite prin prezentul regulament în ceea ce privește un grup de instituții de credit care nu este mai puțin semnificativ pe bază consolidată, BCE ar trebui să își îndeplinească aceste atribuții pe bază consolidată în ceea ce privește grupul instituțiilor de credit și pe bază individuală în ceea ce privește filialele și sucursalele bancare ale grupului respectiv cu sediul în state membre participante.
- (39) Criteriile prevăzute în prezentul regulament care definesc sfera instituțiilor care sunt mai puțin semnificative ar trebui specificate într-un cadru adoptat și publicat de BCE în consultare cu autoritățile naționale competente. Pe această bază, BCE ar trebui să fie responsabilă cu aplicarea acestor criterii și să verifice, prin propriile calcule, dacă aceste criterii sunt îndeplinite. Informațiile solicitate de BCE pentru a-și efectua calculele nu ar trebui să forțeze instituțiile să aplice cadre contabile diferite de cele care le sunt aplicabile în temeiul altor acte de drept al Uniunii și de drept național.
- (40) Odată ce o instituție de credit a fost considerată semnificativă sau mai puțin semnificativă, această evaluare nu ar trebui să fie, în general, modificată mai des decât o dată la 12 luni, cu excepția cazului în care există modificări structurale în cadrul grupurilor bancare, precum fuziunile sau cesionările.
- (41) Atunci când se decide, ca urmare a unei notificări din partea unei autorități naționale competente, că o instituție are o relevanță semnificativă pentru economia națională și că, prin urmare, ar trebui să fie supravegheată de către BCE, BCE ar trebui să ia în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv aspecte legate de condiții de concurență echitabile.
- (42) În ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit transfrontaliere, active atât în interiorul, cât și în afara zonei euro, BCE ar trebui să coopereze îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre neparticipante. În calitate de autoritate competentă, BCE ar trebui să se supună obligațiilor aferente de cooperare și schimb de informații în temeiul dreptului Uniunii și ar trebui să participe pe deplin în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere. În plus, deoarece exercitarea atribuțiilor de supraveghere de către o instituție a Uniunii aduce beneficii clare în ceea ce privește stabilitatea financiară și integrarea sustenabilă a pieței, statele membre a căror monedă nu este euro ar trebui să aibă și ele, prin urmare, posibilitatea de a participa la MUS. Cu toate acestea, condiția prealabilă necesară pentru exercitarea cu eficacitate a atribuțiilor de supraveghere este ca deciziile de supraveghere să fie puse în aplicare pe deplin și fără întârziere. Statele membre care doresc să participe la MUS ar trebui, prin urmare, să se angajeze să ia toate măsurile pentru ca autoritățile lor naționale competente să respecte și să adopte orice măsură solicitată de BCE în legătură cu instituțiile de credit. BCE ar trebui să fie în măsură să stabilească o cooperare strânsă cu autoritățile competente ale unui stat membru a cărui monedă nu este euro. Aceasta ar trebui să fie obligată să stabilească cooperarea în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul regulament.
- (43) Ținând seama de faptul că statele membre participante a căror monedă nu este euro nu sunt reprezentate în Consiliul guvernatorilor atât timp cât nu adoptă moneda euro, în conformitate cu TFUE și că nu pot beneficia pe deplin de alte mecanisme aflate la dispoziția

(¹) JO L 318, 27.11.1998, p. 4.

statelor membre a căror monedă este euro, în prezentul regulament sunt prevăzute garanții suplimentare în cadrul procesului decizional. Cu toate acestea, garanțiile respective, în special posibilitatea statelor membre participante a căror monedă nu este euro să solicite încetarea imediată a cooperării strânse după informarea Consiliului guvernatorilor cu privire la dezacordul lor motivat privind un proiect de decizie al Consiliului de supraveghere, ar trebui utilizate în cazuri excepționale, pe deplin justificate. Acestea ar trebui să fie utilizate numai atât timp cât se aplică respectivele circumstanțe speciale. Garanțiile se datorează circumstanțelor specifice în care se află, în temeiul prezentului regulament, statele membre participante a căror monedă nu este euro, întrucât acestea nu sunt reprezentate în Consiliul guvernatorilor și nu pot beneficia pe deplin de alte mecanisme aflate la dispoziția statelor membre a căror monedă este euro. Prin urmare, garanțiile nu pot și nu ar trebui să fie considerate un precedent pentru alte domenii de politică a Uniunii.

- (44) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să modifice în vreun fel cadrul actual care reglementează schimbarea formei juridice a sucursalelor sau filialelor și nici aplicarea acestui cadru, sau să se înțeleagă ori să se aplice în sensul oferirii de stimulente în favoarea acestei schimbări. În această privință, responsabilitatea autorităților competente ale statelor membre neparticipante ar trebui să fie respectată pe deplin, astfel încât aceste autorități să dispună în continuare de suficiente instrumente și prerogative în domeniul supravegherii instituțiilor de credit care funcționează pe teritoriul lor, pentru a avea capacitatea de a-și îndeplini această responsabilitate și de a proteja în mod eficace stabilitatea financiară și interesul general. Mai mult, în scopul de a sprijini autoritățile competente în îndeplinirea responsabilităților care le revin, informațiile privind modificarea formei juridice a sucursalelor sau a filialelor ar trebui oferite în timp util deponenților și autorităților competente.
- (45) Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile, BCE ar trebui să dețină prerogative adecvate în domeniul supravegherii. Dreptul Uniunii privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit prevede conferirea anumitor prerogative autorităților competente desemnate de statele membre în aceste scopuri. În măsura în care aceste prerogative se înscriu în sfera atribuțiilor de supraveghere conferite BCE, în raport cu statele membre participante, BCE ar trebui să fie considerată autoritatea competentă și ar trebui să dețină prerogativele conferite autorităților competente prin dreptul Uniunii. Aceasta include prerogativele conferite prin aceste acte autorităților competente ale statelor membre de origine și gazdă, precum și prerogativele conferite autorităților desemnate.
- (46) BCE ar trebui să dețină prerogativa în domeniul supravegherii pentru înlăturarea unui membru al unei structuri de conducere, în conformitate cu prezentul regulament.
- (47) Pentru a-și îndeplini atribuțiile cu eficacitate, BCE ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita toate informațiile necesare și de a efectua, după caz, în cooperare cu autoritățile naționale competente, investigații și verificări la

fața locului. BCE și autoritățile naționale competente ar trebui să aibă acces la aceleași informații, fără ca instituțiile de credit să facă obiectul dublei raportări.

- (48) Privilegiul profesiei juridice este un principiu fundamental de drept al Uniunii, care protejează confidențialitatea comunicării dintre persoanele fizice sau juridice și consilierii acestora, în conformitate cu condițiile prevăzute în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE).
- (49) Atunci când BCE are nevoie să ceară informații de la o persoană stabilită într-un stat membru neparticipant, dar care aparține unei instituții de credit, unei societăți financiare holding sau unei societăți financiare holding mixte cu sediul într-un stat membru participant sau către care această instituție de credit, societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă a externalizat funcții sau activități operaționale, și când aceste cerințe nu se aplică și nu pot fi puse în aplicare în statul membru neparticipant, BCE ar trebui să se coordoneze cu autoritatea competentă din statul membru neparticipant în cauză.
- (50) Prezentul regulament nu afectează aplicarea normelor instituite de articolele 34 și 42 din Protocolul nr. 4 privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, atașat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE („Statutul SEBC și al BCE”). Actele adoptate de BCE în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să dea naștere niciunui drept sau să impună vreo obligație în statele membre neparticipante, cu excepția cazului în care astfel de acte sunt conforme cu dreptul relevant al Uniunii, în conformitate cu protocolul respectiv și cu Protocolul nr. 15 privind unele dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, atașat la TUE și la TFUE.
- (51) În cazul în care instituțiile de credit își exercită dreptul de stabilire sau de prestare de servicii într-un alt stat membru, sau atunci când mai multe entități dintr-un grup au sediile în state membre diferite, dreptul Uniunii prevede proceduri specifice și atribuirea de competențe fiecăruia dintre statele membre în cauză. În măsura în care BCE preia anumite atribuții de supraveghere pentru toate statele membre participante, aceste proceduri și atribuirii nu ar trebui să se aplice în cazul exercitării dreptului de stabilire sau de prestare de servicii într-un alt stat membru participant.
- (52) Atunci când își îndeplinește atribuțiile în temeiul prezentului regulament, precum și atunci când solicită sprijin din partea autorităților naționale competente, BCE ar trebui să aibă în vedere un echilibru echitabil cu privire la implicarea tuturor autorităților naționale competente în cauză, în conformitate cu responsabilitățile prevăzute în dreptul aplicabil al Uniunii pentru supravegherea individuală și pentru supravegherea pe baza subconsolidată și consolidată.

- (53) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată drept prerogativă conferită BCE de a impune sancțiuni persoanelor fizice sau juridice altele decât instituțiile de credit, societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte, fără a se aduce atingere prerogativei BCE de a solicita autorităților naționale competente să acționeze pentru a se asigura că sunt impuse sancțiunile corespunzătoare.
- (54) Astfel cum se prevede în tratate, BCE este o instituție a Uniunii în ansamblu. În ceea ce privește procedurile sale decizionale, aceasta ar trebui să se supună normelor și principiilor generale ale Uniunii referitoare la un proces echitabil și la transparență. Dreptul destinatarilor deciziilor BCE de a fi audiați ar trebui să fie pe deplin respectat, precum și dreptul lor de a solicita un control al deciziilor BCE în conformitate cu normele stabilite în prezentul regulament.
- (55) Conferirea atribuțiilor de supraveghere implică o responsabilitate semnificativă pentru BCE de a proteja stabilitatea financiară în Uniune și de a face uz de prerogativele sale în domeniul supravegherii în modul cel mai eficace și echilibrat. Orice transfer de competențe în domeniul supravegherii de la nivelul unui stat membru la nivelul Uniunii ar trebui însoțit de cerințe corespunzătoare în privința transparenței și a asumării răspunderii. Prin urmare, BCE ar trebui să răspundă pentru exercitarea acestor atribuții în fața Parlamentului European și a Consiliului, instituții legitimate democratic care reprezintă cetățenii Uniunii și statele membre. Aceasta ar trebui să includă raportarea periodică și furnizarea de răspunsuri la întrebările adresate de Parlamentul European, în conformitate cu regulamentul său de procedură, și de Eurogrup, în conformitate cu procedurile sale. Orice obligații de raportare ar trebui să se supună cerințelor relevante privind secretul profesional.
- (56) BCE ar trebui, de asemenea, să înainteze parlamentelor naționale ale statelor membre participante rapoartele pe care le adresează Parlamentului European și Consiliului. Parlamentele naționale ale statelor membre participante ar trebui să aibă posibilitatea de a adresa BCE orice observație sau întrebare cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere, la care BCE poate furniza un răspuns. Normele interne ale acestor parlamente naționale ar trebui să ia în considerare detalii ale procedurilor și modalităților relevante atunci când formulează observații și întrebări adresate BCE. În acest context, ar trebui acordată o atenție deosebită observațiilor sau întrebărilor legate de retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit față de care autoritățile naționale au adoptat măsuri necesare pentru rezoluție sau pentru a menține stabilitatea financiară, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul regulament. Parlamentul național al unui stat membru participant ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a invita președintele sau un reprezentant al Consiliului de supraveghere să participe la un schimb de opinii cu un reprezentant al autorității naționale competente, cu privire la supravegherea instituțiilor de credit din statul membru respectiv. Acest rol al parlamentelor naționale este oportun, având în vedere impactul potențial al măsurilor de supraveghere asupra finanțelor publice, a instituțiilor de credit, a clienților și angajaților acestora, precum și asupra piețelor din statele membre participante. În cazul în care autoritățile naționale competente iau măsuri în conformitate cu prezentul regulament, modalitățile de responsabilizare prevăzute de dreptul național ar trebui aplicate în continuare.
- (57) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului Parlamentului European de a constitui, în conformitate cu articolul 226 din TFUE, o comisie temporară de anchetă care să examineze presupuse contravenții sau administrarea defectuoasă în punerea în aplicare a dreptului Uniunii, și nici dreptului Parlamentului European de a-și exercita funcțiile de control politic prevăzute în tratate, inclusiv dreptul acestuia de a adopta o poziție sau o rezoluție în situațiile în care consideră oportun acest lucru.
- (58) În acțiunile sale, BCE ar trebui să respecte principiul procesului echitabil și al transparenței.
- (59) Regulamentul menționat la articolul 15 alineatul (3) din TFUE ar trebui să stabilească norme detaliate care să permită accesul la documentele pe care BCE le deține ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor sale de supraveghere, în conformitate cu TFUE.
- (60) În conformitate cu articolul 263 din TFUE, CJUE îi revine sarcina de a controla, printre altele, legalitatea actelor BCE, altele decât recomandările și avizele, menite să producă efecte juridice față de terți.
- (61) În conformitate cu articolul 340 din TFUE, BCE, în concordanță cu principiile generale comune ale cadrelor legislative ale statelor membre, ar trebui să repare orice prejudiciu provocat de către aceasta sau de către funcționarii acesteia în exercitarea funcțiilor lor. Această dispoziție nu ar trebui să aducă atingere răspunderii autorităților naționale competente de a repara orice prejudiciu cauzat de către acestea sau de către funcționarii acestora în exercitarea funcțiilor lor în conformitate cu legislația națională.
- (62) Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽¹⁾ se aplică BCE în temeiul articolului 342 din TFUE.
- (63) Atunci când stabilește dacă dreptul de acces la dosar al persoanelor în cauză ar trebui limitat, BCE ar trebui să respecte drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, îndeosebi dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil.

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385.

- (64) BCE ar trebui să ofere persoanelor juridice și fizice posibilitatea de a solicita un control al deciziilor care le sunt adresate sau care le privesc în mod direct și individual și care au fost luate în temeiul prerogativelor care i-au fost conferite prin prezentul regulament. Sfera de aplicare a controlului ar trebui să se refere la conformitatea procedurală și de fond cu prezentul regulament a unor astfel de decizii, cu respectarea marjei discreționare acordate BCE pentru a hotărî cu privire la oportunitatea luării acestor decizii. În acest scop și din motive de economie procedurală, BCE ar trebui să înființeze un comitet administrativ de control în vederea efectuării unei astfel de evaluări interne. Pentru formarea comitetului, Consiliul guvernatorilor BCE ar trebui să numească persoane cu o reputație solidă. În luarea deciziei sale, Consiliul guvernatorilor ar trebui să asigure, în măsura posibilului, un echilibru adecvat privind distribuția geografică și între genuri la nivelul statelor membre. Procedura stabilită pentru efectuarea controlului ar trebui să prevadă reanalizarea de către Consiliul de supraveghere a proiectului de decizie anterior, după caz.
- (65) BCE este responsabilă cu îndeplinirea funcțiilor legate de politica monetară, în vederea menținerii stabilității prețurilor, în conformitate cu articolul 127 alineatul (1) din TFUE. Exercițarea atribuțiilor de supraveghere are drept obiectiv protejarea siguranței și solidității instituțiilor de credit și a stabilității sistemului financiar. Prin urmare, acestea ar trebui îndeplinite complet separat, pentru a evita conflictele de interese și a asigura exercitarea fiecărei funcții în conformitate cu obiectivele urmărite. BCE ar trebui să fie în măsură să garanteze funcționarea complet diferențiată a Consiliului guvernatorilor în ceea ce privește funcția sa monetară și cea de supraveghere. O astfel de diferențiere ar trebui să cuprindă cel puțin reuniuni și ordini de zi strict separate.
- (66) Separarea personalului din punct de vedere organizațional ar trebui să vizeze toate serviciile necesare unei politici monetare independente și ar trebui să asigure faptul că exercitarea atribuțiilor conferite prin prezentul regulament este pe deplin supusă controlului democratic și monitorizării prevăzute de prezentul regulament. Personalul implicat în îndeplinirea atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament ar trebui să raporteze președintelui Consiliului de supraveghere.
- (67) Mai exact, în cadrul BCE ar trebui instituit un Consiliu de supraveghere responsabil cu pregătirea deciziilor în materie de supraveghere care să includă expertiza specifică a autorităților naționale de supraveghere. Prin urmare, consiliul ar trebui să fie prezidat de un președinte, să aibă un vicepreședinte și să includă reprezentanți ai BCE și ai autorităților naționale competente. În conformitate cu prezentul regulament, numirile în cadrul Consiliului de supraveghere ar trebui să respecte principiile echilibrului între genuri, experienței și calificării. Toți membrii Consiliului de supraveghere ar trebui să fie informați prompt și complet cu privire la punctele de pe ordinea de zi a reuniunilor acestuia, în vederea facilitării eficacității discuției și a procesului de adoptare a proiectelor de decizii.
- (68) În cursul exercitării atribuțiilor sale, Consiliul de supraveghere ar trebui să țină cont de toate faptele și împrejurările relevante din statele membre participante și ar trebui să își îndeplinească îndatoririle în interesul întregii Uniuni.
- (69) Respectând pe deplin acordurile instituționale și modalitățile de vot instituite prin tratate, Consiliul de supraveghere ar trebui să reprezinte un organism esențial în exercitarea de către BCE a atribuțiilor de supraveghere, atribuții care, până în prezent, au revenit autorităților naționale competente. Din acest motiv, Consiliului ar trebui să i se confere competența de a adopta o decizie de punere în aplicare pentru numirea președintelui și a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere. După audierea Consiliului de supraveghere, BCE ar trebui să prezinte Parlamentului European, spre aprobare, o propunere de numire a președintelui și a vicepreședintelui. Odată ce respectiva propunere a fost aprobată, Consiliul ar trebui să adopte decizia de punere în aplicare respectivă. Președintele ar trebui să fie ales pe baza unei proceduri de selecție deschise, despre care Parlamentul European și Consiliul ar trebui să fie informați în mod corespunzător.
- (70) Pentru a permite o rotație adecvată, asigurând totodată independența deplină a președintelui, mandatul acestuia nu ar trebui să depășească cinci ani și nu ar trebui să poată fi reînnoit. Pentru a asigura o coordonare deplină cu activitățile ABE și cu politicile prudentiale ale Uniunii, Consiliul de supraveghere ar trebui să aibă posibilitatea de a invita ABE și Comisia în calitate de observatori. Președintele Autorității europene de rezoluție ar trebui, odată ce aceasta este instituită, să participe ca observator la reuniunile Consiliului de supraveghere.
- (71) Consiliul de supraveghere ar trebui sprijinit de către un comitet director, cu o componență mai restrânsă. Comitetul director ar trebui să pregătească reuniunile Consiliului de supraveghere, să își îndeplinească îndatoririle strict în interesul întregii Uniuni și să funcționeze în condiții de transparență totală față de Consiliul de supraveghere.
- (72) Consiliul guvernatorilor BCE ar trebui să invite reprezentanții din statele membre participante a căror monedă nu este euro oricând acesta intenționează să obiecteze față de un proiect de decizie pregătit de Consiliul de supraveghere sau oricând autoritățile naționale competente vizate informează Consiliul guvernatorilor cu privire la dezacordul lor justificat privind un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, atunci când o astfel de decizie se adresează autorităților naționale în legătură cu instituții de credit din state membre participante a căror monedă nu este euro.
- (73) Pentru a asigura separarea atribuțiilor de politică monetară de cele de supraveghere, ar trebui să i se solicite BCE să instituie un grup de mediere. Instituirea grupului și, în special, componența sa, ar trebui să asigure soluționarea diferențelor de opinii într-un mod echilibrat, în interesul Uniunii în ansamblu.

- (74) Consiliul de supraveghere, comitetul director și personalul BCE care îndeplinește atribuțiile de supraveghere ar trebui să facă obiectul unor cerințe corespunzătoare privind secretul profesional. Cerințe similare ar trebui să se aplice schimbului de informații cu personalul BCE care nu este implicat în activități de supraveghere. Această cerință nu ar trebui să împiedice BCE să facă schimb de informații, în limitele și condițiile prevăzute de legislația relevantă a Uniunii, inclusiv cu Comisia, în vederea îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin în temeiul articolelor 107 și 108 din TFUE și în conformitate cu dreptul Uniunii privind supravegherea economică și bugetară îmbunătățite.
- (75) Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile de supraveghere în mod eficace, BCE ar trebui să-și exercite atribuțiile de supraveghere care îi sunt conferite în mod complet independent, în special față de influența politică nejustificată și față de ingerința industriei de profil, care i-ar afecta independența operațională.
- (76) Utilizarea unor perioade de așteptare aplicabile în cazul autorităților de supraveghere constituie un aspect important al asigurării eficacității și independenței supravegherii efectuate de către aceste autorități. În acest scop și fără a aduce atingere aplicării unor norme naționale mai stricte, BCE ar trebui să stabilească și să mențină proceduri cuprinzătoare și oficiale, inclusiv perioade de control adecvate, pentru a evalua în prealabil și a preveni posibilele conflicte cu interesul legitim al MUS/BCE, în cazul în care un fost membru al Consiliului de supraveghere își începe activitatea în cadrul industriei bancare pe care a supravegheat-o anterior.
- (77) Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile de supraveghere în mod eficient, BCE ar trebui să dispună de resurse adecvate. Aceste resurse ar trebui să fie obținute într-un mod care să asigure independența BCE față de influențe nejustificate din partea autorităților naționale competente și a participanților la piață, precum și separarea dintre politica monetară și atribuțiile de supraveghere. Costurile activității de supraveghere ar trebui suportate de către entitățile care fac obiectul acesteia. Prin urmare, exercitarea atribuțiilor de supraveghere de către BCE ar trebui finanțată prin taxe anuale percepute de la instituțiile de credit care își au sediul în statele membre participante. BCE ar trebui, de asemenea, să poată percepe taxe sucursalelor înființate într-un stat membru participant de către instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru neparticipant pentru a acoperi cheltuielile suportate de BCE atunci când aceasta își exercită atribuțiile în calitate de supraveghetor gazdă asupra sucursalelor respective. În cazul în care o instituție de credit sau o sucursală este supravegheată pe bază consolidată, taxa ar trebui percepută la cel mai înalt nivel al unei instituții de credit din cadrul grupului implicat având sediul în statul membru participant. Calculul taxelor ar trebui să excludă orice filială cu sediul într-un stat membru neparticipant.
- (78) Atunci când o instituție de credit este inclusă în supraveghere pe o bază consolidată, taxa ar trebui să fie calculată la cel mai înalt nivel de consolidare în statele membre participante și să fie alocată instituțiilor de credit cu sediul într-un stat membru participant și incluse în supravegherea pe o bază consolidată, pe baza unor criterii obiective privind importanța și profilul de risc, incluzând activele ponderate în funcție de risc.
- (79) Un personal foarte motivat, bine instruit și imparțial este indispensabil pentru realizarea unei supravegheri eficace. Pentru a crea un mecanism de supraveghere cu adevărat integrat, ar trebui prevăzute schimburi și detașări adecvate de personal, cu și între toate autoritățile naționale competente și BCE. Pentru asigurarea unui control *inter pares* continuu, în special în supravegherea instituțiilor de credit mari, BCE ar trebui să poată solicita ca echipele naționale de supraveghere să implice, de asemenea, personal de la autoritățile competente ale altor state membre participante, făcând posibilă constituirea de echipe de supraveghere cu diversitate geografică, cu o expertiză și un profil specifice. Schimburile și detașările de personal ar trebui să contribuie la instituirea unei culturi comune a supravegherii. BCE ar trebui să furnizeze periodic informații cu privire la numărul de membri ai personalului provenind de la autoritățile naționale competente care sunt detașați la BCE pentru funcționarea MUS.
- (80) Având în vedere globalizarea serviciilor bancare și importanța sporită a standardelor internaționale, BCE ar trebui să își îndeplinească atribuțiile în respectul standardelor internaționale și în dialog și cooperare strânsă cu autoritățile de supraveghere din afara Uniunii, fără a se suprapune rolului internațional al ABE. BCE ar trebui împunernicită să dezvolte contacte și să încheie acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere și administrațiile din țări terțe și cu organizațiile internaționale, coordonându-se în același timp cu ABE și respectând pe deplin rolurile existente și respectivele competențe ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii.
- (81) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal de către BCE în sensul prezentului regulament.
- (82) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Anti-fraudă (OLAF) ⁽³⁾ se aplică BCE. BCE a adoptat Decizia

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

BCE/2004/11⁽¹⁾ privind modalitățile și condițiile aplicabile investigațiilor efectuate de Oficiul European Anti-fraudă în cadrul Băncii Centrale Europene.

- (83) Pentru a se asigura că instituțiile de credit fac obiectul unei supravegheri de cea mai înaltă calitate, nestingherite de alte considerații de natură neprudențială, și că evoluțiile pieței cu influențe negative reciproce care afectează instituțiile de credit și statele membre sunt abordate în timp util și cu eficacitate, BCE ar trebui să treacă în cel mai scurt timp posibil la îndeplinirea atribuțiilor specifice de supraveghere. Cu toate acestea, transferul atribuțiilor de supraveghere de la autoritățile naționale de supraveghere la BCE necesită o anumită pregătire. Prin urmare, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție.
- (84) La adoptarea modalităților operaționale detaliate privind punerea în aplicare a atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament, BCE ar trebui să prevadă măsuri tranzitorii care să asigure finalizarea procedurilor de supraveghere în curs, inclusiv orice decizii și/sau măsuri adoptate sau investigații inițiate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (85) În Comunicarea sa din 28 noiembrie 2012 privind proiectul unei uniuni economice și monetare profunde și autentice, Comisia a declarat că „articolul 127 alineatul (6) din TFUE ar putea fi modificat, astfel încât să se aplice procedura legislativă ordinară și să se elimine unele dintre constrângerile juridice care vizează în prezent configurarea MUS (și anume consfințirea unei opțiuni directe și irevocabile de participare la MUS a statelor membre a căror monedă nu este euro, dincolo de modelul „cooperării strânse”; acordarea de drepturi absolut egale în cadrul procesului decizional al BCE statelor membre a căror monedă nu este euro care participă la MUS; și realizarea de noi progrese în direcția separării interne a procesului decizional vizând politica monetară de cel vizând supravegherea)”. De asemenea, a precizat că „un anumit aspect care ar trebui rezolvat ar fi consolidarea responsabilității democratice a BCE în măsura în care aceasta acționează ca organism de supraveghere bancară”. Se reamintește faptul că TUE prevede că propunerile de modificare a tratatului pot fi depuse de către guvernul oricărui stat membru, Parlamentul European sau Comisia Europeană, și că pot să se refere la orice aspect al tratatelor.
- (86) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil și trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (87) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru eficient și eficace pentru exercitarea

atribuțiilor specifice de supraveghere a instituțiilor de credit de către o instituție a Uniunii și asigurarea aplicării coerente a cadrului unic de reglementare a instituțiilor de credit, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, și, în consecință, având în vedere structura panunională a pieței bancare și impactul exercitat asupra altor state membre de derapajele instituțiilor de credit –, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament conferă Băncii Centrale Europene atribuții specifice privind politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, pentru a contribui la siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, ținând seama pe deplin și în mod corespunzător de unitatea și integritatea pieței interne, pe baza tratamentului egal al instituțiilor de credit în vederea prevenirii arbitrajului de reglementare.

Instituțiile menționate la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții⁽²⁾ sunt excluse din sfera atribuțiilor de supraveghere conferite Băncii Centrale Europene în conformitate cu articolul 4 din prezentul regulament. Sfera atribuțiilor de supraveghere ale BCE este limitată la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, în conformitate cu prezentul regulament. Prezentul regulament nu conferă BCE nicio altă atribuție de supraveghere, cum ar fi cele legate de supravegherea prudențială a contrapartidelor centrale.

În exercitarea atribuțiilor conferite în temeiul prezentului regulament și fără a aduce atingere obiectivului de a asigura siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, BCE ia în considerare pe deplin diferitele tipuri, modele de afaceri și dimensiuni ale instituțiilor de credit.

Nicio acțiune, propunere sau politică a BCE nu discriminează, direct sau indirect, vreun stat membru sau grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor bancare sau financiare în orice monedă.

Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilităților și competențelor aferente ale autorităților competente ale statelor membre participante privind îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere care nu sunt conferite BCE în temeiul prezentului regulament.

⁽¹⁾ Decizia BCE/2004/11 a Băncii Centrale Europene din 3 iunie 2004 privind modalitățile și condițiile aplicabile investigațiilor efectuate de Oficiul European Anti-fraudă în cadrul Băncii Centrale Europene, în materie de prevenire a fraudei, corupției și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Comunităților Europene și de modificare a condițiilor de angajare a personalului Băncii Centrale Europene (JO L 230, 30.6.2004, p. 56).

⁽²⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

Prezentul Regulament nu aduce atingere nici responsabilităților și competențelor aferente ale autorităților competente sau desemnate ale statelor membre participante privind aplicarea instrumentelor macroprudențiale care nu sunt prevăzute în actele relevante de drept al Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru participant” înseamnă un stat membru a cărui monedă este euro sau un stat membru a cărui monedă nu este euro și care a stabilit o cooperare strânsă în conformitate cu articolul 7;
2. „autoritate națională competentă” înseamnă o autoritate națională competentă desemnată de către un stat membru participant, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții ⁽¹⁾ și cu Directiva 2013/36/UE;
3. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
4. „societate financiară holding” înseamnă o societate financiară holding în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
5. „societate financiară holding mixtă” înseamnă o societate financiară holding mixtă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a firmelor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ⁽²⁾;
6. „conglomerat financiar” înseamnă un conglomerat financiar în sensul definiției de la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2002/87/CE;
7. „autoritate națională desemnată” înseamnă o autoritate desemnată dintr-un stat membru participant, în sensul dreptului relevant al Uniunii.
8. „participație calificată” înseamnă o participație calificată conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
9. „Mecanism unic de supraveghere” (MUS) înseamnă sistemul de supraveghere financiară compus din BCE și din autoritățile naționale competente ale statelor membre participante, astfel cum se prevede la articolul 6 din prezentul regulament.

CAPITOLUL II

Cooperare și atribuții

Articolul 3

Cooperare

(1) BCE cooperează îndeaproape cu ABE, cu AEVMP, cu AEAPO și cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), precum și cu alte autorități care fac parte din SESF, care asigură un nivel corespunzător de reglementare și supraveghere în Uniune.

Atunci când este necesar, BCE încheie memorandumuri de înțelegere cu autoritățile competente din statele membre responsabile de piețele instrumentelor financiare. Aceste memorandumuri sunt puse la dispoziția Parlamentului European, Consiliului și autorităților competente din toate statele membre.

(2) În sensul prezentului regulament, BCE participă în cadrul consiliului supraveghetorilor al ABE în condițiile prevăzute la articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3) BCE își îndeplinește atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor și sarcinilor ABE, AEVMP, AEAPO și CERS.

(4) BCE cooperează îndeaproape cu autoritățile care au competențe de rezoluție a instituțiilor de credit, inclusiv în pregătirea planurilor de rezoluție.

(5) Sub rezerva articolelor 1, 4 și 6, BCE cooperează îndeaproape cu orice facilitate de asistență financiară publică, inclusiv Fondul european de stabilitate financiară (EFSF) și MES, în special în cazul în care un astfel de organism a acordat sau este probabil să acorde, direct sau indirect, asistență financiară unei instituții de credit care face obiectul articolului 4.

(6) BCE și autoritățile competente din statele membre neparticipante încheie un memorandum de înțelegere care descrie în termeni generali modul în care vor coopera în vederea realizării atribuțiilor lor de supraveghere în temeiul dreptului Uniunii în legătură cu instituțiile financiare menționate la articolul 2. Memorandumul se revizuieste în mod periodic.

Fără a aduce atingere primului paragraf, BCE încheie un memorandum de înțelegere cu autoritatea competentă a fiecărui stat membru neparticipant care găzduiește cel puțin o instituție globală de importanță sistemică, astfel cum este prevăzut în dreptul Uniunii.

Fiecare memorandum se revizuieste periodic și se publică în condițiile asigurării unui tratament adecvat al informațiilor confidențiale.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

Articolul 4

Atribuții conferite BCE

(1) În cadrul articolului 6 și în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, BCE deține competența exclusivă să exercite, în scopuri de supraveghere prudențială, următoarele atribuții în legătură cu toate instituțiile de credit cu sediile în statele membre participante:

- (a) autorizarea și retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit, sub rezerva articolului 14;
- (b) pentru instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru participant, care doresc să înființeze o sucursală sau să furnizeze servicii transfrontaliere într-un stat membru neparticipant, îndeplinirea atribuțiilor pe care le are autoritatea competentă din statul membru de origine în temeiul dreptului relevant al Uniunii;
- (c) evaluarea notificărilor de achiziție și cedare a participațiilor calificate la instituții de credit, cu excepția cazului rezoluției bancare și sub rezerva articolului 15;
- (d) asigurarea conformității cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, care impun instituțiilor de credit cerințe prudențiale în domeniul cerințelor de fonduri proprii, al securitizării, al limitelor aferente expunerilor mari, al lichidității, al efectului de levier, precum și al raportării și publicării informațiilor referitoare la aceste aspecte;
- (e) asigurarea conformității cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, care impun instituțiilor de credit cerințe legate de existența unor structuri solide de administrare, inclusiv cerințe referitoare la îndeplinirea criteriilor de onorabilitate și competență de către persoanele responsabile de conducerea instituțiilor de credit, de procesele de administrare a riscurilor, de mecanismele de control intern, de politicile și practicile privind remunerarea și de procesele interne de evaluare eficace a adecvării capitalului propriu, inclusiv de modelele bazate pe ratinguri interne;
- (f) desfășurarea proceselor de supraveghere, inclusiv, după caz, în coordonare cu ABE, realizarea de simulări de criză și posibila lor publicare, pentru a determina măsura în care acordurile, strategiile, procesele și mecanismele implementate de instituțiile de credit, precum și fondurile proprii deținute de acestea asigură o administrare sănătoasă și o acoperire corespunzătoare a riscurilor la care sunt expuse și, pe baza acestui proces de supraveghere, impunerea asupra instituțiilor de credit a unor cerințe specifice de suplimentare a fondurilor proprii, a unor cerințe specifice de publicare, a unor cerințe specifice de lichiditate și a altor măsuri, în cazurile specifice puse la dispoziția autorităților competente în dreptul relevant al Uniunii;
- (g) desfășurarea supravegherii pe bază consolidată în cazul societăților-mamă ale instituțiilor de credit cu sediul într-unul din statele membre participante, inclusiv în cazul societăților financiare holding și al societăților financiare holding mixte, și participarea la supravegherea pe bază consolidată, inclusiv în cadrul colegiilor de supraveghetori, fără a aduce atingere participării autorităților naționale competente în

cadru respectivelor colegii, în calitate de observatori, în ceea ce privește societăților-mamă care nu au sediul într-unul din statele membre participante;

- (h) participarea la supravegherea suplimentară a unui conglomerat financiar, în legătură cu instituțiile de credit incluse în acesta și asumarea atribuțiilor de coordonator, în cazul în care BCE este desemnată coordonator pentru un conglomerat financiar, în conformitate cu criteriile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii;
  - (i) îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere în ceea ce privește planurile de redresare și intervenția timpurie în cazul în care o instituție de credit sau un grup pentru care BCE este autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată nu îndeplinește sau este susceptibilă să nu îndeplinească cerințele prudențiale aplicabile și, doar în situațiile prevăzute în mod explicit în dreptul relevant al Uniunii pentru autoritățile competente, operarea de modificări structurale impuse instituțiilor de credit pentru a preveni dificultățile financiare sau falimentul, cu excepția oricăror competențe în materie de rezoluție.
- (2) Pentru instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru neparticipant, care înființează o sucursală sau furnizează servicii transfrontaliere într-un stat membru participant, BCE îndeplinește, în limitele prevăzute la alineatul (1), atribuțiile pentru care autoritățile naționale competente sunt competente în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

(3) În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament și în vederea realizării obiectivului de a asigura standarde ridicate de supraveghere, BCE aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive. În cazul în care legislația relevantă a Uniunii constă în regulamente și acolo unde, în prezent, respectivele regulamente acordă în mod explicit opțiuni pentru statele membre, BCE aplică și legislația națională de exercitare a acestor opțiuni.

În acest sens, BCE adoptă orientări și recomandări și ia decizii sub rezerva dreptului relevant al Uniunii și în conformitate cu acesta și, în special, cu orice act legislativ și fără caracter legislativ, inclusiv cele menționate la articolele 290 și 291 din TFUE. BCE face, în special, obiectul standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare obligatorii elaborate de ABE și adoptate de către Comisie în conformitate cu articolele 10-15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu articolul 16 din regulamentul respectiv, și dispozițiile din regulamentul respectiv cu privire la manualul de supraveghere european elaborat de ABE în conformitate cu respectivul regulament. De asemenea, BCE poate adopta regulamente doar în măsura în care este necesar în vederea organizării sau specificării modalităților de îndeplinire a atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

Înainte de a adopta un regulament, BCE organizează consultări publice deschise și analizează costurile și beneficiile potențiale aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul regulamentelor în cauză sau cu urgența deosebită a situației, caz în care BCE trebuie să justifice urgența.

Dacă este necesar, BCE contribuie, oricare ar fi rolul său participativ, la elaborarea de către ABE a unor proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de standarde tehnice de punere în aplicare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, sau semnaleză ABE eventuala necesitate de a prezenta Comisiei proiecte de standarde de modificare a standardelor tehnice de reglementare sau de punere în aplicare în vigoare.

Articolul 5

Atribuții și instrumente macroprudențiale

(1) Ori de câte ori este cazul sau este considerat necesar și fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate ale statelor membre participante aplică cerințe ca instituțiile de credit să dețină amortizoare de capital, la nivelul corespunzător în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, în plus față de cerințele de fonduri proprii menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament, inclusiv rate ale amortizoarelor anticiclice de capital, precum și orice altă măsură care vizează contracararea riscurilor sistemice sau macroprudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE, în cazurile specific menționate în dreptul relevant al Uniunii. Cu zece zile lucrătoare înaintea luării unei astfel de decizii, autoritatea în cauză notifică intenția sa în mod corespunzător către BCE. În cazul în care BCE are obiecții, aceasta își va prezenta în scris motivele în termen de cinci zile lucrătoare. Autoritatea în cauză ține seama în mod corespunzător de motivația BCE înainte de a proceda la luarea deciziei, după caz.

(2) BCE poate, în cazul în care consideră necesar, în locul autorităților naționale competente sau al autorităților naționale desemnate ale statului membru participant, să impună cerințe mai mari decât cele aplicate de către autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate ale statelor membre participante în legătură cu amortizoarele de capital care trebuie să fie deținute de instituțiile de credit, la nivelul corespunzător în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, în plus față de cerințele de fonduri proprii menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament, inclusiv în legătură cu ratele amortizoarelor anticiclice de capital, sub rezerva condițiilor stabilite la alineatele (4) și (5) din prezentul articol și poate aplica măsuri mai stricte care vizează contracararea riscurilor sistemice sau macroprudențiale la nivelul instituțiilor de credit, conform procedurilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE, în cazurile prevăzute în mod expres în dreptul relevant al Uniunii.

(3) Orice autoritate națională competentă sau autoritate națională desemnată poate propune BCE să acționeze în temeiul alineatului (2) pentru a aborda situația specifică a sistemului financiar și a economiei din statul membru al acesteia.

(4) În cazul în care BCE intenționează să acționeze în temeiul alineatului (2), aceasta cooperează îndeaproape cu autoritățile naționale desemnate din statele membre în cauză. În special, BCE își notifică intenția autorităților naționale competente sau autorităților naționale desemnate în cauză cu zece zile lucrătoare înaintea de luarea unei astfel de decizii. În cazul în care oricare din autoritățile în cauză are obiecții, aceasta își va

prezenta în scris motivele în termen de cinci zile lucrătoare. BCE ține seama în mod corespunzător de motivația respectivă înainte de a proceda la luarea deciziei, după caz.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor menționate la alineatul (2), BCE ține seama de situația specifică a sistemului financiar, de situația economică și de ciclul economic dintr-un stat membru sau din părți ale acestuia.

Articolul 6

Cooperarea în cadrul MUS

(1) BCE își îndeplinește atribuțiile în cadrul unui mecanism unic de supraveghere compus din BCE și autoritățile naționale competente. BCE este responsabilă de funcționarea eficace și coerentă a MUS.

(2) Atât BCE, cât și autoritățile naționale competente sunt supuse obligației de a coopera cu bună credință, precum și obligației de a face schimb de informații.

Fără a aduce atingere competenței BCE de a primi direct sau de a avea acces direct la informațiile raportate în mod continuu de către instituțiile de credit, autoritățile naționale competente furnizează BCE, în special, toate informațiile necesare în scopul de a îndeplini atribuțiile conferite BCE în temeiul prezentului regulament.

(3) Dacă este cazul și fără a aduce atingere responsabilității și răspunderii BCE pentru atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament, autoritățile naționale competente sunt responsabile să sprijine BCE, în condițiile stabilite în cadrul menționat la alineatul (7) din prezentul articol, în ceea ce privește pregătirea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la atribuțiile prevăzute la articolul 4 privind toate instituțiile de credit, inclusiv să acorde sprijin în activitățile de verificare. În îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 4, acestea urmează instrucțiunile furnizate de BCE.

(4) În ceea ce privește atribuțiile stabilite la articolul 4, cu excepția alineatului (1) literele (a) și (c), BCE are responsabilitățile prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol, iar autoritățile naționale competente au responsabilitățile prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, în cadrul stabilit la alineatul (7) din prezentul articol și conform procedurilor prevăzute la alineatul (7) din prezentul articol, în legătură cu supravegherea următoarelor instituții de credit, societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte sau sucursale, cu sediul în state membre participante, care aparțin instituțiilor de credit cu sediul în state membre neparticipante:

— cele care sunt mai puțin semnificative la nivel consolidat, la cel mai înalt nivel de consolidare din statele membre participante, sau individual în cazul specific al sucursalelor cu sediul în state membre participante, care aparțin instituțiilor de credit cu sediul în state membre neparticipante. Caracterul semnificativ se evaluează pe baza următoarelor criterii:

(i) dimensiune;

(ii) importanța pentru economia Uniunii sau a oricărui stat membru participant;

(iii) importanța activităților transfrontaliere.

În legătură cu primul paragraf de mai sus, o instituție de credit sau o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă nu sunt considerate mai puțin semnificative, în afara cazului în care acest lucru este justificat de circumstanțe speciale care urmează a fi specificate în metodologie, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (i) valoarea totală a activelor sale depășește 30 de miliarde de euro;
- (ii) raportul dintre totalul activelor sale și PIB al statului membru participant în care își are sediul depășește 20 %, cu excepția cazului în care valoarea totală a activelor sale nu depășește 5 miliarde de euro;
- (iii) ca urmare a unei notificări din partea autorității naționale competente conform căreia aceasta consideră că o astfel de instituție are o relevanță semnificativă pentru economia internă, BCE ia o decizie de confirmare a caracterului semnificativ ca urmare a unei evaluări cuprinzătoare efectuate de către BCE asupra respectivei instituții de credit, inclusiv o evaluare a bilanțului acesteia.

BCE poate de asemenea, din proprie inițiativă, să considere că o anumită instituție are o relevanță semnificativă în cazul în care are filiale bancare cu sediul în mai mult de un stat membru participant, iar activele sau pasivele sale transfrontaliere reprezintă o parte semnificativă din totalul activelor sau pasivelor sale sub rezerva condițiilor prevăzute de metodologie.

Cele pentru care a fost solicitată sau primită asistență financiară publică din partea EFSF sau a MES nu vor fi considerate mai puțin semnificative.

În pofida paragrafelor precedente, BCE îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament cu privire la cele mai importante trei instituții de credit din fiecare stat membru participant, cu excepția cazurilor care se justifică prin circumstanțe specifice.

(5) În ceea ce privește instituțiile de credit menționate la alineatul (4) și în condițiile prevăzute la alineatul (7):

- (a) BCE emite regulamente, orientări sau instrucțiuni de ordin general pentru autoritățile naționale competente, în conformitate cu care autoritățile naționale competente desfășoară atribuțiile prevăzute la articolul 4, cu excepția literelor (a) și (c) de la alineatul (1), și adoptă decizii în materie de supraveghere.

Astfel de instrucțiuni se pot referi la competențele specifice de la articolul 16 alineatul (2) pentru grupuri sau categorii de instituții de credit, în scopul de a asigura consecvența rezultatelor supravegherii în cadrul MUS;

- (b) atunci când este necesar pentru a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere, BCE poate, în orice moment și din inițiativă proprie, după

consultarea autorităților naționale competente sau la solicitarea unei autorități naționale competente, să decidă să exercite în mod direct toate competențele relevante în legătură cu una sau mai multe instituții de credit menționate la alineatul (4), inclusiv în cazul în care s-a solicitat sau s-a beneficiat indirect de asistență financiară din partea EFSF sau MES;

- (c) BCE monitorizează funcționarea sistemului, pe baza responsabilităților și procedurilor stabilite la prezentul articol și în special la alineatul (7) litera (c);
- (d) BCE poate oricând să facă uz de prerogativele menționate la articolele 10-13;
- (e) de asemenea, BCE poate solicita, în mod ad-hoc sau permanent, informații din partea autorităților naționale competente, cu privire la îndeplinirea atribuțiilor desfășurate de către acestea în temeiul prezentului articol.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (5) din prezentul articol, autoritățile naționale competente exercită și sunt responsabile de atribuțiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (d)-g) și (i) și de adoptarea tuturor deciziilor relevante în materie de supraveghere, în legătură cu instituțiile de credit menționate la alineatul (4) primul paragraf din prezentul articol, în cadrul și conform procedurilor prevăzute la alineatul (7) din prezentul articol.

Fără a aduce atingere articolelor 10-13, autoritățile naționale competente și autoritățile naționale desemnate mențin competențele, în conformitate cu dreptul național, de a obține informații din partea instituțiilor de credit, a societăților financiare holding, a societăților financiare holding mixte și a entităților incluse în situația financiară consolidată a unei instituții de credit și de a desfășura verificări la fața locului la sediul respectivelor instituții de credit, societăți financiare holding, societăți financiare holding mixte și entități. Autoritățile naționale competente informează BCE, în conformitate cu cadrul stabilit la alineatul (7) din prezentul articol, cu privire la măsurile adoptate în temeiul prezentului alineat și coordonează îndeaproape măsurile respective cu BCE.

Autoritățile naționale competente raportează către BCE în mod periodic cu privire la îndeplinirea activităților desfășurate în temeiul prezentului articol.

(7) În consultare cu autoritățile naționale competente și pe baza unei propuneri din partea Consiliului de supraveghere, BCE adoptă și publică cadrul de organizare a modalităților practice de punere în aplicare a prezentului articol. Cadrul include, cel puțin, următoarele:

- (a) metodologia specifică pentru evaluarea criteriilor menționate la alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf și a criteriilor conform cărora alineatul (4) paragraful al patrulea încetează să se aplice unei anumite instituții de credit, precum și măsurile care rezultă în scopul punerii în aplicare a alineatelor (5) și (6). Aceste măsuri și metodologia pentru evaluarea criteriilor menționate la alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf sunt revizuite pentru

- a reflecta eventualele modificări relevante și asigură faptul că, în cazul în care o instituție de credit a fost considerată semnificativă sau mai puțin semnificativă, respectiva evaluare se modifică numai în cazul unor schimbări substanțiale și fără caracter tranzitoriu ale circumstanțelor, în special a acelor circumstanțe care se referă la situația instituției de credit și care sunt relevante pentru respectiva evaluare;
- (b) stabilirea procedurilor, inclusiv stabilirea termenelor, precum și posibilitatea de a elabora proiecte de decizii care urmează a fi transmise BCE spre analiză, referitoare la relația dintre BCE și autoritățile naționale competente, în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit care nu sunt considerate mai puțin semnificative în conformitate cu alineatul (4);
- (c) stabilirea procedurilor, inclusiv stabilirea termenelor, referitoare la relația dintre BCE și autoritățile naționale competente, în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit care sunt considerate mai puțin semnificative în conformitate cu alineatul (4). Astfel de proceduri prevăd, în special, ca autoritățile naționale competente, în funcție de cazurile definite în cadru:
- (i) să notifice BCE orice proceduri importante în materie de supraveghere;
- (ii) să evalueze mai aprofundat, la solicitarea BCE, aspecte specifice ale procedurii;
- (iii) să transmită BCE proiectele de decizii importante în materie de supraveghere, cu privire la care BCE își poate exprima opiniile.
- (8) Ori de câte ori BCE este asistată de autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate în scopul exercitării atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, BCE și autoritățile naționale competente se conformează dispozițiilor din actele relevante ale Uniunii, în legătură cu alocarea responsabilităților și cu cooperarea dintre autoritățile competente din diverse state membre.
- (2) Cooperarea strânsă dintre BCE și autoritatea națională competentă a unui stat membru participant a cărui monedă nu este euro se stabilește printr-o decizie adoptată de BCE, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) statul membru în cauză notifică celorlalte state membre, Comisiei, BCE și ABE cererea de a iniția o cooperare strânsă cu BCE în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor prevăzute la articolele 4 și 5, în legătură cu toate instituțiile de credit care au sediul în statul membru în cauză, în conformitate cu articolul 6;
- (b) în notificare, statul membru în cauză se angajează:
- să se asigure că autoritatea sa națională competentă sau desemnată va respecta toate orientările sau solicitările emise de BCE, și
  - să furnizeze, cu privire la instituțiile de credit care au sediul în respectivul stat membru, toate informațiile pe care BCE le-ar putea solicita în vederea efectuării unei evaluări cuprinzătoare a acelor instituții de credit;
- (c) statul membru în cauză a adoptat legislația națională relevantă pentru a se asigura că autoritatea sa națională competentă va fi obligată să adopte orice măsură referitoare la instituțiile de credit, solicitată de către BCE, în conformitate cu alineatul (4).
- (3) Decizia prevăzută la alineatul (2) se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Decizia se aplică la 14 zile după publicare.
- (4) În cazul în care BCE consideră că, referitor la atribuțiile prevăzute la alineatul (1), ar trebui adoptată o măsură de către autoritatea națională competentă a unui stat membru vizat în legătură cu o instituție de credit, o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, aceasta adresează instrucțiuni respectivei autorități, specificând un interval de timp relevant.

Acest interval de timp nu trebuie să fie mai mic de 48 de ore, cu excepția cazului în care adoptarea mai timpurie este indispensabilă pentru a preveni daune ireparabile. Autoritatea națională competentă a statului membru vizat trebuie să ia toate măsurile necesare, în conformitate cu obligația prevăzută la alineatul (2) litera (c).

Articolul 7

Cooperare strânsă cu autoritățile competente ale statelor membre participante a căror monedă nu este euro

(1) În limitele prevăzute în prezentul articol, BCE îndeplinește atribuțiile din domeniile menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) și la articolul 5 în legătură cu instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru a cărui monedă nu este euro, în cazul în care între BCE și autoritatea națională competentă a statului membru respectiv a fost instituită o cooperare strânsă, în conformitate cu prezentul articol.

În acest scop, BCE poate adresa instrucțiuni autorității naționale competente sau autorității naționale desemnate a statului membru participant a cărui monedă nu este euro.

(5) BCE poate lua decizia de a transmite un avertisment statului membru în cauză cu privire la suspendarea sau încheierea cooperării strânse, dacă nu se ia nicio măsură corectivă decisivă în următoarele situații:

(a) atunci când, în opinia BCE, condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(c) nu mai sunt îndeplinite de către statul membru vizat; sau

(b) atunci când, în opinia BCE, autoritatea națională competentă a statului membru în cauză nu acționează în conformitate cu obligația menționată la alineatul (2) litera (c).

În cazul în care, în termen de 15 zile de la notificarea avertismentului, nu sunt luate astfel de măsuri corective, BCE poate suspenda sau înceta cooperarea strânsă cu respectivul stat membru.

Decizia de suspendare sau încetare a cooperării strânse se notifică statului membru în cauză și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Decizia indică data de la care se aplică, ținând seama în mod corespunzător de eficacitatea supravegherii și de interesele legitime ale instituțiilor de credit.

(6) Statul membru poate solicita BCE să înceteze cooperarea strânsă în orice moment după expirarea unui termen de trei ani de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziei adoptate de BCE pentru stabilirea cooperării strânse. Solicitarea explică motivele încetării cooperării, inclusiv, dacă este relevant, posibilele consecințe negative semnificative în ceea ce privește responsabilitățile în materie fiscală ale statului membru. În acest caz, BCE adoptă imediat o decizie de încetare a cooperării strânse și menționează data de la care se aplică într-o perioadă de maximum trei luni, ținând seama în mod corespunzător de eficacitatea supravegherii și de interesele legitime ale instituțiilor de credit. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(7) Dacă un stat membru participant a cărui monedă nu este euro notifică BCE în conformitate cu articolul 26 alineatul (8) cu privire la dezacordul său motivat față de o obiecție a Consiliului guvernatorilor la un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, Consiliul guvernatorilor își dă avizul, în termen de 30 de zile, cu privire la dezacordul motivat exprimat de statul membru și își confirmă sau își retrage obiecția, specificând motivele acțiunii respective.

În cazul în care Consiliul guvernatorilor își confirmă obiecția, statul membru participant a cărui monedă nu este euro poate notifica BCE faptul că decizia potențială legată de un posibil proiect modificat de decizie a Consiliului de supraveghere nu are caracter obligatoriu în ceea ce îl privește.

BCE are în vedere apoi posibila suspendare sau încetare a cooperării strânse cu statul membru respectiv, ținând seama în mod corespunzător de eficacitatea supravegherii și ia o decizie în acel sens.

BCE ține seama în special de următoarele considerații:

(a) dacă absența respectivei suspendări sau încetări ar putea pune în pericol integritatea MUS sau ar avea consecințe negative semnificative în ceea ce privește responsabilitățile în materie fiscală ale statelor membre;

(b) dacă respectiva suspendare sau încetare ar avea consecințe negative semnificative în ceea ce privește responsabilitățile în materie fiscală ale statului membru care și-a notificat dezacordul motivat în conformitate cu articolul 26 alineatul (8);

(c) dacă este sau nu încredințată că autoritatea națională competentă în cauză a adoptat măsuri care, în opinia BCE:

— asigură că instituțiile de credit din statul membru care și-a notificat dezacordul motivat în temeiul paragrafului anterior nu fac obiectul unui tratament mai favorabil decât cel aplicat instituțiilor de credit din alte state membre participante; și

— sunt la fel de eficace ca decizia Consiliului guvernatorilor prevăzută la al doilea paragraf din prezentul alineat în realizarea obiectivelor menționate la articolul 1 și în asigurarea conformării cu dreptul relevant al Uniunii.

BCE include aceste considerații în decizia sa și le comunică statului membru în cauză.

(8) În cazul în care nu este de acord cu un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, un stat membru participant a cărui monedă nu este euro informează Consiliul guvernatorilor cu privire la dezacordul său motivat în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea proiectului de decizie. Consiliul guvernatorilor decide atunci în această privință în termen de cinci zile lucrătoare, ținând cont pe deplin de aceste motive, și oferă explicații în scris statului membru în cauză cu privire la decizia sa. Statul membru în cauză poate solicita BCE încetarea cooperării strânse, cu aplicare imediată, și nu va fi obligat să respecte decizia care decurge de aici.

(9) Un stat membru care a încetat cooperarea strânsă cu BCE nu poate iniția o nouă cooperare strânsă înainte de expirarea unui termen de trei ani de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziei BCE de încetare a cooperării strânse.

Articolul 8

Relații internaționale

Fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale instituțiilor și organismelor Uniunii altele decât BCE, inclusiv ABE, în ceea ce privește atribuțiile conferite de prezentul regulament Băncii Centrale Europene, BCE poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere, organizațiile internaționale și administrațiile din state terțe, sub rezerva unei coordonări corespunzătoare cu ABE. Aceste acorduri nu creează obligații juridice în ceea ce privește Uniunea și statele sale membre.

CAPITOLUL III

Competențe ale BCE

Articolul 9

Competențe în materie de supraveghere și investigare

(1) În scopul exclusiv al îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) și al articolului 5 alineatul (2), BCE este considerată, după caz, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată a statelor membre participante, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

În același scop exclusiv, BCE are prerogativele și obligațiile prevăzute de prezentul regulament. De asemenea, BCE are prerogativele și obligațiile deținute de autoritățile competente și desemnate în temeiul dreptului relevant al Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament. În special, BCE deține prerogativele enumerate în secțiunile 1 și 2 din prezentul capitol.

În măsura în care este necesar în vederea realizării atribuțiilor care îi sunt conferite de prezentul regulament, BCE poate solicita, prin intermediul unor instrucțiuni, acelor autorități naționale să facă uz de prerogativele lor în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul național, în cazul în care prezentul regulament nu conferă BCE astfel de competențe. Respectivul autorități naționale informează pe deplin BCE cu privire la exercitarea respectivelor competențe.

(2) BCE exercită competențele menționate la alineatul (1) din prezentul articol în conformitate cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf. În exercitarea respectivelor competențelor proprii de investigare și de supraveghere, BCE și autoritățile naționale competente cooperează îndeaproape.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, în legătură cu instituțiile de credit cu sediul în state membre participante a căror monedă nu este euro, BCE își exercită competențele în conformitate cu articolul 7.

Secțiunea 1

Prerogative de investigare

Articolul 10

Solicitări de informații

(1) Fără a aduce atingere prerogativelor menționate la articolul 9 alineatul (1) și sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, BCE poate solicita furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, inclusiv a unor informații care trebuie furnizate la intervale regulate și în formate specifice în scopuri de supraveghere și în scopuri statistice aferente, de către următoarele persoane fizice sau juridice, care fac obiectul articolului 4:

(a) instituții de credit cu sediul în state membre participante;

(b) societăți financiare holding cu sediul în state membre participante;

(c) societăți financiare holding mixte cu sediul în state membre participante;

(d) societăți financiare holding cu activitate mixtă cu sediul în state membre participante;

(e) persoane care aparțin entităților menționate la literele (a)-(d);

(f) părți terțe către care entitățile menționate la literele (a)-(d) au externalizat anumite funcții sau activități.

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) furnizează informațiile solicitate. Dispozițiile privind secretul profesional nu exonerează aceste persoane de la datoria de a furniza informațiile respective. Furnizarea informațiilor respective nu se consideră o încălcare a secretului profesional.

(3) În cazul în care BCE obține informații direct de la persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1), aceasta pune aceste informații la dispoziția autorităților naționale competente în cauză.

Articolul 11

Investigații generale

(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament și sub rezerva altor condiții prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, BCE poate efectua toate investigațiile necesare în legătură cu orice persoană menționată la articolul 10 alineatul (1) stabilită sau care se află într-un stat membru participant.

În acest scop, BCE are dreptul:

(a) să solicite prezentarea de documente;

(b) să examineze registrele și înregistrările persoanelor menționate la articolul 10 alineatul (1) și să ridice copii sau extrase ale acestor registre și înregistrări;

(c) să obțină explicații scrise sau orale de la orice persoană menționată la articolul 10 alineatul (1) sau de la reprezentanții ori personalul acesteia;

(d) să intervieze orice altă persoană care consimte să fie interviuată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(2) Persoanele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) fac obiectul investigațiilor inițiate pe baza unei decizii a BCE.

Atunci când o persoană împiedică desfășurarea investigației, autoritatea națională competentă din statul membru participant în care sunt situate sediile respective acordă, în conformitate cu dreptul național, asistența necesară, inclusiv, în cazurile menționate la articolele 12 și 13, facilitarea accesului BCE la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 10 alineatul (1), astfel încât drepturile sus-menționate să poată fi exercitate.

Articolul 12

Inspecții la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament și sub rezerva altor condiții prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, BCE poate efectua, în conformitate cu articolul 13 și sub rezerva notificării prealabile a autorității naționale competente vizate, toate inspecțiile necesare la fața locului, la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 10 alineatul (1) și la sediul oricărei alte întreprinderi incluse în supravegherea pe baza consolidată pentru care BCE este autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (g). Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, BCE poate efectua inspecția la fața locului fără anunțarea prealabilă a persoanelor juridice respective.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de BCE pentru a efectua o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu comercial și pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigare adoptate de BCE și dețin toate prerogativele prevăzute la articolul 11 alineatul (1).

(3) Persoanele juridice prevăzute la articolul 10 alineatul (1) fac obiectul inspecțiilor la fața locului pe baza unei decizii a BCE.

(4) Funcționarii și alte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de autoritatea națională competentă din statul membru în care urmează să se desfășoare inspecția, sprijină în mod activ funcționarii BCE și celelalte persoane autorizate de către aceasta, sub supravegherea și în coordonarea BCE. În acest scop, aceștia beneficiază de prerogativele prevăzute la alineatul (2). Funcționarii autorității naționale competente a statului membru participant în cauză au, de asemenea, dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului.

(5) În cazul în care funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de către BCE, constată că o persoană se opune unei inspecții dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea națională competentă a statului membru participant în cauză le acordă asistența necesară, în conformitate cu dreptul național. În măsura în care acest lucru este necesar inspecției, această asistență include sigilarea oricărui sediu comercial, registru sau înregistrare. În cazul în care autoritatea națională competentă în cauză nu deține această prerogativă, aceasta face uz de prerogativele sale pentru a solicita asistența necesară altor autorități naționale.

Articolul 13

Autorizarea de către o autoritate judiciară

(1) Dacă inspecțiile la fața locului prevăzute la articolul 12 alineatele (1) și (2) sau asistența menționată la articolul 12 alineatul (5) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în temeiul normelor naționale, această autorizare trebuie solicitată.

(2) În cazul în care autorizarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol este solicitată, autoritatea judiciară națională verifică autenticitatea deciziei BCE și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Cu ocazia verificării proporționalității măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita BCE explicații detaliate, în special cu privire la motivele pentru care BCE suspectează că a avut loc o încălcare a actelor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, cu privire la gravitatea respectivei încălcări și la natura implicării persoanei supuse măsurilor coercitive. Autoritatea judiciară națională nu trebuie să controleze însă necesitatea efectuării inspecției sau să solicite să-i fie furnizate informațiile conținute în dosarul BCE. CJUE este singurul organism care poate controla legalitatea deciziei BCE.

Secțiunea 2

Prerogative specifice de supraveghere

Articolul 14

Autorizare

(1) Orice cerere de autorizare privind inițierea activității unei instituții de credit care urmează să fie înființată într-un stat membru participant trebuie înaintată autorităților naționale competente ale statului membru în care urmează să fie înființată instituția de credit, în conformitate cu cerințele prevăzute în dreptul național relevant.

(2) În cazul în care solicitantul respectă toate condițiile de autorizare prevăzute în dreptul național relevant al statului membru respectiv, autoritatea națională competentă, în termenul prevăzut de dreptul național relevant, elaborează un proiect de decizie pentru a propune Băncii Centrale Europene să acorde autorizația. Proiectul de decizie se notifică Băncii Centrale Europene și solicitantului autorizării. În alte cazuri, autoritatea națională competentă respinge cererea de autorizare.

(3) Proiectul de decizie se consideră adoptat de către BCE în afara cazului în care BCE formulează obiecții în termen de maxim zece zile lucrătoare, termen care, în cazuri pe deplin justificate, se poate prelungi o singură dată, pentru aceeași perioadă. BCE ridică obiecții cu privire la proiectul de decizie doar în cazul în care nu sunt respectate condițiile de autorizare prevăzute în dreptul relevant al Uniunii. BCE declară în scris motivele care stau la baza respingerii.

(4) Autoritatea națională competentă notifică solicitantului autorizării decizia adoptată în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(5) Sub rezerva alineatului (6), BCE poate retrage autorizația în cazurile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, din proprie inițiativă, în urma consultărilor cu autoritatea națională competentă din statul membru participant în care își are sediul instituția de credit, sau la propunerea acelei autorități naționale competente. Consultările respective asigură în special că, înaintea luării de decizii cu privire la retragere, BCE acordă suficient timp autorităților naționale pentru a decide asupra măsurilor de remediere necesare, inclusiv asupra eventualelor măsuri de rezoluție, și ține seama de acestea.

Atunci când autoritatea națională competentă care a propus autorizarea în conformitate cu alineatul (1) consideră că autorizația trebuie retrasă în conformitate cu dreptul național relevant, aceasta înaintează o propunere BCE în acest sens. În acest caz, BCE ia o decizie în legătură cu retragerea propusă, ținând cont pe deplin de motivarea propunerii de retragere prezentată de autoritatea națională competentă.

(6) În măsura în care autoritățile naționale își păstrează prerogativa de rezoluție a instituțiilor de credit, în cazurile în care consideră că retragerea autorizației ar aduce atingere punerii în aplicare adecvate sau acțiunilor necesare pentru rezoluție sau pentru menținerea stabilității financiare, acestea își notifică obiecția în mod corespunzător către BCE, explicând în detaliu prejudiciul pe care o retragere l-ar genera în sensul respectiv. În aceste cazuri, BCE se abține de la a proceda la retragere pentru o perioadă convenită împreună cu autoritățile naționale. BCE poate decide să extindă respectiva perioadă dacă este de părere că s-au înregistrat suficiente progrese. Cu toate acestea, dacă BCE determină printr-o decizie motivată că autoritățile naționale nu au pus în aplicare acțiuni corespunzătoare pentru menținerea stabilității financiare, retragerea autorizațiilor se aplică imediat.

Articolul 15

Evaluarea achizițiilor de participații calificate

(1) Fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (c), orice notificare a unei achiziții de participație calificată într-o instituție de credit cu sediul într-un stat membru participant sau orice informație conexasă se înaintează autorităților naționale competente ale statului membru în care instituția de credit își are sediul, în conformitate cu cerințele prevăzute în dreptul național relevant, pe baza actelor menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf.

(2) Autoritatea națională competentă evaluează achiziția propusă și transmite BCE notificarea și o propunere de decizie de a se opune sau nu achiziției, pe baza criteriilor prevăzute în actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de expirarea perioadei relevante de evaluare prevăzute de dreptul relevant al Uniunii și sprijină BCE în conformitate cu articolul 6.

(3) BCE decide dacă se opune achiziției pe baza criteriilor de evaluare prevăzute în dreptul relevant al Uniunii și în conformitate cu procedura și în termenul de evaluare prevăzute în dreptul Uniunii.

Articolul 16

Prerogative de supraveghere

(1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor menționate la articolul 4 alineatul (1) și fără a aduce atingere celorlalte competențe conferite BCE, aceasta dispune de prerogativele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol de a solicita oricărei instituții de credit, oricărei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte din state membre participante să ia din timp măsurile necesare pentru a aborda problemele relevante în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) instituția de credit nu îndeplinește cerințele prevăzute de actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf;
  - (b) BCE are dovezi conform cărora este probabil ca instituția de credit să încalce cerințele prevăzute de actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf în următoarele 12 luni;
  - (c) în baza unei constatări, în cadrul unui proces de supraveghere desfășurat în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (f), conform căreia cadrul, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de instituția de credit și fondurile proprii și lichiditatea deținute de aceasta nu asigură o administrare sănătoasă și o acoperire a riscurilor.
- (2) În scopul articolului 9 alineatul (1), BCE dispune în special de următoarele prerogative:
- (a) de a solicita instituțiilor să dețină fonduri proprii în plus față de cerințele de capital prevăzute în actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf legate de elementele de risc și de riscurile nereglementate în actele relevante ale Uniunii;
  - (b) de a solicita întărirea cadrului, a proceselor, mecanismelor și strategiilor;
  - (c) de a solicita instituțiilor să prezinte un plan de restabilire a conformității cu cerințele de supraveghere în temeiul actelor menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf și de a stabili un termen pentru punerea în aplicare a acestuia, inclusiv îmbunătățiri ale planului respectiv în ceea ce privește sfera de aplicare și termenul;
  - (d) de a solicita instituțiilor să aplice o politică specifică de provizionare sau un tratament specific al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii;
  - (e) de a restrânge sau limita activitățile, operațiunile sau rețeaua instituțiilor sau de a solicita cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea unei instituții;
  - (f) de a solicita reducerea riscului inerent în activitățile, produsele și sistemele instituțiilor;

- (g) de a solicita instituțiilor limitarea componentei variabile a remunerației ca procent în veniturile nete, atunci când nivelul acesteia nu este în concordanță cu menținerea unei baze solide de capital;
- (h) de a solicita instituțiilor să utilizeze profiturile nete pentru a-și consolida fondurile proprii;
- (i) de a restrânge sau interzice distribuțiile de către instituție către acționari, membri sau către deținătorii unor instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentare, în cazul în care interdicția nu constituie o situație de nerespectare a obligațiilor de plată de către instituția respectivă;
- (j) de a impune cerințe de raportare suplimentară sau cu o frecvență mai ridicată, inclusiv de raportare cu privire la situația capitalurilor și pozițiile de lichiditate;
- (k) de a impune cerințe de lichiditate specifice, inclusiv restricții cu privire la neconcordanța de scadențe dintre active și datorii;
- (l) de a solicita publicarea de informații suplimentare;
- (m) de a îndepărta în orice moment din structura de conducere a instituțiilor de credit membrii care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf.

Articolul 17

Prerogativele autorităților-gazdă și cooperarea pentru supravegherea pe baza consolidată

- (1) Procedurile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii referitoare la instituțiile de credit care intenționează să înființeze o sucursală sau să își exercite libertatea de a presta servicii prin desfășurarea propriilor activități pe teritoriul unui alt stat membru, precum și competențele aferente ale statelor membre de origine și gazdă se aplică între statele membre participante numai în sensul atribuțiilor care nu au fost conferite BCE prin articolul 4.
- (2) Dispozițiile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile competente din diferite state membre pentru efectuarea supravegherii pe bază consolidată nu se aplică în măsura în care BCE este singura autoritate competentă implicată.
- (3) În îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul articolelor 4 și 5, BCE asigură un echilibru echitabil între toate statele membre participante în conformitate cu articolul 6 alineatul (8) și, în relația sa cu statele membre neparticipante, respectă echilibrul între statele membre de origine și statele membre-gazdă în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

Articolul 18

Sancțiuni administrative

- (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, atunci când instituțiile de credit, societățile financiare holding sau societățile financiare holding

mixte încalcă, în mod intenționat sau din neglijență, o dispoziție a unor acte de drept al Uniunii relevante și direct aplicabile în legătură cu care autorităților competente li se pun la dispoziție sancțiuni administrative pecuniare în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, BCE poate impune sancțiuni administrative pecuniare de până la de două ori valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, atunci când acestea pot fi determinate, sau de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a unei persoane juridice pentru exercițiul financiar precedent, astfel cum este definită în dreptul relevant al Uniunii, sau orice alte astfel de sancțiuni pecuniare prevăzute în dreptul relevant al Uniunii.

(2) Dacă persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri totală anuală relevantă menționată la alineatul (1) este cea care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, din exercițiul financiar precedent.

(3) Sancțiunile aplicate trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Pentru a stabili dacă trebuie impusă o sancțiune și pentru a determina sancțiunea corespunzătoare, BCE procedează în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).

(4) BCE aplică prezentul articol în conformitate cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din prezentul regulament, inclusiv procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2532/98, după caz.

(5) În cazurile care nu intră sub incidența alineatului (1) din prezentul articol, atunci când este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, BCE poate solicita autorităților naționale competente să inițieze proceduri în vederea luării de măsuri pentru a asigura impunerea de sancțiuni corespunzătoare, în conformitate cu actele menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf și cu legislația națională relevantă care conferă prerogative specifice care nu sunt solicitate în prezent de dreptul Uniunii. Sancțiunile aplicate de către autoritățile naționale competente trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Primul paragraf din prezentul alineat se aplică în special sancțiunilor pecuniare care urmează să fie impuse instituțiilor de credit, societăților financiare holding sau societăților financiare holding mixte pentru încălcări ale legislației naționale care asigură transpunerea directivelor relevante ale UE, precum și oricăror sancțiuni administrative sau măsuri care urmează să fie impuse membrilor structurii de conducere a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte sau oricăror altor persoane fizice care sunt responsabile, în temeiul dreptului național, de comiterea unei încălcări de către o instituție de credit, o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă.

(6) BCE publică orice sancțiune menționată la alineatul (1), indiferent dacă aceasta face sau nu obiectul unei acțiuni în justiție, în cazurile și conform condițiilor prevăzute în dreptul relevant al Uniunii.

(7) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(6), în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, în caz de încălcare a regulamentelor sau a deciziilor BCE, aceasta poate impune sancțiuni în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98.

CAPITOLUL IV

Principii organizaționale

Articolul 19

Independență

(1) La îndeplinirea atribuțiilor conferite prin prezentul regulament, BCE și autoritățile naționale cu responsabilități în cadrul MUS acționează independent. Membrii Consiliului de supraveghere și ai comitetului director acționează independent și obiectiv, în interesul întregii Uniuni și nu solicită, nici nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organelor Uniunii, din partea vreunui guvern al unui stat membru sau a altui organism public sau privat.

(2) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, pe de o parte, și guvernele statelor membre, pe de altă parte, precum și orice alt organ respectă această independență.

(3) În urma examinării de către Consiliul de supraveghere a necesității unui cod de conduită, Consiliul guvernatorilor elaborează și publică un cod de conduită pentru personalul executiv și de conducere al BCE implicat în supravegherea bancară în special cu privire la conflictele de interese.

Articolul 20

Răspundere și raportare

(1) BCE răspunde în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu prezentul capitol.

(2) BCE prezintă anual Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Eurogrupului un raport privind exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, incluzând informații cu privire la evoluția preconizată a structurii și a cuantumului taxelor de supraveghere menționate la articolul 30.

(3) Președintele Consiliului de supraveghere al BCE prezintă raportul sus-menționat în mod public Parlamentului European și Eurogrupului în prezența reprezentanților oricărui stat membru participant a cărui monedă nu este euro.

(4) La cererea Eurogrupului, președintele Consiliului de supraveghere al BCE poate fi audiat de către Eurogrup cu privire la exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere, în prezența reprezentanților oricărui stat membru participant a cărui monedă nu este euro.

(5) La cererea Parlamentului European, președintele Consiliului de supraveghere al BCE participă la o audiere organizată de comisiile competente ale Parlamentului European cu privire la exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale acestuia.

(6) În conformitate cu procedurile Eurogrupului, BCE răspunde oral sau în scris întrebărilor care i-au fost adresate de Parlamentul European sau de Eurogrup, în conformitate cu procedurile sale și în prezența reprezentanților oricărui stat membru participant a cărui monedă nu este euro.

(7) Atunci când Curtea Europeană de Conturi examinează eficiența operațională a administrării BCE în temeiul articolului 27 alineatul (2) din Statutul SEBC și al BCE, aceasta ține seama, de asemenea, de atribuțiile în materie de supraveghere conferite BCE prin prezentul regulament.

(8) La cerere, președintele Consiliului de supraveghere al BCE poartă discuții confidențiale neconsemnate în scris, în spatele ușilor închise, cu președintele și vicepreședinții comisiei competente a Parlamentului European în ceea ce privește atribuțiile de supraveghere ale consiliului, în măsura în care astfel de discuții sunt necesare pentru exercitarea competențelor Parlamentului European în temeiul TFUE. Se încheie un acord între Parlamentul European și BCE cu privire la modalitățile detaliate de organizare a unor astfel de discuții, cu scopul de a asigura confidențialitatea deplină, în conformitate cu obligațiile de confidențialitate impuse BCE în calitate de autoritate competentă în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

(9) BCE cooperează în mod deschis în cazul oricăror investigații efectuate de către Parlamentul European, în conformitate cu TFUE. BCE și Parlamentul European încheie acorduri corespunzătoare cu privire la modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament. Respectivele acorduri se referă, printre altele, la accesul la informații, cooperarea în cadrul investigațiilor și informații privind procedura de selecție a președintelui Consiliului de supraveghere.

Articolul 21

Parlamentele naționale

(1) Atunci când înaintează raportul prevăzut la articolul 20 alineatul (2), BCE transmite raportul respectiv simultan și direct parlamentelor naționale ale statelor membre participante.

Parlamentele naționale pot adresa BCE observații motivate cu privire la raportul respectiv.

(2) Aplicând propriile proceduri, parlamentele naționale ale statelor membre participante pot solicita BCE să furnizeze un răspuns scris la orice observație sau întrebare adresată BCE de către acestea cu privire la atribuțiile BCE în temeiul prezentului regulament.

(3) Parlamentul național al unui stat membru participant poate invita președintele sau un membru al Consiliului de supraveghere să participe la un schimb de opinii privind supravegherea instituțiilor de credit din statul membru respectiv, împreună cu un reprezentant al autorității naționale competente.

(4) Prezentul regulament nu aduce atingere răspunderii autorităților naționale competente în fața parlamentelor naționale în conformitate cu dreptul național în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor care nu sunt conferite BCE în temeiul prezentului regulament și realizarea activităților desfășurate de respectivele autorități în conformitate cu articolul 6.

Articolul 22

Procesul echitabil pentru adoptarea de decizii în materie de supraveghere

(1) Înainte de adoptarea deciziilor în materie de supraveghere, în conformitate cu articolul 4 și cu secțiunea 2 din capitolul III, BCE acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate. BCE își fundamentează deciziile doar pe obiecțiile asupra cărora părțile în cauză au putut prezenta comentarii.

Primul paragraf nu se aplică dacă sunt necesare acțiuni urgente de prevenire a unor prejudicii semnificative în sistemul financiar. Într-o asemenea situație, BCE poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi audiate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor în cauză sunt pe deplin respectate în cadrul procedurilor. Acestea au drept de acces la dosarul BCE, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele economice. Dreptul de acces la un dosar nu se referă și la informațiile confidențiale.

Deciziile BCE menționează motivele pe care se întemeiază.

Articolul 23

Raportarea încălcărilor

BCE asigură implementarea unor mecanisme eficiente pentru raportarea încălcării actelor juridice menționate la articolul 4 alineatul (3) de către instituțiile de credit, societățile financiare holding ori societățile financiare holding mixte sau autoritățile naționale competente în statele membre participante, inclusiv proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și acțiunile ulterioare ce se impun. Aceste proceduri sunt conforme cu legislația Uniunii în materie și asigură respectarea următoarelor principii: protecția adecvată a persoanelor care raportează încălcări, protecția datelor personale și protecția adecvată a persoanei incriminate.

Articolul 24

Comitetul administrativ de control

(1) BCE instituie un comitet administrativ de control pentru efectuarea controlului administrativ intern al deciziilor luate de BCE în exercitarea prerogativelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, în urma transmiterii unei cereri de control în conformitate cu alineatul (5). Sfera de aplicare a controlului administrativ intern se referă la conformitatea procedurală și de fond a acestor decizii cu prezentul regulament.

(2) Comitetul administrativ de control este alcătuit din cinci persoane de înaltă reputație din statele membre, care au făcut dovada cunoștințelor și a experienței profesionale relevante, inclusiv a experienței în materie de supraveghere la un nivel suficient de înalt în sectorul bancar sau al altor servicii financiare, excluzând personalul existent al BCE, al autorităților competente sau al altor instituții naționale sau instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, implicat în exercitarea atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament. Comitetul administrativ de control dispune de suficiente resurse și cunoștințe de specialitate pentru a evalua exercitarea prerogativelor BCE în temeiul prezentului regulament. Membrii comitetului administrativ de control și doi supleanți sunt numiți de BCE pentru un mandat de cinci ani care poate fi prelungit o singură dată, în urma unei invitații publice de depunere a candidaturilor publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceștia nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune.

(3) Comitetul administrativ de control decide cu o majoritate de minim trei din cei cinci membri.

(4) Membrii comitetului administrativ de control acționează independent și în interes public. În acest scop, aceștia prezintă o declarație publică a angajamentelor și o declarație publică de interese în care menționează orice interes direct sau indirect care ar putea fi considerat ca aducând atingere independenței lor sau inexistența oricărui astfel de interese.

(5) Orice persoană fizică sau juridică poate solicita, în cazurile menționate la alineatul (1), controlul unei decizii luate de BCE în temeiul prezentului regulament care vizează persoana respectivă sau care o privește în mod direct și individual. O cerere de control formulată împotriva unei decizii a Consiliului guvernatorilor menționată la alineatul (7) nu este admisibilă.

(6) Orice cerere de control, care include motivele formulării sale, se depune în scris la BCE în termen de o lună de la data notificării deciziei persoanei care solicită controlul sau, în absența acesteia, de la data la care persoana ia cunoștință de decizia respectivă, după caz.

(7) După ce se pronunță asupra admisibilității controlului, comitetul administrativ de control formulează un aviz într-un termen care să corespundă caracterului mai mult sau mai puțin urgent al chestiunii, dar nu mai târziu de două luni de la primirea cererii și îl transmite Consiliului de supraveghere în vederea pregătirii unui nou proiect de decizie. Consiliul de supraveghere ia în considerare avizul comitetului administrativ de control și transmite imediat Consiliului guvernatorilor un nou proiect de decizie. Noul proiect de decizie fie abrogă decizia inițială, fie o înlocuiește cu o decizie cu un conținut identic, fie o înlocuiește cu o decizie modificată. Noul proiect de decizie este considerat ca fiind adoptat, cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor ridică obiecții în termen de zece zile lucrătoare.

(8) O cerere de control formulată în temeiul alineatului (5) nu are efect suspensiv. Cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele impun acest lucru, Consiliul guvernatorilor poate, la propunerea comitetului administrativ de control, să suspende aplicarea deciziei contestate.

(9) Avizul comitetului administrativ de control, noul proiect de decizie înaintat de Consiliul de supraveghere și decizia adoptată de Consiliul guvernatorilor în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie motivate și notificate părților.

(10) BCE adoptă o decizie de stabilire a normelor de funcționare a comitetului administrativ de control.

(11) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului de a introduce acțiuni în fața CJUE în conformitate cu tratatele.

Articolul 25

Separarea de funcția de politică monetară

(1) La îndeplinirea atribuțiilor conferite prin prezentul regulament, BCE urmărește exclusiv obiectivele stabilite prin prezentul regulament.

(2) BCE îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament separat de atribuțiile sale legate de politica monetară și de orice alte atribuții și fără să aducă atingere acestora. Atribuțiile conferite BCE prin prezentul regulament nu interferează cu atribuțiile BCE legate de politica monetară și nici nu sunt determinate de acestea din urmă. Totodată, atribuțiile conferite BCE prin prezentul regulament nu interferează cu atribuțiile BCE referitoare la CERS sau cu orice alte atribuții. BCE raportează Parlamentului European și Consiliului în legătură cu modul în care s-a conformat acestei dispoziții. Atribuțiile conferite BCE prin prezentul regulament nu împiedică asupra monitorizării pe bază continuă a solvabilității contrapartidelor sale în contextul punerii în aplicare a politicii monetare.

Personalul implicat în îndeplinirea atribuțiilor conferite BCE prin prezentul regulament este separat din punct de vedere organizațional și face obiectul unei raportări ierarhice separate față de personalul implicat în îndeplinirea altor atribuții conferite BCE.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), BCE adoptă și publică toate normele interne necesare, inclusiv cele privind secretul profesional și schimbul de informații între cele două domenii funcționale.

(4) BCE asigură funcționarea complet diferențiată a Consiliului guvernatorilor în ceea ce privește atribuțiile monetare și, respectiv, de supraveghere. O astfel de diferențiere cuprinde reuniuni și ordini de zi strict separate.

(5) Pentru a asigura separarea atribuțiilor de politică monetară de cele de supraveghere, BCE instituie un grup de mediere. Acest grup soluționează diferențele de opinii exprimate de autoritățile competente ale statelor membre participante vizate cu privire la o anumită obiecție a Consiliului guvernatorilor la adresa unui proiect de decizie a Consiliului

de supraveghere. În componența grupului respectiv intră câte un membru din partea fiecărui stat membru participant, ales de fiecare stat membru dintre membrii Consiliului guvernatorilor și ai Consiliului de supraveghere; grupul ia decizii cu majoritate simplă, fiecare membru având dreptul la câte un vot. BCE adoptă și publică regulamentul de instituire a unui astfel de grup de mediere și regulamentul său de procedură.

Articolul 26

Consiliul de supraveghere

(1) Planificarea și executarea atribuțiilor conferite BCE este realizată integral de un organism intern format din președintele și din vicepreședintele acestuia, numiți în conformitate cu alineatul (3), și patru reprezentanți ai BCE, numiți în conformitate cu alineatul (5), precum și din câte un reprezentant al autorității naționale competente din fiecare stat membru participant („Consiliul de supraveghere”). Toți membrii Consiliului de supraveghere acționează în interesul Uniunii în ansamblul ei.

Dacă autoritatea competentă nu este o bancă centrală, membrul Consiliului de supraveghere menționat în prezentul alineat poate decide să aducă un reprezentant al băncii centrale din statul membru. În sensul procedurii de vot prevăzute la alineatul (6), reprezentanții autorităților dintr-un anumit stat membru sunt considerați împreună ca fiind un singur membru.

(2) În conformitate cu prezentul regulament, numirile în cadrul Consiliului de supraveghere respectă principiile echilibrului între genuri, experienței și calificării.

(3) După audierea Consiliului de supraveghere, BCE prezintă Parlamentului European, spre aprobare, o propunere de numire a președintelui și a vicepreședintelui. În urma aprobării acestei propuneri, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare pentru numirea președintelui și a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere. Președintele este ales pe baza unei proceduri deschise de selecție, asupra căreia Parlamentul European și Consiliul sunt permanent informate în mod corespunzător, din rândul persoanelor fizice cu reputație și experiență recunoscute în domeniul financiar-bancar și care nu sunt membri ai Consiliului guvernatorilor. Vicepreședintele Consiliului de supraveghere este ales din rândul membrilor Comitetului executiv al BCE. Consiliul acționează cu majoritate calificată, fără să ia în considerare votul membrilor Consiliului care nu sunt state membre participante.

După ce este numit, președintele este un angajat cu normă întreagă și nu poate deține alte funcții în cadrul autorităților naționale competente. Mandatul este de cinci ani și nu poate fi reînnoit.

(4) În cazul în care președintele Consiliului de supraveghere nu mai îndeplinește condițiile necesare în scopul exercitării atribuțiilor sale sau comite o abatere gravă, Consiliul poate, ca urmare a unei propuneri din partea BCE, care a fost aprobată de către Parlamentul European, să adopte o decizie de punere în aplicare pentru demiterea președintelui din funcție. Consiliul acționează cu majoritate calificată, fără să ia în considerare votul membrilor Consiliului care nu sunt state membre participante.

În urma retragerii obligatorii a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere din rândul membrilor Comitetului executiv, pronunțată în conformitate cu statutul SEBC și al BCE, Consiliul poate, ca urmare a unei propuneri din partea BCE, care a fost aprobată de către Parlamentul European, să adopte o decizie de punere în aplicare pentru demiterea vicepreședintelui din funcție. Consiliul acționează cu majoritate calificată, fără să ia în considerare votul membrilor Consiliului care nu sunt state membre participante.

În acest sens, Parlamentul European sau Consiliul poate informa BCE asupra faptului că, în opinia sa, sunt îndeplinite condițiile pentru demiterea din funcție a președintelui sau a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere, informare la care BCE trebuie să răspundă.

(5) Cei patru reprezentanți ai BCE numiți de către Consiliul guvernatorilor nu pot să îndeplinească atribuții legate în mod direct de funcția monetară a BCE. Toți reprezentanții BCE au drepturi de vot.

(6) Deciziile Consiliului de supraveghere se iau cu majoritate simplă a membrilor săi. Fiecare membru dispune de un vot. În caz de egalitate, președintele dispune de un vot decisiv.

(7) Prin derogare de la alineatul (6) din prezentul articol, Consiliul de supraveghere ia decizii cu privire la adoptarea regulamentelor în temeiul articolului 4 alineatul (3), pe baza unei majorități calificate a membrilor săi, astfel cum este definit la articolul 16 alineatul (4) din TUE și la articolul 3 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, atașat la TUE și la TFUE, pentru membrii care reprezintă autoritățile statelor membre participante. Fiecare dintre cei patru reprezentanți ai BCE numiți de Consiliul guvernatorilor are dreptul la un vot egal cu valoarea mediană a votului celorlalți membri.

(8) Fără a aduce atingere articolului 6, Consiliul de supraveghere efectuează lucrări pregătitoare cu privire la atribuțiile de supraveghere conferite BCE și propune spre adoptare Consiliului guvernatorilor BCE proiecte complete de decizii, în temeiul unei proceduri care urmează a fi stabilită de către BCE. Proiectele de decizii se transmit în același timp autorităților naționale competente ale statelor membre în cauză. Un proiect de decizie se consideră adoptat, cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor obiectează într-un termen care urmează să fie stabilit în procedura menționată anterior, dar care nu depășește o perioadă maximă de zece zile lucrătoare. Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru participant a cărui monedă nu este euro nu este de acord cu un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere, se aplică procedura stabilită la articolul 7 alineatul (8). În situații de urgență, perioada sus-menționată nu depășește 48 de ore. În cazul în care Consiliul guvernatorilor obiectează cu privire la un proiect de decizie, acesta își expune motivele în scris, menționând în special preocupările în materie de politică monetară. În cazul în care o decizie este modificată în urma unei obiecții ridicate de Consiliul guvernatorilor, un stat membru participant a cărui monedă nu este euro poate notifica BCE cu privire la dezacordul său justificat față de obiecție, caz în care se aplică procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (7).

(9) Activitățile Consiliului de supraveghere, inclusiv pregătirea reuniunilor în mod permanent, sunt sprijinite de un secretariat.

(10) Votând în conformitate cu normele prevăzute la alineatul (6), Consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un comitet director cu o componență mai restrânsă, care sprijină activitățile sale, inclusiv pregătirea reuniunilor.

Comitetul director al Consiliului de supraveghere nu are nicio putere de decizie. Comitetul director este condus de președintele sau, în situațiile excepționale în care președintele lipsește, de vicepreședintele Consiliului de supraveghere. Componența comitetului director asigură un echilibru corect și o rotație justă a autorităților naționale competente. Comitetul director este alcătuit din maximum zece membri, inclusiv președintele, vicepreședintele și un reprezentant suplimentar din partea BCE. Comitetul director își îndeplinește atribuțiile de pregătire în interesul Uniunii în ansamblu și conlucrează în condiții de transparență deplină cu Consiliul de supraveghere.

(11) Un reprezentant al Comisiei poate participa ca observator la reuniunile Consiliului de supraveghere, pe bază de invitație. Observatorii nu au acces la informații confidențiale privind instituțiile individuale.

(12) Consiliul guvernatorilor adoptă norme interne care stabilesc în detaliu relația sa cu Consiliul de supraveghere. Consiliul de supraveghere adoptă propriul regulament de procedură, votând în conformitate cu norma prevăzută la alineatul (6). Ambele seturi de norme se publică. Regulamentul de procedură al Consiliului de supraveghere asigură tratamentul egal al tuturor statelor membre participante.

Articolul 27

Secretul profesional și schimbul de informații

(1) Membrii Consiliului de supraveghere, personalul BCE și personalul detașat de statele membre participante care îndeplinesc sarcini de supraveghere fac obiectul cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la articolul 37 din statutul SEBC și al BCE și în actele relevante de drept al Uniunii, chiar și după încetarea atribuțiilor lor.

BCE se asigură că persoanele fizice care furnizează orice fel de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de îndeplinirea sarcinilor de supraveghere, se supun unor cerințe echivalente referitoare la secretul profesional.

(2) În scopul exercitării atribuțiilor conferite prin prezentul regulament, BCE este autorizată, în limitele și în condițiile prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, să facă schimb de informații cu autoritățile și organele naționale și ale Uniunii în cazurile în care dreptul relevant al Uniunii permite autorităților naționale competente să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea astfel de dispoziții cu privire la divulgarea informațiilor în temeiul dreptului relevant al Uniunii.

Articolul 28

Resurse

BCE este responsabilă de alocarea resurselor financiare și umane necesare pentru exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

Articolul 29

Buget și conturi anuale

(1) Cheltuielile suportate de BCE pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament se evidențiază în mod separat în cadrul bugetului BCE.

(2) Ca parte a raportului menționat la articolul 20, BCE prezintă un raport detaliat cu privire la bugetul alocat pentru exercitarea atribuțiilor sale în materie de supraveghere. Conturile anuale ale BCE întocmite și publicate în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Statutul SEBC și al BCE includ veniturile și cheltuielile legate de atribuțiile de supraveghere.

(3) În conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din Statutul SEBC și al BCE, secțiunea dedicată supravegherii din conturile anuale se auditează.

Articolul 30

Taxe de supraveghere

(1) BCE percepe o taxă anuală de supraveghere instituțiilor de credit cu sediul în statele membre participante și sucursalelor înființate într-un stat membru participant de către instituții de credit cu sediul într-un stat membru neparticipant. Taxele acoperă cheltuielile suportate de BCE în legătură cu atribuțiile care îi sunt conferite în temeiul articolelor 4-6 din prezentul regulament. Taxele nu depășesc cheltuielile legate de atribuțiile respective.

(2) Valoarea taxei percepute unei instituții de credit sau unei sucursale se calculează în conformitate cu modalitățile stabilite și publicate în prealabil de către BCE.

Înainte de stabilirea modalităților respective, BCE desfășoară consultări publice deschise și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, publicând rezultatele ambelor analize.

(3) Taxele se calculează la cel mai înalt nivel de consolidare în statele membre participante și se bazează pe criterii obiective legate de importanța și profilul de risc al instituției de credit vizate, inclusiv de activele sale ponderate în funcție de risc.

Baza de calcul pentru taxa anuală de supraveghere pentru un an calendaristic dat o reprezintă cheltuielile referitoare la supravegherea instituțiilor de credit și a sucursalelor pentru anul respectiv. BCE poate solicita plăți în avans în ceea ce privește taxa anuală de supraveghere, care se bazează pe o estimare rezonabilă. BCE comunică cu autoritățile naționale competente înainte de a decide cu privire la cuantumul final al taxei, astfel

încât să se asigure că supravegherea rămâne eficientă din punctul de vedere al costurilor și rezonabilă pentru toate instituțiile de credit și pentru toate sucursalele vizate. BCE comunică instituțiilor de credit și sucursalelor baza de calcul a taxei anuale de supraveghere.

(4) BCE raportează în conformitate cu articolul 20.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului autorităților naționale competente de a percepe taxe în conformitate cu dreptul național și, în măsura în care atribuțiile de supraveghere nu au fost conferite BCE, sau în privința costurilor legate de cooperarea cu și sprijinirea BCE și adoptarea de măsuri ca urmare a instrucțiunilor acesteia, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și sub rezerva măsurilor stabilite în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, inclusiv a articolelor 6 și 12.

Articolul 31

Personal și schimburi de personal

(1) BCE, împreună cu toate autoritățile naționale competente, instituie acorduri vizând asigurarea schimbului și detașării corespunzătoare de personal cu și între autoritățile naționale competente.

(2) BCE poate solicita, după caz, ca echipele de supraveghere ale autorităților naționale competente, care întreprind acțiuni de supraveghere cu privire la o instituție de credit, societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă situată într-unul dintre statele membre participante în conformitate cu prezentul regulament, să includă și membri ai personalului autorităților naționale competente ale altor state membre participante.

(3) BCE stabilește și menține proceduri formale cuprinzătoare, inclusiv proceduri privind etica, precum și perioade adecvate pentru evaluarea prealabilă și prevenirea conflictelor de interese care pot decurge din angajarea ulterioară, în următorii doi ani, a membrilor Consiliului de supraveghere și a membrilor personalului BCE cu atribuții în activități de supraveghere, și asigură publicarea corespunzătoare a informațiilor în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

Aceste proceduri nu aduc atingere aplicării normelor naționale mai stricte. În ceea ce privește membrii Consiliului de supraveghere care sunt reprezentanți ai autorităților naționale competente, aceste proceduri se stabilesc și se pun în aplicare în cooperare cu autoritățile naționale competente, fără a se aduce atingere dreptului național aplicabil.

În ceea ce privește membrii personalului BCE implicați în activități de supraveghere, respectivele proceduri stabilesc categoriile de funcții cărora li se aplică o astfel de evaluare, precum și perioadele care sunt proporționale cu atribuțiile respectivilor membri în desfășurarea activităților de supraveghere pe perioada angajării lor în cadrul BCE.

(4) Procedurile menționate la alineatul (3) prevăd că BCE evaluează dacă există obiecții față de ocuparea de către membrii Consiliului de supraveghere, după expirarea mandatului, a unor posturi remunerate în cadrul instituțiilor din sectorul privat care fac obiectul responsabilităților de supraveghere ale BCE.

Procedurile menționate la alineatul (3) se aplică, de regulă, timp de doi ani de la expirarea mandatului membrilor Consiliului de supraveghere și pot fi modificate, pe baza unei justificări corespunzătoare, în concordanță cu funcțiile deținute pe parcursul mandatului și cu durata acestuia.

(5) Raportul anual al BCE include, în conformitate cu articolul 20, informații detaliate, inclusiv date statistice privind aplicarea procedurilor prevăzute la alineatele (3) și (4) din prezentul articol.

CAPITOLUL V

Dispoziții generale și finale

Articolul 32

Reexaminare

Până la 31 decembrie 2015 și, ulterior, o dată la trei ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament, cu un accent special pe monitorizarea impactului potențial asupra bunei funcționări a pieței interne. Respectivul raport evaluează, printre altele:

- (a) funcționarea MUS în cadrul SESF și impactul activităților de supraveghere ale BCE asupra intereselor întregii Uniuni și asupra coerenței și integrității pieței interne a serviciilor financiare, inclusiv impactul său posibil asupra structurilor sistemelor bancare naționale din cadrul Uniunii, precum și eficacitatea acordurilor de cooperare și de realizare a schimbului de informații între MUS și autoritățile competente ale statelor membre neparticipante;
- (b) separarea atribuțiilor între BCE și autoritățile naționale competente în cadrul MUS, eficacitatea modalităților practice de organizare adoptate de BCE și impactul MUS asupra funcționării restului colegiilor de supraveghetori;
- (c) eficacitatea prerogativelor de supraveghere și de sancționare ale BCE și oportunitatea conferirii BCE unor prerogative de sancționare suplimentare, inclusiv în ceea ce privește alte persoane decât instituțiile de credit, societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte;
- (d) gradul de adecvare a acordurilor stabilite pentru atribuțiile macroprudențiale, respectiv pentru instrumentele macroprudențiale în temeiul articolului 5 și pentru acordarea și retragerea autorizațiilor în temeiul articolului 14;

- (e) eficacitatea acordurilor în materie de independență și răspundere;
- (f) interacțiunea dintre BCE și ABE;
- (g) gradul de adecvare a structurilor de administrare, inclusiv componența Consiliului de supraveghere, modalitățile de vot în cadrul acestuia și relațiile sale cu Consiliul guvernatorilor, precum și conclucrarea, în cadrul Consiliului de supraveghere, dintre statele membre a căror monedă este euro și celelalte state membre participante la MUS;
- (h) interacțiunea dintre BCE și autoritățile competente din statele membre neparticipante și efectele MUS asupra acestor state membre;
- (i) eficacitatea mecanismului de recurs împotriva deciziilor BCE;
- (j) eficiența MUS din punct de vedere al costurilor;
- (k) posibilul impact al aplicării articolului 7 alineatele (6), (7) și (8) asupra funcționării și integrității MUS;
- (l) eficacitatea separării funcțiilor de supraveghere de funcțiile de politică monetară în cadrul BCE și a separării resurselor financiare alocate atribuțiilor de supraveghere din bugetul BCE, luându-se în considerare orice modificări ale dispozițiilor legale relevante, inclusiv la nivelul dreptului primar;
- (m) efectele fiscale ale deciziilor în materie de supraveghere luate de MUS asupra statelor membre participante și impactul evoluțiilor referitoare la mecanismele de finanțare a rezoluției;
- (n) posibilitățile de continuare a dezvoltării MUS, luând în considerare modificările dispozițiilor relevante, inclusiv la nivel de drept primar, și luând în considerare dacă nu se mai justifică argumentarea dispozițiilor instituționale din prezentul regulament, inclusiv posibilitatea de a se alinia pe deplin drepturile și obligațiile statelor membre a căror monedă este euro cu cele ale altor state membre participante.

Raportul este transmis Parlamentului European și Consiliului. După caz, Comisia face propuneri însoțitoare.

Articolul 33

Dispoziții tranzitorii

- (1) Cadrul menționat la articolul 6 alineatul (7) se publică de către BCE până la 4 mai 2014.

(2) BCE își asumă atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament la 4 noiembrie 2014, sub rezerva dispozițiilor și măsurilor de punere în aplicare prevăzute la prezentul alineat.

După 3 noiembrie 2013, BCE publică, prin intermediul unor regulamente și decizii, modalitățile operaționale detaliate privind punerea în aplicare a atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

De la 3 noiembrie 2013, BCE transmite un raport trimestrial Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare din perspectivă operațională a prezentului regulament.

Dacă, pe baza rapoartelor menționate la al treilea paragraf din prezentul alineat și în urma discutării rapoartelor în cadrul Parlamentului European și al Consiliului, se constată că BCE nu va fi pregătită să își exercite totalitatea atribuțiilor la 4 noiembrie 2014, BCE poate adopta o decizie de stabilire a unei date ulterioare celei menționate la primul paragraf din prezentul alineat pentru a asigura continuitatea pe durata tranziției de la supravegherea națională la MUS și, în funcție de personalul disponibil, instituirea unor proceduri adecvate de raportare și a unor acorduri de cooperare cu autoritățile naționale competente în temeiul articolului 6.

(3) În pofida alineatului (2) și fără a aduce atingere exercitării prerogativelor de investigare care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, începând cu 3 noiembrie 2013, BCE poate începe îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, altele decât cele de adoptare a deciziilor de supraveghere, în legătură cu orice instituție de credit, societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă și ca urmare a unei decizii adresate entităților în cauză și autorităților naționale competente.

În pofida alineatului (2), dacă MES solicită în unanimitate ca BCE să preia supravegherea directă a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte ca o condiție preliminară a recapitalizării sale

directe, BCE poate începe imediat îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament în privința instituției de credit, a societății financiare holding sau a societății financiare holding mixte respective și ca urmare a unei decizii adresate entităților în cauză și autorităților naționale competente.

(4) De la 3 noiembrie 2013, în vederea asumării atribuțiilor care îi revin, BCE poate solicita autorităților competente și persoanelor menționate la articolul 10 alineatul (1) să furnizeze toate informațiile relevante pentru ca BCE să poată efectua o evaluare completă, inclusiv din perspectiva bilanțului, a instituțiilor de credit din statul membru participant. Evaluarea BCE vizează cel puțin instituțiile de credit care nu intră sub incidența articolului 6 alineatul (4). Instituția de credit și autoritatea competentă furnizează informațiile solicitate.

(5) Instituțiile de credit autorizate de statele membre participante la 3 noiembrie 2013 sau, după caz, la datele menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol sunt considerate autorizate în conformitate cu articolul 14 și pot continua să își desfășoare activitatea. Autoritățile naționale competente comunică BCE, înainte de data aplicării prezentului regulament sau, după caz, înainte de datele menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, identitatea acestor instituții de credit, împreună cu un raport care indică istoricul activității de supraveghere și profilul de risc al instituțiilor în cauză, precum și orice alte informații solicitate de către BCE. Informațiile sunt prezentate în formatul solicitat de BCE.

(6) În pofida articolului 26 alineatul (7), până la 31 decembrie 2015, votarea cu majoritate calificată și votarea cu majoritate simplă se aplică împreună pentru adoptarea regulamentelor menționate la articolul 4 alineatul (3).

Articolul 34

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de a cincea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 15 octombrie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
R. ŠADŽIUS

RECTIFICĂRI**Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare)**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 269 din 10 octombrie 2013, p. 1)

La pagina 7, considerentul (57), a doua frază

în loc de: „(...). Celelalte dispoziții ar trebui să se aplice de la 1 iunie 2016.”

se citește: „(...). Celelalte dispoziții ar trebui să se aplice de la 1 mai 2016.”

La pagina 88, articolul 288 alineatul (2)

în loc de: „(2) Celelalte articole decât cele menționate la alineatul (1) se aplică de la 1 iunie 2016.”

se citește: „(2) Celelalte articole decât cele menționate la alineatul (1) se aplică de la 1 mai 2016.”

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO